

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ
ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΚΣΥΓΧΡΟΝΙΣΜΟ ΜΕ ΑΞΙΟΠΙΣΤΙΑ

**Το Κυβερνητικό Πρόγραμμα
της Νέας Δημοκρατίας
Για την Αγροτική Ανάπτυξη
της Χώρας**

NEA ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

**ΤΟ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΓΙΑ ΤΗΝ**

ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ

**ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1994**

*'Εκδοση:
ΠΡΑΜΜΑ ΤΕΛΑ ΙΙ ΕΟΔ ΟΓΙΑΣ, ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ, ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΥ ΚΑΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ*

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΟΜΙΛΙΑ
ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΜΙΑΤΙΑΔΗ ΕΒΕΡΤ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ
ΤΟΥ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ
ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ

«Η Νέα δημοκρατία είχε υποσχεθεί στον ελληνικό λαό ότι το δ εκέμβριο και τον Ιανουάριο θα δοθεί στη δημοσιότητα το πρόγραμμά της όσον αφορά τον τρόπο με τον οποίο θα διαχειρεύσει τον τόπο.

Σήμερα, με πολύ μεγάλη ικανοποίηση παρουσιάζουμε το Κυβερνητικό Πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας για την **Αγροτική Ανάπτυξη** της πατρίδας μας.

Έχει ιδιαίτερη σημασία ότι το πρώτο πρόγραμμα που δίδουμε στη δημοσιότητα είναι το αγροτικό. Λιότι αντό σηματοδοτεί τη μεγάλη σημασία που αποδίδει η Νέα Δημοκρατία στον αγροτικό τομέα.

Θέλω να ευχαριστήσω των καρίσματος καθηγητές των Πανεπιστημίων της χώρας, της Αθήνας και της Θεσσαλονίκης, αλλά και των καρίσματος συνεταφιστές όπως και των φίλων συνεργάτες της Γραμματείας Αγροτικού και της ΟΚΕ Γεωργίας, που εδώ και τέσσερις μήνες έχουν καταβάλει σημαντική προσπάθεια για να βγει αντό το κείμενο για τον αγροτικό τομέα.

Κι αισθανόμαστε ιδιαίτερη υπερηφάνεια, διότι για πρώτη φορά έμφανιζεται κόμμα, ενυρισκόμενο στην αντιπολίτευση, να έχει καθήσει με τόσο μεγάλη υπενθυνότητα και προσοχή να διατυπώσει το σημερινό αντό πρόγραμμα. Άνεν έχει ούτε λαϊκισμούς το πρόγραμμα αντό, ούτε φεύγικες υποσχέσεις. Είναι ένα πρόγραμμα πάνω στο οποίο μπορεί να στηριχθεί η αγροτική ανάπτυξη της πατρίδας μας».

Μιλτιάδης Έβερτ
6/12/94

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ.....	7
1. Η ΕΑΑΗΝΙΚΗ ΓΕΩΡΓΙΑ	12

I. Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΚΑ ΤΑΣ ΤΑΣΗ.....	12
II. ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ - ΝΕΑ Δ ΕΔ ΟΜΕΝΑ.....	15
III. ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΕΣ - ΣΤΟΧΟΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ.....	18
 2. Η ΠΑΡΑΓΩΓΗ	24
I. ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ ΤΗΤΑ.....	24
Α. ΚΟΣΤΟΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ	24
Β. ΠΟΙΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΥΠΕΙΝΗ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ.....	26
II. ΚΙΑΔΟΙ ΚΑΙ ΜΕΘΟΔΟΙ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ	29
Α. ΦΥΤΙΚΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ.....	29
Β. ΖΩΙΚΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ.....	32
Γ. ΑΛΙΕΙΑ - ΥΔΑΤΟΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΕΣ.....	36
Δ. ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΗ ΓΕΩΡΓΙΑ	40
Ε. ΑΓΡΟΤΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ	42
 3. ΥΠΟΔΟΜΗ	45
Ι. ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ.....	45
ΙΙ. ΕΓΓΕΙΕΙΣ Δ ΙΑΡΟΡΩΣΕΙΣ ΚΑΙ Λ ΟΙΠΕΣ ΥΠΟΔΟΜΕΣ.....	49
Α. ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΓΗΣ	49
Β. ΑΡΔΕΥΣΕΙΣ - ΕΓΓΕΙΟΒΕΛΤΙΩΤΙΚΑ ΕΡΓΑ.....	51
Γ. ΕΡΕΥΝΑ - ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ.....	54
Δ. ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΠΙΣΤΗ - ΑΤΕ	58
Ε. ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΗ.....	60
 4. ΜΕΤΑΠΟΙΗΣΗ - ΕΜΠΟΡΙΑ - ΕΞΑΓΩΓΕΣ	62
Ι . ΜΕ ΤΑΠΟΙΗΣΗ.....	62

II. ΕΜΠΟΡΙΑ - ΕΞΑΓΩΓΕΣ	64
5. Ο ΑΓΡΟΤΗΣ.....	68
I. ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΘΕΣΗ.....	68
II. ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΗ.....	72
6. ΝΕΟΙ ΑΓΡΟΤΕΣ - ΠΑΑΙΝΝΟΣΤΟΥΝΤΕΣ	73
7. Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΥΠΑΙΟΡΟΣ.....	75
8. ΔΑΣΗ - ΦΥΣΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ	78
9. ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΙ - ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ	88
10. ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ (Α.Α.) ..	91
ΕΠΙΛΟΓΟΣ.....	94

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Με βαθύ αισθημα ευθύνης απέναντι στον αγροτικό κόσμο η Νέα Δημοκρατία εκπόνησε και παρουσίαζει στον ελληνικό λαό πρώτο απ'όλα τα τομεακά Προγράμματά της το κυβερνητικό πρόγραμμα για την **Αγροτική Ανάπτυξη**.

Η παρουσίαση αυτή έχει συμβολικό χαρακτήρα. Θέλει να δείξει τη μεγάλη σημασία που ένα ριζοσπαστικό φιλελεύθερο κόμμα αποδίδει στον κλάδο αυτόν της οικονομίας και σε μια μεγάλη μερίδα της ελληνικής κοινωνίας (που αντιστοιχεί δηλαδή τουλάχιστον σ' έναν στους τέσσερις 'Ελληνες), που παράλληλα αποτελεί και τη ραχοκοκαλιά της ελληνικής υπαίθρου. Ο οικονομικός χαρακτήρας τον κλάδου απ' τη μια και η εθνική βαρύτητα που αποκτά η αναβάθμιση των βιοτικού επιπέδου των κατοίκων της ελληνικής υπαίθρου απ' την άλλη, αντανακλούν τις βασικές ιδεολογικές και πολιτικές συνιστώσες των αρχών τον κόμματός μας. Αυτό διαχρίνει άλλωστε τη Νέα Δημοκρατία από άλλες πολιτικές δυνάμεις και σχηματισμούς. Οι αξίες τον ανθρώπου, των ελληνικών παραδοσιακών αρχών και δομών της κοινωνίας μας, καθώς και η εθνική επιταγή για την αναβάθμιση της ελληνικής υπαίθρου δεν Θα μπορούσε άλλωστε να μη σηματοδοτούν και τις βασικές πολιτικές επιλογές της Νέας Δημοκρατίας, ως αυριανής Κυβέρνησης, όταν είναι γνωστό ότι η χώρα μας έχει το χαμηλότερο ανά απασχολούμενο αγροτικό εισόδημα σε σχέση με τα άλλα κράτη - μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Ε.Ε.). Και όταν μάλιστα το εισόδημα αυτό υφίσταται υψηλές διακυμάνσεις. Γι' αυτό και έχει ανάγκη ιδιαίτερης μέριμνας.

Με σεβασμό στην πιστή τήρηση των Θεσμοθετημένων κομματικών διαδικασιών και με βάση τις σχετικές οδηγίες τον Προέδρου τον Κόμματος κ. Μιλτιάδη 'Εβερτ, η Νέα Δημοκρατία κατάρτισε το κυβερνητικό της πρόγραμμα για την Αγροτική Ανάπτυξη. Προηγήθηκε η νιοθέτηση των προγραμματικού πλαισίου από τις προσυνεδριακές διαδικασίες και το Γ' Συνέδριο των κόμματος στη Χαλκιδική.

Ακολούθησε η εξαγγελία των Προγραμματικών Αρχών της Νέας

και απόφεις των κατά νομούς συνελεύσεων τον Κοινωνικού και Οικονομικού Συμβουλίου τον Κόμματος με τη συμμετοχή, όπως είναι γνωστό, επίλεκτων αιρετών εκπροσώπων των παραγωγικών και κοινωνικών τάξεων τον νομού.

Το υλικό και τις απόφεις αυτές επεξεργάστηκαν συνολικά ομάδες εργασίας από ειδικούς επιστήμονες, καθηγητές Πανεπιστημίου, εκπροσώπους των αγροτικών φορέων, πολιτικούς και στελέχη τον κόμματος, που αξιοποίησαν τα πορίσματα των οικονομικών, των κοινωνικών και γεωτεχνικών επιστημών, καθώς και τις χρήσιμες εμπειρίες τόσο τον εξωτερικού, όσο και της πρόσφατης κυβερνητικής θητείας μας.

Η ενδελεχής και σε βάθος μελέτη των διαφόρων προτάσεων, ζητημάτων καθώς και προβλημάτων για την επίλυσή τους, δεν εμπόδισε την έγκαιρη ολοκλήρωση της όλης διαδικασίας.

'Ετσι εξυπηρετήθηκε και μιά άλλη σημαντική προσδοκία τον κόμματός μας. Να μην αποτελεί δηλαδή το κυβερνητικό πρόγραμμά μας απλώς το κείμενο των βασικών κατευθύνσεων της στρατηγικής και το πρόγραμμα των κυβερνητικών μέτρων της Νέας Δημοκρατίας μόλις αναλάβει την εξουσία. Άλλα, και ει δυνατόν, το πρόγραμμά μας, ως δέσμη στόχων και μέτρων μιας συνολικής πρότασης για την αγροτική ανάπτυξη, να ληφθεί υπόψιν απ' την κυβέρνηση, έστω και κατά το μικρό χρονικό διάστημα που της απομένει, προκειμένου να αξιοποιηθεί για το καλό της ελληνικής γεωργίας. Πιστεύουμε ότι ο σημαντικός αυτός τομέας κυβερνητικής δραστηριότητας δε μπορεί να περιμένει άλλο. 'Οσο λιγότερα προβλήματα συσσωρεύονται, τόσο αποτελεσματικότερη Θα είναι η άσκηση της δικής μας κυβερνητικής πολιτικής στον τομέα της Αγροτικής Ανάπτυξης. Άλλωστε αντίστοιχες προτάσεις για αξιοποίηση απ' την Κυβέρνηση, που πάντως δεσμεύουν τη Νέα Δημοκρατία, ως αυριανή Κυβέρνηση τον τόπου, εκπόνησε το κόμμα μας για την αντιμετώπιση των πρόσφατων φυσικών καταστροφών (πυρκαϊές, πλημμύρες), κυρίως στην ύπαιθρο χώρα, που διατάραξαν σημαντικά την οικονομική και κοινωνική ζωή των περιοχών αυτών. Σε μια εποχή με ταχύτατα μεταβαλλόμενες τις διεθνείς εξελίξεις και συνθήκες - κατά κύριο λόγο συμφωνία **GATT**,

αναμόρφωση ΚΑΠ και άνοιγμα αγορών Ανατολικής Ευρώπης - και μέσα σ'ένα έντονα ανταγωνιστικό περιβάλλον, η ανάγκη προσαρμογών και ευελιξίας γίνεται επιτακτικότερη.

Λόγω της σημασίας και βαρύτητας τον κλάδου, οι στόχοι μας και οι προοπτικές τους έχουν χρονικό ορίζοντα οικτασίας. Βέβαια οι κυβερνητικές αποφάσεις και τα μέτρα πρέπει να ληφθούν, σχεδόν στο σύνολό τους, στη διάρκεια της τετραετίας. Η συνεκτίμηση όμως των προοπτικών που διαγράφονται και πέραν της οικτασίας αποτελεί βασικό και κυρίαρχο στοιχείο, πάνω στο οποίο στηρίχθηκε το κυβερνητικό πρόγραμμά μας, μέσα στα πλαίσια μιας Εθνικής Στρατηγικής για την Αγροτική Ανάπτυξη.

Η διάταξη της ύλης είναι οριζόντια, ώστε να καταστεί λειτουργικότερη, με κριτήριο τους τομείς δράσης. Με τη διάταξη βεβαίως αυτή δεν μπορούσαμε να αποφύγουμε, σε ορισμένες περιπτώσεις, τις επαναλήψεις και επικαλύψεις, ακόμη και τις αναφορές στα αυτονόητα, που ήταν όμως αναγκαίες για την πληρότητα των περιεχομένου στα κατ' ιδίαν κεφάλαια.

Προκρίθηκε η διάκριση κάθε κεφαλαίου σε τρεις ενότητες:

Την υφιστάμενη κατάσταση και αδυναμίες, τους στόχους και επιδιώξεις και τέλος τα μέσα και μέτρα, ώστε να αναδειχθούν οι επιδιώξεις, απ' τη μια, και τα συγκεκριμένα δεσμευτικά και εφαρμόσιμα μέτρα της κυβερνητικής πολιτικής μας, απ' την άλλη.

Ιδιαίτερο βάρος δόθηκε στην ποιότητα ζωής της ελληνικής υπαίθρου, στην ενθάρρυνση νέων και παλιννοστούντων, για να ασχοληθούν με τη γεωργία και στην νπεριοματική αντιμετώπιση που πρέπει να τύχουν ορισμένοι τομείς, όπως ο δασικός και η προστασία τον φυσικού περιβάλλοντος, ο συνεταιριστικός, καθώς και η διεκδίκηση της εξασφάλισης κοινοτικών πόρων μέσω κάθε μορφής κοινοτικών δυνατοτήτων. Το τελευταίο αυτό ζήτημα είναι καθοριστικής σημασίας για την αγροτική ανάπτυξη της χώρας, εφ' όσον, απ' την μία οι εθνικές Κυβερνήσεις δεν έχουν αυτονομία στη διαμόρφωση τον εισοδήματος των αγροτών, μέσω των τιμών των αγροτικών προϊόντων, όρλος που επιφυλάσσεται στην Ενρωπαϊκή

'Ενωση, και απ' την άλλη ανακατανέμονται ή μειώνονται σταδιακά πολλές απ' τις κοινοτικές ενισχύσεις, που αποτελούν σημαντικό ποσοστό στη διαμόρφωση των αγροτικού εισοδήματος.

Γι' αυτό και η κρατική μέριμνα επικεντρώνεται, πέραν των ανωτέρω, στη μείωση των κόστους παραγωγής και στη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας, στην τόνωση των επενδύσεων, στη βελτίωση των εγγείων διαθρόσεων και των λοιπών υποδομών, στη βελτίωση των ανθρώπινου δυναμικού, στον εκσυγχρονισμό των μεθόδων παραγωγής, της αγροτικής πίστης, της ασφάλισης των κεφαλαίου και της διακίνησης αγροτικών προϊόντων, καθώς και στην αναδιάρθρωση των υπηρεσιών στήριξης των αγροτικού τομέα.

Σε ορισμένες περιπτώσεις η κρατική παρέμβαση δεν είναι ουσιαστική, αλλά απλώς διευκολύνει. Σε άλλες η περιγραφή των αναγκαίων μέτρων είναι ενδεικτική, αφού μπορούν να υπάρξουν και άλλα, σε συνδυασμό με την πρόοδο της εφαρμοσμένης έρευνας που εξελίσσεται ραγδαία. Άλλωστε το κυβερνητικό πρόγραμμά μας σε καμιά περίπτωση δεν μπορεί να εμφανίζεται στατικό. Κατά τη διάρκεια της εφαρμογής των Θα αναπροσαρμόζεται σύμφωνα με τα νέα δεδομένα, τις διεθνείς εξελίξεις και τη δυναμική της ελληνικής οικονομίας. Και πάντοτε σε συνεργασία και με διαρκή επικοινωνία με τα εκπαιδευτικά και ερευνητικά ιδρύματα της χώρας και τον εξωτερικό, καθώς και με τους εκπροσώπους των αγροτικών φορέων και άλλων επαγγελματικών οργανώσεων.

Ορισμένα Θέματα Θεσμικού, κυρίως, χαρακτήρα θα αντιμετωπισθούν από τη Νέα Δημοκρατία στο άμεσο μέλλον ουσιαστικότερα, με την επεξεργασία και την κατάθεση γενικότερων προτάσεων και ειδικότερα προτάσεων νόμων του Θα συζητηθούν σύμφωνα με τις Θεσμοθετημένες διαδικασίες στα αρμόδια όργανα (Βουλή κ.λπ.). Η επεξεργασία αυτή, που βρισκεται σήμερα σε εξέλιξη, γίνεται από ειδικές ομάδες εργασίας.

Είναι επίσης αυτονόητο ότι η πίστη μας στους Ευρωπαϊκούς Κοινοτικούς Θεσμούς και στην Κοινοτική νομιμότητα επιβάλλει, ώστε ορισμένα από τα προτεινόμενα μέτρα να τύχουν ανάλογης συζήτησης, επεξεργασίας και έγκρισης από τα αρμόδια όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Ε.Ε).

Η Νέα Δημοκρατία θέτει υπό την κρίση του ελληνικού λαού το κυβερνητικό πρόγραμμά της για την αγροτική ανάπτυξη. 'Ενα πρόγραμμα χωρίς προκαταλήψεις, ρεαλιστικό και αξιόπιστο. Που αξιοποιεί όλες τις δυνατότητες και καλύπτει όλο το φάσμα των προσδοκιών του αγροτικού κόσμου της χώρας. Η εφαρμογή του προγράμματος αυτού της αγροτικής πολιτικής μας μαζί με τα αντίστοιχα προγράμματα περιφερειακής ανάπτυξης της χώρας και τα τοπικά κυβερνητικά προγράμματά μας κατά νομό είναι βέβαιο ότι Θα αλλάξουν, και μάλιστα σύντομα, την εικόνα της ελληνικής υπαίθρου. Σε λίγο και με τη στήριξη του ελληνικού λαού, το αγροτικό μας ζήραμα Θα γίνει πράξη.

1. Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΕΩΡΓΙΑ

I. Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

Ο αγροτικός τομέας βρίσκεται σήμερα σε κρίσιμη καμπή. Παρουσιάζει από τη μια πλευρά στασιμότητα, όπως και ολόκληρη η εθνική οικονομία μας, από τις αρχές της δεκαετίας του 1980, που υπονομεύει την αναπτυξιακή προσπάθεια της χώρας. Και από την άλλη αντιμετωπίζει ένα χείμαρρο νέων εξελίξεων στις οποίες απαιτείται άμεση προσαρμογή. Από την ικανότητα του αγροτικού τομέα να ζεψύγει από αυτή τη στασιμότητα και να προσαρμοσθεί στις νέες εξελίξεις θα εξαρτηθεί σε μεγάλο βαθμό η ευημερία του αγροτικού πληθυσμού της χώρας στα χρόνια που έρχονται.

Δεσμευτικό παράγοντα στην ικανότητα του αγροτικού τομέα να ανταποκριθεί στις σημερινές απαιτήσεις αποτελούν σειρά από εγγενείς αδυναμίες και σφάλματα πολιτικής του παρελθόντος. Πολλές από αυτές τις εγγενείς αδυναμίες δεν είναι δυνατόν να αντιμετωπισθούν άμεσα και απαιτούν μακροπρόθεσμη προσπάθεια. Οι σημαντικότερες από αυτές είναι:

α. Το μικρό μέγεθος των γεωργικών εκμεταλλεύσεων που είναι αποτέλεσμα του μεγάλου σε αριθμό αγροτικού πληθυσμού σε σχέση με τη διαθέσιμη γεωργική γη.

β. Το γεγονός ότι μεγάλο μέρος της καλλιεργούμενης γεωργικής γης βρίσκεται σε μειονεκτικές και νησιωτικές περιοχές. Εξάλλου σημαντικό μέρος της διαθέσιμης γεωργικής γης είναι σε ορεινά και επικλινή εδάφη.

γ. Από τη συνολική καλλιεργούμενη έκταση των 39,3 εκατ. στρεμμάτων μόνο 13,1 εκατ. στρέμματα είναι αρδευόμενα (ποσοστό 33,4%). Η υπόλοιπη έκταση είναι ξηριακή με αποτέλεσμα τη χαμηλή αξιοποίησή της. Επισημαίνεται η ανεπαρκής αξιοποίηση συνολικά των υδατικών πόρων της χώρας.

δ. Το χαμηλό ύψος των δημόσιων και ιδιωτικών επενδύσεων στον αγροτικό τομέα. Η μείωση, σε σταθερές τιμές, των επενδύσεων αυτών κατά τα τελευταία χρόνια, προσδιορίζει την

αποεπένδνση και την τεχνολογική υποβάθμιση των παγίου κεφαλαίου της γεωργίας στη χώρα μας. Χαρακτηριστικό δείγμα της πολιτικής αυτής είναι η μείωση των πόρων που δεσμεύονται από την κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ στο 2ο Πλαίσιο DELORS για τον αγροτικό τομέα, σε σχέση με αυτά που είχε δεσμεύσει η Νέα Δημοκρατία (11,5% περίπου έναντι 15%).

ε. Η χαμηλή αποτελεσματικότητα των ανθρώπινου δυναμικού, τόσο στο επίπεδο παραγωγής, λόγω και της ελλιπούς εκπαίδευσης και κατάρτισης, όσο και στις υπηρεσίες στήριξης της γεωργίας και της αγροτικής ανάπτυξης (Υπουργείο Γεωργίας, Εποπτευόμενων Οργανισμών, ΑΤΕ κ.λπ.).

στ. Τα λοιπά διαρθρωτικά προβλήματα, δηλαδή η έλλειψη κτηματολογίου, οι υψηλές δαπάνες για τη μεταβίβαση γεωργικής γης, το αυξημένο κόστος κατοχής γεωργικής γης, που δεν αξιοποιείται ορθολογικά και η γήρανση του αγροτικού πληθυσμού, ο οποίος δεν μπορεί να αξιοποιήσει την γεωργική γη αποτελεσματικά.

ζ. Η ανορθολογική διάρθρωση της αγροτικής παραγωγής και ιδιαίτερα το χαμηλό ποσοστό συμμετοχής της ζωικής παραγωγής, όταν τόσο οι δυνατότητες του αγροτικού τομέα μας, όσο και οι ανάγκες της εσωτερικής αγοράς επιβάλλουν αύξηση τον ποσοστού αυτού.

η. Οι ελλείψεις στη γεωργική έρευνα και τεχνολογία, η απαξιωμένη γεωργική υποδομή, οι αδυναμίες στην παραγωγή σύγχρονων εισροών (πολλαπλασιαστικό υλικό, λιπάσματα), στο σύστημα μεταποίησης και εμπορίας αγροτικών προϊόντων και γενικότερα στις υποδομές και στους Θεσμούς (Γεωργική έρευνα, Μητρώο αγροτών, κατοχύρωση επαγγέλματος, ασφαλιστικό σύστημα αγροτών και προϊόντων κ.λπ.).

Θ. Το μικρό μέγεθος της μέσης αγροτικής εκμετάλλευσης, σε συνάρτηση με τους υπόλοιπους παράγοντες που προαναφέρονται, δεν επιτρέπει σήμερα την οργάνωση σύγχρονων και βιώσιμων μονάδων, που Θα μπορούσαν να πραγματοποιήσουν τις

κατάλληλες επενδύσεις σε εξοπλισμό και τεχνογνωσία. Χωρίς αυτές τις επενδύσεις υποσκάπτεται η ανταγωνιστικότητα των προϊόντων μας και πΡαγιώνεται η εξάρτηση των αγροτικού εισοδήματος από τη βοήθεια των κράτους παλαιότερα και της Ε.Ε. σήμερα.

Ας σημειωθεί ότι η χώρα μας έχασε μια σημαντική ευκαιρία, σε μια καθοριστική περίοδο που ασκούσε την Προεδρία της Ε.Ε., να πετύχει ευνοϊκές ρυθμίσεις σε μια σειρά προϊόντων ελληνικού ενδιαφέροντος, ενώ αντίθετα απεδέχθη άλλες ρυθμίσεις αρκετά δυσμενείς για τη χώρα μας.

'Ομως ιδιαίτερα επΡιβαρνντική για την επίδοση των αγροτικουΩ τομέα είναι η παρατεταμένη μακροοικονομική ανισορροπΡία της ελληνικής οικονομίας, από τα μέσα της δεκαετίας του και μετά, και ιδιαίτερα τα υψηλά επιτόκια και τα ελλείμματα των δημοσίου.

Από την κατάσταση αυτή επηρεάζεται αρνητικά η ανταγωνιστικότητα των ελληνικών προϊόντων στην εσωτερική, τη λοιπή ευρωπαϊκή και την εξωτερική αγορά, μειώνονται οι ιδιωτικές και οι δημόσιες επενδύσεις και εξελίσσεται αρνητικά ο τεχνολογικός εκσυγχρονισμός των αγροτικού τομέα, με αποτέλεσμα τη διόγκωση των εισαγωγών και τον ελείμματος των εμπορικού ισοζυγίου αγροτικών προϊόντων. Δεν πρέπει να μας διαφέύγει το γεγονός ότι η Ελλάδα, κατ' εξοχήν αγροτική χώρα, έχει σήμερα ένα εμπορικό έλλειμμα στα αγροτικά προϊόντα, της τάξης των 1 δισεκατομμυρίου δολαρίων, ενώ μέχρι τα μέσα της δεκαετίας του 1970 είχε πλεόνασμα της τάξης των 150 - 200 εκατομμυρίων δολαρίων. Αυτή η δυσμενής μεταστροφή για τη χώρα μας, από πλεονασματική σε αγροτικά προϊόντα σε ελλειμματική, συνέβη σε μια περίοδο που οι επιδοτήσεις προς τον αγροτικό τομέα αυξήθηκαν πολλαπλάσια και φθάνουν σήμερα περίπου στο 40% του ΑΕΠ του τομέα.

Οι εξελίξεις αυτές ήταν αποτέλεσμα των σφαλμάτων της πολιτικής των κυβερνήσεων τον ΠΑΣΟΚ της δεκαετίας του 1980, του δεν αξιοποίησαν τη μεγάλη ευκαιρία της ένταξης της χώρας στην ΕΟΚ. Θα είναι δε πολύ δύσκολο και επίπο-

νο να αντιστραφούν, όσο συνεχίζεται η μακροοικονομική ανισορροπία, ο υψηλός πληθωρισμός, σε σχέση με τις υπόλοιπες χώρες της Ε.Ε., τα ελλείμματα των δημοσίου και τα υψηλά επιτόκια. Από την άλλη πλευρά η στασιμότητα και η καθυστέρηση των αγροτικού τομέα επιδρά αρνητικά στην προσπάθεια της ελληνικής οικονομίας για έξοδο από την ύφεση, διότι ο αγροτικός τομέας αποτελεί, είτε αμέσως, είτε εμμέσως, μέσω των διασυνδέσεών των με βιομηχανίες μεταποίησης αγροτικών προϊόντων και εισροών και μερικούς ικλάδους υπηρεσιών, σημαντικότατο τμήμα της ελληνικής οικονομίας.

Η ανάκαμψη των αγροτικού τομέα είναι, επομένως, πρωταρχικής σημασίας, όχι μόνο για την ευημερία των αγροτικού πληθυσμού, αλλά κυρίως για να συμβάλει στην προσπάθεια για ανάκαμψη της ελληνικής οικονομίας και τη στήριξη μιας μακρόπρονος και βιώσιμης ανάπτυξης.

II. ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ - ΝΕΑ ΔΕΔΟΜΕΝΑ

Οι αντιλήψεις προστατευτισμού των αγροτικού τομέα, που επικράτησαν διεθνώς μεταπολεμικά και αποτέλεσαν τη βάση της αγροτικής πολιτικής της χώρας μας, όπως και όλων των ανεπυγμένων χωρών, βρίσκονται διεθνώς υπό έντονη αμφισβήτηση. 'Ηδη υπάρχει διεθνώς μια τάση αναθεώρησης των μέτρων αγροτικής πολιτικής ικαδικού τύπου και ένας νέος προσανατολισμός προς μείωση της στήριξης και ταυτόχρονα προς ευρύτερες προσπάθειες αγροτικής ανάπτυξης και αναζωογόνησης της υπαίθρου.

A. ΤΑ ΝΕΑ ΔΕΔΟΜΕΝΑ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ

Από πολλές άλλες απόψεις, αλλά και από την αγροτική άποψη, η Ευρώπη κινείται προς μια νέα κατάσταση ισορροπίας. Τα κύρια στοιχεία των μεταβολών είναι:

α. Η Κοινή Αγροτική Πολιτική (ΚΑΠ), όπως αναθεωρήθηκε το 1992, ύστερα από τα αδιέξοδα στα οποία είχε οδηγηθεί. Η εύλογη επιθυμία των παραγωγών για καλύτερες τιμές και για διασφάλιση της απορρόφησης οιλόκληρης της παραγωγής είχε βρει ανταπόκριση, για μια

μεγάλη περίοδο, σε όσους διμόρφωναν την πολιτική. Η πολιτική στήριξης των τιμών και οργάνωσης των αγορών διογκώθηκε, αφήνοντας ατροφική την ποολιτική αναδιάρθρωσης. Τα αποτελέσματα είναι γνωστά: Υπερβολική αύξηση των δαπανών για πλεονασματικά προϊόντα, χωρίς ανάλογη και ισόρροπη αύξηση εισοδημάτων. Χωρίς να επιτυγχάνουν σι προτεινόμενες αναδιαρθρώσεις και χωρίς να προωθείται η σύγκλιση μεταξύ των αγροτικών και των λοιπών περιφερειών.

Η αναθεώρηση έχει την κατεύθυνση, αφ' ενός μεν της σταδιακής προσέγγισης των κοινοτικών προς τις διεθνείς τιμές (δηλαδή μείωση των πραγματικών τιμών) και του περιορισμού των παραγόμενων ποσοτήτων σε αρκετά σημαντικά προϊόντα, αφ' ετέρου δε της στήριξης των χαμηλών εισοδημάτων με άλλα μέτρα.

β. Σημαντική μεταβολή προς την ίδια κατεύθυνση αποτελεί η συμφωνία στα πλαίσια της GATT, με την οποία επιδιώκεται ο περιορισμός της στήριξης των αγροτικών προϊόντων.

γ. Τρίτος παράγων μεταβολής είναι η εγκαθίδρυση της Ενιαίας Ευρωπαϊκής Αγοράς με την οποία έχουν αρθεί και τα τελευταία εμπόδια στη διακίνηση των αγροτικών προϊόντων (φυτοϋγειονομικοί και ιτηνιατρικοί έλεγχοι, τεχνικά και φυροολογικά εμπόδια, ΝΕΠ και έμμεσες παρεμβάσεις των ιρατών-μελών). Τα προϊόντα διακινούνται πλέον από χώρα σε χώρα της Ε.Ε., όσο εύκολα διακινούνται και στο εσωτερικό μιας χώρας.

δ. Σημαντικότατο παράγοντα μεταβολής αποτελούν επίσης η στροφή των χωρών της Ανατολικής Ευρώπης προς την οικονομία της αγοράς και σι συμφωνίες σύνδεσής τους με την Ευρωπαϊκή Ένωση, καθώς και η διεύρυνση της Ε.Ε. με την ένταξη χωρών της ΕΖΕΣ στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

ε. Τέλος, σημαντικές αλλαγές για τον αγροτικό τομέα αποτελούν το αυξανόμενο ενδιαφέρον για το περιβάλλον, καθώς και σι νέες αντιλήψεις για την υγεινή διατροφή και την ποιότητα των τροφίμων. Οι αλλαγές αυτές συνεπάγονται σημαντι-

κές επιδράσεις στην παραγωγή (οικολογική γεωργία, διατήρηση φυσικών πόρων, χρήση χημικών ουσιών), στη διακίνηση (υλικά συσκευασίας, μέσα μεταφοράς) και στη μεταποίηση (Ποιότητα τροφίμων, τρόπος συντήρησης κ.λπ.) των αγροτικών προϊόντων.

στ. Οι ραγδαίες τεχνολογικές αλλαγές που δημιουργούν σημαντικές αυξήσεις στην παραγωγή και ανισορροπία στο ισοζύγιο προσφοράς - ζήτησης, με αποτέλεσμα τη μεγάλη ανάγκη για προσαρμογές τον τομέα.

ζ. Οι νέες κοινωνικο-οικονομικές συνθήκες, η προώθηση της μερικής απασχόλησης στον αγροτικό τομέα, η γήρανση και μείωση των εργατικού δυναμικού, καθώς και η κάλυψη των αναγκών εργασίας από αλλοδαπούς.

Παρά τη συνοπτική αναφορά σε αυτές τις σημαντικές μεταβολές γίνεται αντιληπτό το μέγεθος και η σημασία των έργου που απαιτείται αφ' ενός για να εκτιμηθούν, έστω κατά προσέγγιση, οι επιπτώσεις των μεταβολών στην ελληνική γεωργία και αφ' ετέρου να σχεδιασθούν οι αναγκαίες προσαρμογές, ώστε να αντιμετωπισθούν τα προβλήματα.

Β. ΟΙ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΜΕΤΑΒΟΛΩΝ

Η γενική κατεύθυνση των επιπτώσεων είναι προφανής και πολύ σημαντική για την Ελλάδα. Η ένταση του ανταγωνισμού στην ενιαία πλέον αγορά θα ευνοήσει τις περιοχές και τις αγροτικές εκμεταλλεύσεις υψηλής παραγωγικότητας. Η Ελλάδα, όπως και άλλες νότιες και δυτικές περιοχές της Ενωτικής Ένωσης, δεν χαρακτηρίζονται από υψηλή παραγωγικότητα, λόγω της αδύνατης υποδομής τους στην παραγωγή, τη μεταποίηση και την εμπορία των αγροτικών προϊόντων.

Οι επιπτώσεις που έχουν ως αφετηρία τις εξελίξεις στην υπόλοιπη Ευρώπη (Ανατολική και Κεντρική) είναι δύσκολο να προβλεφθούν με ακρίβεια. Άλλωστε εξαρτώνται σε μεγάλο βαθμό από τη δυνατότητα των χωρών αυτών να σταθεροποιήσουν τις οικονομίες τους. 'Ομως, είναι βέβαιο ότι κοινοτικοί πόροι και επενδύσεις αναμένεται να κατευθυνθούν προς τις

χώρες της Ανατολικής Ευρώπης, που διαθέτουν εξειδικευμένο, φθηνό και πειθαρχημένο εργατικό δυναμικό. Οι εξελίξεις αυτές συνεπάγονται τη διεύρυνση της αγοράς για τα μεσογειακά προϊόντα. Ιδιαίτερα για την Ελλάδα, η οποία πρέπει και μπορεί να βελτιώσει τις εμπορικές σχέσεις της, οι αγορές αυτές παρουσιάζουν, για πολλούς λόγους, σημαντικά πλεονεκτήματα. Επιπλέον επισημαίνεται το γεγονός ότι οι χώρες της Ανατολικής Ευρώπης Θα εξελιχθούν σε σοβαρούς ανταγωνιστές των λεγομένων "Βορείων χωρών" ως προς τα αγροτικά προϊόντα.

Η ΚΑΠ στηρίχθηκε στα οικονομικά και κοινωνικά δεδομένα της δεκαετίας τον '60 και τον '70. Όταν τα δεδομένα αυτά αλλάζουν, η ΚΑΠ αναμορφώνεται, σύμφωνα και με τις διεθνείς εξελίξεις, όπως αυτές αποτυπώνονται και στη Συμφωνία της GATT τον Δεκεμβρίου 1993. Η άμεση στήριξη στο εισόδημα τον αγρότη δίνει τη Θέση της στη στήριξη για βελτίωση των υποδομών. Αυτό σημαίνει ότι:

Ενώ στις δεκαετίες τον '60 και τον '70 ο αγρότης είδε το εισόδημά του να αυξάνεται αυτόματα μέσω των επιδοτήσεων στην παραγωγή, σήμερα πρέπει να κατανοήσει ότι η αύξηση τον εισόδημά του περνά αναπόφευκτα και αποκλειστικά μέσα από την αξιοποίηση όλων των πόρων για να βελτιώσει την ανταγωνιστικότητα των προϊόντων του. Και εδώ η προσπάθεια τον Έλληνα αγρότη πρέπει να είναι μεγάλη.

Αυτό βέβαια προϋποθέτει την αλλαγή της παραδοσιακής νοοτροπίας, που δημιουργήθηκε από τον νπερπροστατεντισμό και την υιοθέτηση νέας αντίληψης, που επιβάλλεται απ' τους κανόνες τον ελεύθερον ανταγωνισμό της ανοιχτής ενρωπαϊκής και διεθνούς αγοράς.

III. ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΕΣ - ΣΤΟΧΟΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

Ο καθορισμός των στόχων της αγροτικής πολιτικής μας είναι στενά συνδεδεμένος με τους στόχους και τις προτεραιότητες της γενικότερης οικονομικής και αναπτυξιακής πολιτικής της χώρας μας.

Η αύξηση του αγροτικού εισόδηματος και η βελτίωση της

ευημερίας του αγροτικού πληθυσμού είναι μία μόνο από τις διαστάσεις του θέματος. Σήμερα περισσότερο από κάθε άλλη φορά, έχει γίνει σαφές ότι, στην επιδιώξη του στόχου της ανάπτυξης των περιφερειών της χώρας (πολλές από τις οποίες είναι ιδιαίτερα μειονεκτικές), μεγάλη σημασία έχουν αποκτήσει μέτρα της γενικότερης οικονομικής πολιτικής μας. Η επικράτηση τάσεων μείωσης της στήριξης και αυξημένου ανταγωνισμού πιθανόν να έχει σημαντικές επιπτώσεις στην αγροτική απασχόληση, κυρίως σε προβληματικές και μειονεκτικές περιοχές. Στη συνέχεια παρουσιάζονται σι προτεραιότητες της πολιτικής μας με βάση τις εξελίξεις που αναφέρθηκαν πιο πάνω.

A. ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΕΣ

α. Η μείωση της στήριξης, σε συνδυασμό με τις διαρθρωτικές αδυναμίες της ελληνικής γεωργίας, αναμένεται ότι Θα ασκήσουν ισχυρή πίεση στα αγροτικά εισόδηματα. Γι' αυτό χρειάζεται σημαντική προσπάθεια για να αντιστραφεί η τάση αυτή. Οι γενικότερες όμως αδυναμίες τον αγροτικό τομέα μόνο μακροπρόθεσμα μπορούν να αντιμετωπισθούν. Οι ίδιες υπονομεύουν από μόνες τους μια τέτοια προσπάθεια, τουλάχιστον βραχυπρόθεσμα. Επομένως το ενδιαφέρον χρειάζεται να επικεντρωθεί σε προσπάθειες γενικότερης ανάπτυξης των αγροτικών περιφερειών. Στόχος πρέπει να είναι η διατήρηση ισορροπίας στην πληθυσμιακή διάρθρωση των επιμέρους περιοχών της χώρας και η βελτίωση της οικονομικής και κοινωνικής τους οργάνωσης. Παρά το γεγονός ότι η δημιουργία καλύτερης υποδομής μεταφορών και επικοινωνιών εννοεί την εγκατάσταση νέων δραστηριοτήτων στην περιφέρεια, που προσφέρουν απασχόληση, ο στόχος της αύξησης της ανταγωνιστικότητας επιβάλλει να επικεντρωθεί η προσπάθεια στη βελτίωση τον ανθρώπινου παραγόντα, στην εκπαίδευση, στην επαγγελματική κατάρτιση και στην τεχνολογική αναβάθμιση.

β. Αν και το θέμα της βελτίωσης των διαρθρώσεων και των υποδομών μόνο μεσομακροπρόθεσμα μπορεί να αντιμετωπισθεί, απαιτείται να υπάρξουν άμεσα συγκεκριμένα μέτρα

προς την κατεύθυνση αυτή με μια νέα αγροτική μεταρρύθμιση.

'Εμφαση δίνεται σε αυξημένες επενδύσεις και σε ορισμένα μέτρα που λύνουν μια πληθώρα προβλημάτων υποδομής και διαρθρώσεων των αγροτικού τομέα και επιτρέπουν τη δημιουργία βιώσιμων και ανταγωνιστικών αγροτικών εκμεταλλεύσεων.

Στα πλαίσια αυτά νιοθετούνται οριζόντια μέτρα βελτίωσης της υποδομής. Ο τομέας έχει άμεση ανάγκη από βελτίωση της υποδομής μεταφορών, της υποδομής εμπορίας και ορθολογικής διαχείρισης των υδατικών πόρων. 'Ομως, επίσης, έχει ανάγκη από βελτίωση της υποδομής έρευνας, καθώς και της επαγγελματικής εκπαίδευσης και κατάρτισης των αγροτών για τεχνολογική αναβάθμιση.

Ιδιαίτερη προσοχή απαιτείται για τις ορεινές και τις ημιορεινές περιοχές, σι οποιες, αν τεθούν εκτός παραγωγής, αντιμετωπίζουν τον κίνδυνο της διάβρωσης και υποβάθμισης λόγω εγκατάλει~ης, υπονομεύοντας μακροπρόθεσμα το φυσικό τιεριβάλλογ της χώρας, καθώς επίσης και τον οικονομικό και κοινωνικό ιστό των περιοχών αυτών.

γ. Ο αναπροσανατολισμός της παραγωγής προς κατεύθυνσεις που εξασφαλίζουν ανταγωνιστικότητα αποτελεί προτεραιότητα της αγροτικής πολιτικής μας. Ο καθορισμός και η επιλογή των παραγωγικών κατευθύνσεων που είναι ανταγωνιστικές στο νέο υπό διαμόρφωση ευρωπαϊκό και διεθνές περιβάλλον μελετάται κατά προτεραιότητα.

Στα πλαίσια της βελτίωσης των διαρθρώσεων εντάσσονται ειδικότερες σημαντικές κατεύθυνσεις όπως:

- Η εκμετάλλευση κλιματικών ιδιαιτεροτήτων για την παραγωγή προϊόντων εκτός εποχής.

- Η παραγωγή ειδικών ποιοτικών προϊόντων και η παραγωγή διαφορετικών ή νέων προϊόντων από την ίδια πρωτογενή παραγωγή κυρίως για προϊόντα για τα οποία μπορεί να εξασφαλιστεί ονομαστά προέλευσης.

Η έμφαση σε μέτρα που εξασφαλίζουν υψηλή ποιότητα των προϊόντων σε όλες τις φάσεις της διακίνησής τους μέχρι και τον καταναλωτή.

- Η παραγωγή "βιολογικών" προϊόντων (χωρίς χημικά) των οποίων η αγορά διευρύνεται και που απευθύνονται στα υψηλά εισοδήματα προσιδιαίζουν σε μικρές εκμεταλλεύσεις και είναι χαμηλής έντασης κεφαλαίου και υψηλής έντασης εργασίας.

δ. Τέλος, δεδομένων των εξελίξεων, σι οποίες αναφέρθηκαν πιο πάνω τίθεται επιτακτικά η ανάγκη αναδιοργάνωσης των διοικητικών υπηρεσιών στήριξης του τομέα και η εξασφάλιση συνθηκών για τη διαμόρφωση μιας Εθνικής Αγροτικής Στρατηγικής.

Επιπρόσθετα, επειδή έχει αποδειχθεί μέχρι τώρα ότι τα οριζόντιου χαρακτήρα μέτρα της Ε.Ε. αξιοποιούνται με άνεση από τις ισχυρές και καλά οργανωμένες οικονομίες και όχι από τις χώρες που τα έχουν περισσότερη ανάγκη, χρειάζεται να ενεργοποιηθεί από την Ελλάδα η μεταβολή του συστήματος οργάνωσης.

Μπορούν και πρέπει να αξιοποιηθούν ακόμη σι εξελίξεις στο νέο ευρωπαϊκό και διεθνές πλαίσιο και ειδικότερα των νέων δεδομένων στην Ανατολική Ευρώπη. Η αξιοποίηση αυτή του ευρωπαϊκού και διεθνούς πλαισίου προϋποθέτει τη γνώση και κατανόηση των οικονομικό - κοινωνικών εξελίξεων στον αγροτικό τομέα τόσο στην Ε.Ε. όσο και στον υπόλοιπο κόσμο.

Είναι πέρα από κάθε αμφισβήτηση ότι η Νέα Δημοκρατία, που άνοιξε στην ελληνική γεωργία τους ευρωπαϊκούς και διεθνείς ορίζοντες, αποτελεί την παράταξη που έδωσε σημαντική πνοή στην ελληνική γεωργία και τη βοήθησε να ξεπεράσει πολλές από τις Θεσμικές και εγγενείς αδυναμίες της, παρά το γεγονός ότι η αξιοποίηση της ένταξης στην Ε.Ε. δεν ήταν πάντα η καλύτερη δυνατή.

Στο άμεσο μέλλον είναι δυνατή η πλήρης αξιοποίηση των δυνατοτήτων που προσφέρει η νέα διεθνής και ευρωπαϊκή πραγματικότητα και η αντιμετώπιση των ενδεχομένων δυσμένων

επιπτώσεων για τη χώρα μας από την άρση των εμποδίων στις διεθνείς συναλλαγές. Συγκεκριμένα η διεύρυνση της E.E. με χώρες που δεν παράγουν ανταγωνιστικά προϊόντα με τη χώρα μας, η Ενιαία Ευρωπαϊκή Αγορά και η ομαλή εξέλιξη των οικονομιών των πρώην σοσιαλιστικών χωρών της Ανατολικής Ευρώπης μπορεί να έχει Θετικές επιπτώσεις στις εξαγωγές αγροτικών προϊόντων της χώρας μας.

Ενδιαφέρον παρουσιάζει επίσης η αγορά των αραβικών χωρών, ενώ πρέπει να ληφθεί πολὺ σοβαρά υπόψη η τελική Συμφωνία της GATT. Η αντιμετώπιση των ενδεχόμενων αρνητικών επιπτώσεων στη γεωργία μας πρέπει να είναι βασικός στόχος της αγροτικής πολιτικής μας, τόσο σε εθνικό, όσο και σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

Η επιβίωση της ελληνικής γεωργίας στα πλαίσια των ευρωπαϊκού και διεθνούς ανταγωνισμού απαιτεί μεγαλύτερη προσπάθεια και ολοκληρωμένο σχεδιασμό των παρεμβάσεων στα πλαίσια μιας Εθνικής Αγροτικής Στρατηγικής, ώστε να αξιοποιηθεί όσο γίνεται καλύτερα το συγκριτικό πλεονέκτημα της χώρας μας και να αμβλυνθούν οι συνέπειες των ιδιαιτεροτήτων της ελληνικής γεωργίας.

Η προσπάθεια αυτή απαιτεί βεβαίως πρόσθετους και ορθολογικώς χρησιμοποιούμενους πόρους, εθνικούς και κοινοτικούς, για τη βελτίωση των υποδομών, των έγγειων διαρθρώσεων και των ανθρώπινου δυναμικού. Έμφαση δίδεται στην ανανέωση των δυναμικού αυτού, στην τεχνολογία, στην εκπαίδευση και στην επιμόρφωση, τόσο των παραγωγών, όσο και των φορέων στήριξης και, κυρίως, στη ριζική αναδιοργάνωση και εκσυγχρονισμό των Υπουργείου Γεωργίας, των εποπτευομένων Οργανισμών και της ATE, με παράλληλη αξιοποίηση των δυνατοτήτων που παρέχει ο ιδιωτικός τομέας. Ο ιδιωτικός τομέας μπορεί να αξιοποιηθεί σε τομείς όπως η μηχανοργάνωση των αποζημιώσεων και επιδοτήσεων για την ταχύτερη καταβολή τους, η κατασκευή εγγειοβελτιωτικών έργων και οι αναδασμοί, η σποροπαραγωγή, οι αναδασώσεις, καθώς και η έρευνα, η τεχνολογία και η εκπαίδευση.

Ο ευρύτερος στόχος των προγράμματός μας είναι η ευημερία των πληθυσμού της υπαίθρου, η εξασφάλιση ικανοποιητικών συνθηκών διαβίωσης και η εξάλειψη των ανισοτήτων μεταξύ αγροτικού και αστικού πληθυσμού.

Οι επιμέρους επιδιώξεις, που αποτελούν και κύριους άξονες δράσης στην επίτευξη των στόχου αυτού, είναι:

α. Τομεακές δράσεις για την αναβάθμιση και βελτίωση της οικονομικής λειτουργίας των αγροτικού τομέα, τη βελτίωση των αγροτικού εισοδήματος και την εξασφάλιση της υλικής ενημερίας των αγρότη.

β. Συντονισμένες δράσεις συνοιλικής ανάπτυξης των αγροτικού χώρου και της υπαίθρου γενικότερα για την εξασφάλιση ικανοποιητικών συνθηκών ζωής και την εξάλειψη των ανισοτήτων με τις αστικές περιοχές.

Οι άξονες δράσεις περιλαμβάνουν τόσο μέτρα πολιτικής, όσο και αναπτυξιακά έργα, σε μια ολοκληρωμένη και συστηματική Θεώρηση λαμβάνοντας υπόψη όχι μόνο τους στόχους των προγράμματος, αλλά και τη δυνατότητα τυχόν αλληλουχίας, συμπληρωματικότητας και υποκατάστασης μεταξύ διαφόρων μέσων και μέτρων.

Επίσης στον καθορισμό των μέτρων λαμβάνονται υπόψη οι βασικοί περιορισμοί που απορρέουν από τη Θέση της χώρας μας στην E.E.

Ακόμη, η πολιτική μας και το κυβερνητικό πρόγραμμά μας λαμβάνουν ριπόψη τους τόσο τις διεθνείς και ευρωπαϊκές εξέλιξεις (Συμφωνία GATT, Αναθεώρηση ΚΑΠ, ένταξη νέων κρατών στην E.E.), όσο και το γεγονός ότι στην εξέλιξη των ευρωπαϊκού, κυρίως, πλαισίου η ενεργός και αποτελεσματική συμμετοχή της χώρας μας μπορεί και πρέπει να είναι καθοριστική για την εξυπηρέτηση των στόχων μας. Στο ευρωπαϊκό μάλιστα πλαίσιο η γεωγραφική Θέση και οι ιδιαιτερότητες της χώρας μας πρέπει να προβάλλονται μεθοδικά κατά τη διαμόρφωση και εξέλιξη των κοινοτικών πολιτικών.

Η υλική ευημερία τον αγρότη μας εξασφαλίζεται με την αύξηση τον εισοδήματος, μέσω του εκσυγχρονισμού, της διεθνούς ανταγωνιστικότητας και της παραγωγικότητας της γεωργίας μας.

Η συνολική ανάπτυξη της υπαίθρου για τη διατήρηση του αγροτικού πληθυσμού, που Θα ζει κάτω από τακτικές συνθήκες και Θα μπορεί να συμπληρώνει το εισόδημα τον με εισόδημα από άλλες δραστηριότητες, που προωθούνται στις περιοχές αυτές, επιτυγχάνεται μέσω της διαμόρφωσης μιας ολοκληρωμένης πολιτικής, τόσο για την οικονομική, όσο και την ποιοτική αναβάθμιση της αγροτικής κοινωνίας. Στον τομέα αυτό ιδιαίτερη μέριμνα δίνεται στην ανάπτυξη των παραμεθόριων, των ορεινών και προβληματικών, καθώς και των νησιωτικών περιοχών της χώρας.

2. Η ΠΑΡΑΓΩΓΗ

Στόχος του προγράμματος είναι η κατά το δυνατόν μείωση του κόστους παραγωγής. Η ανάγκη αυτή είναι σήμερα ιδιαίτερα επιβεβλημένη, αφού σι δαπάνες της ΚΑΠ που αποτελούν το σημαντικότερο παράγοντα διαμόρφωσης του εισοδήματος, τείνουν να παραμείνουν σε σταθερά, χωρίς αυξήσεις, επίπεδα.

I. ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑ

Α. ΚΟΣΤΟΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

I. ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ - ΑΔΥΝΑΜΙΕΣ

Ένα από τα βασικότερα προβλήματα που αντιμετωπίζει σήμερα η αγροτική παραγωγή είναι το υψηλό κόστος το οποίο διαφοροποιείται έντονα από εκμετάλλευση σε εκμετάλλευση.

Αυτό είναι αποτέλεσμα τόσο των εγγενών και λοιπών μειονεκτημάτων της ελληνικής γεωργίας, που ήδη αναφέρθηκαν, όσο και των τιμών των ενδιαμέσων καταναλώσεων (εισροών),

που καλύπτουν το 26% περίπου της Ακαθάριστης Αξίας της Γεωργικής Παραγωγής.

Σημειώνεται ότι στις αγοραζόμενες εισροές περιλαμβάνονται και συμμετέχουν με σημαντικό ποσοστό η ενέργεια και τα λιτεαντικά με ποσοστό 29,3% καθώς και σι ζωτιροφές με ποσοστό 24,7%.

Δεν θα πρέπει ακόμη να αγνοηθεί η επιβάρυνση του κόστους παραγωγής από τις αποσβέσεις, το κεφάλαιο 'γη" (ενοικιαζόμενη ή ιδιόκτητη) και την εργασία (μισθονομηνή ή ιδιο- προσφερόμενη).

Σημειώνεται ακόμη ότι το κόστος παραγωγής είναι τέτοιο, ώστε σε πολλές περιπτώσεις, και κυρίως στις επιχειρήσεις οικογενειακον τύπου, μόνος παράγων που μπορεί να εξηγήσει τη λειτουργία και επιβίωση των αγροτικών εκμεταλλεύσεων είναι το γεγονός ότι δεν πραγματοποιείται δαπάνη από τους απασχολούμενους για την εργασία τους και για την ιδιόκτητη γη τους.

II. ΣΤΟΧΟΙ - ΕΠΙΔΙΩΣΕΙΣ

Επομένως η βασικότερη διέξοδος για βελτίωση του αγροτικού εισοδήματος είναι η μείωση του κόστους παραγωγής των προϊόντων της γεωργικής εκμετάλλευσης, στη διαμόρφωση του οποίου άλλωστε μπορεί να παρέμβει αυτόνομα και κάτω από ορισμένες προϋποθέσεις το κράτος.

III. ΜΕΣΑ - ΜΕΤΡΑ

Προς την επίτευξη του προαναφερθέντος στόχου τείνουν όλα τα μέτρα που λαμβάνονται για την αύξηση της παραγωγικότητας και τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας και της παραγωγικότητας της ελληνικής γεωργίας και που αναντυσσονται σε όλα κεφάλαια.

Ειδικότερα μέτρα που η Νέα Δημοκρατία θεωρεί αναγκαία και που επιδρούν άμεσα στη βελτίωση του κόστους παραγωγής είναι:

1. Η μείωση των επιτοκίων δανεισμού, που θα προέλθει ως

αποτέλεσμα της εν γένει βελτίωσης της οικονομικής κατάστασης της χώρας και της μείωσης του πληθωρισμού.

2. Η εισαγωγή νέας τεχνολογίας, η αξιοποίηση των πορισμάτων της έρευνας και ιδιαίτερα η ενημέρωση των παραγωγών πάνω σ' αυτά, τόσο για τη μείωση και την ορθολογική χρήση της ενδιάμεσης κατανάλωσης (λιπάσματα, φάρμακα, μέγεθος μηχανημάτων, ποσότητα και είδος σπρόδων κ.λπ.), για να αποφευχθεί η παρατηρούμενη σε ευρεία έκταση σπατάλη των εισροών αυτών, όσο και για την πλήρη αξιοποίηση των υποπροϊόντων της αγροτικής παραγωγής της εκμετάλλευσης.

3. Η μείωση της φορολογίας στις εισροές, όπου αυτό είναι επιτρεπτό από την Ε.Ε. Σημειώνεται ότι η Νέα Δημοκρατία δεσμεύτηκε ήδη να μειώσει κατά 30% τουλάχιστον την τιμή των καυσίμων για αγροτική χρήση.

4. Η προσαρμογή των χρόνων πληρωμής, ανά τετράμηνο, για την ηλεκτρική ενέργεια που καταναλώνεται στην αγροτική εκμετάλλευση, με κοινή συμφωνία ΔΕΗ - Αγρότη. Με τον τρόπο αυτό, χωρίς επιβάρυνση και της ΔΕΗ λόγω μείωσης τον λειτουργικού της κόστους, η πληρωμή των λογαριασμού στη ΔΕΗ Θα ακολουθεί την εισπραξη των εισοδήματος τον αγρότη, ώστε να μην κινδυνεύει η αγροτική εκμετάλλευση από διακοπή της παροχής λόγω μη έγκαιρης πληρωμής των σχετικών λογαριασμών, εξ αιτίας οικονομικής αδυναμίας των παραγωγού.

5. Η μείωση του Φ.Π.Α. των μηχανολογικού εξοπλισμού της αγροτικής εκμετάλλευσης. Σημειώνεται ότι η Νέα Δημοκρατία δεσμεύτηκε ήδη να μειώσει στην κατώτερη κλίμακα το ΦΠΑ για τα αγροτικά μηχανήματα.

6. Η εξασφάλιση ανταγωνιστικών συνθηκών στη λειτουργία των αγορών των εισροών.

Β. ΠΟΙΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΥΓΙΕΙΝΗ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ

I. ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ - ΑΔΥΝΑΜΙΕΣ

Η ποιότητα των αγροτικών προϊόντων και η υγιεινή των τροφίμων

επηρεάζουν όλο και περισσότερο την απόφαση του καταναλωτή για τις επιλογές του. Ειδικότερα η ενημέρωση της κοινής γνώμης έχει βελτιωθεί σημαντικά τα τελευταία χρόνια με επακόλουθο την ευαισθητοποίηση τον Έλληνα, αλλά και τον Ευρωπαίο καταναλωτή πάνω στα Θέματα αυτά. Ετσι ο καταναλωτής αγροτικών προϊόντων εστιάζει την προσοχή του, όλο και περισσότερο, στην ποιότητα και στα χαρακτηριστικά, από άποψη υγιεινής, των προϊόντων που αγοράζει. Εξάλλου η σύγχιση που παρατηρείται σε περιόδους εμφάνισης ζωνόσων ή φυτικών ασθενειών προκαλεί τεράστια προβλήματα στη διάθεση των αγροτικών προϊόντων.

Η ανεπαρκής υποδομή και στελέχωση των αρμόδιων κρατικών υπηρεσιών και φορέων με αποτέλεσμα τον ατελή έλεγχο και ενημέρωση των αγροτών για τη σωστή αντιμετώπιση των σχετικών προβλημάτων, είναι μια ακόμα μεγάλη αδυναμία. Είναι εμφανής επίσης η αδυναμία επαρκούς ενημέρωσης της κοινής γνώμης, όταν εμφανίζονται σχετικά προβλήματα στα φυτικά και ζωικά προϊόντα, καθώς και στα προϊόντα αλιείας.

II. ΣΤΟΧΟΙ - ΕΠΙΔΙΩΞΕΙΣ

Στόχος των προγράμματάς μας είναι η ποιοτική και υγιεινή αναβάθμιση των παραγόμενων και μεταποιημένων αγροτικών προϊόντων με σκοπό τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας και τη διευκόλυνση της διάθεσής τους στην εγχώρια, ευρωπαϊκή και διεθνή αγορά. Επιπλέον επιδίωξή μας είναι η σωστή ενημέρωση των καταναλωτικού κοινού και των αγροτών, ώστε να αποφεύγεται η σύγχιση και η αδικαιολόγητη φοβία που παρατηρείται πολλές φορές.

III. ΜΕΣΑ - ΜΕΤΡΑ

Τα σπουδαιότερα μέτρα για την επίτευξη των παραπάνω επιδιώξεων, που αφορούν τους κλάδους φυτικής παραγωγής, ζωικής παραγωγής και αλιείας είναι:

1. Η συνεχής διερεύνηση των απαιτήσεων, ως προς τα ποιοτικά χαρακτηριστικά της μεταποιητικής βιομηχανίας, της εγχώριας και

λοιπής ευρωπαϊκής και εξωτερικής αγοράς, ώστε η διασύνδεση και συνεργασία της αγροτικής πολιτικής με την αγροτική έρευνα και την ενημέρωση των αγροτών, να οδηγεί στην παραγωγή των κατάλληλων και ζητούμενων από την αγορά προϊόντων.

Η αξιοποίηση των Γεωργικών Ακολούθων στην έγκαιρη πληροφόρηση σχετικά με τις ιδιαιτερότητες κάθε αγοράς Θα βοηθήσει αποτελεσματικά προς την κατεύθυνση αυτή.

2. Η αξιοποίηση των προγραμμάτων αναδιάρθρωσης της παραγωγής για την προώθηση ειδών και ποικιλών με βελτιωμένα ποιοτικά χαρακτηριστικά και ειδικότερα σε ορεινές και προβληματικές περιοχές για παραγωγή προϊόντων υψηλής ποιοτικής στάθμης, τα οποία ο καταναλωτής επιζητεί και είναι πρόθυμος να πληρώσει ανάλογα.

3. Έμφαση δίνεται στην ενημέρωση και εκπαίδευση των αγρότη με επαρκή και ορθολογική στελέχωση των αρμόδιων κρατικών υπηρεσιών και φορέων, τόσο για τον περιορισμό των αγροχηνών, αναβολικών, ορμονών και λοιπών φαρμακευτικών ουσιών στην παραγωγική διαδικασία, στο βαθμό που είναι εφικτό, όσο και κυρίως, στην ορθή χρήση των αγροχημικών στην αγροτική παραγωγή με σκοπό την απαλλαγή των αγροτικών προϊόντων από τυχόν χημικά και λοιπά καταλοιπα. Είναι άλλωστε γνωστό ότι η κακή χρήση τους εγκυμονεί κινδύνους για την υγεία των καταναλωτή και αποκλείει τα προϊόντα από την αγορά.

4. Η Θέση σε λειτουργία των επτά Περιφερειακών Κέντρων Ελέγχου Καταλληλότητας Προϊόντων προς κατανάλωση, τα οποία έχουν θεσμοθετηθεί, αλλά δεν έχουν ενεργοποιηθεί ακόμα. ο έλεγχος αυτός Θα αντιμετωπίσει τα προβλήματα που σχετίζονται με την επικινδυνότητα των βρώσιμων αγροτικών προϊόντων, καθώς και το Θόρυβο, αδικαιολόγητο πολλές φορές, που προκαλείται.

5. Η προώθηση και υλοποίηση τον προγράμματος κατασκευής σύγχρονων σφαγείων, τυποποίησης κρέατος και κρεατοπαρασκευασμάτων και ζωαγορών, καθώς και η εφαρμογή των

ευρωπαϊκού συστήματος ποιότητας σφάγιων και κοπής κρέατος με δραστηριοποίηση των Σχολών Επαγγελμάτων Κρέατος Αθηνών και Οεσ/νίκης, με αναβάθμιση και της παρεχομένης κτηνιατρικής υποστήριξης.

6. Η αποτελεσματική εφαρμογή προγράμματος φντο-νγιεινής και πρόληψης ζωονόσων και ζωανθρωπονόσων με κονδύλια από την Ε.Ε.
7. Η επαρκής και υπεύθυνη ενημέρωση απ' τους αρμόδιους φορείς πάνω σε θέματα πρόληψης και καταπολέμησης ζωονόσων και φντονόσων τόσο των αγροτών, όσο και της κοινής γνώμης.
8. Η εισαγωγή σύγχρονης τεχνολογίας και βιοτεχνολογίας στη μετατοπική βιομηχανία αγροτικών προϊόντων.

II. ΚΛΑΔΟΙ ΚΑΙ ΜΕΘΟΔΟΙ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

Α. ΦΥΤΙΚΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ

I. ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ - ΑΔΥΝΑΜΙΕΣ

Η παραγωγή φυτικών προϊόντων που δεν ικανοποιούν τις ανάγκες της αγοράς ως προς το είδος, την ποικιλία, την ποιότητα, τη χρονική περίοδο της προσφοράς και την προσφερόμενη τιμή αποτελεί βασικό πρόβλημα της ελληνικής γεωργίας, με αποτέλεσμα τη χαμηλή ανταγωνιστικότητά τους και τη δημιουργία αδιάθετων πλεονασμάτων. Επισημαίνεται ότι σε πολλούς τομείς τα πλεονάσματα έχουν ως μόνη διέξοδο την κοινοτική απόσυρση, μηχανισμός ο οποίος περιορίζεται δραστικά στα πλαίσια της αναμορφωμένης ΚΑΠ.

Η βραδεία προσαρμογή της ελληνικής αγροτικής παραγωγικής δραστηριότητας στις σύγχρονες μεθόδους παραγωγής και κατευθύνσεις της διαρκώς μεταβαλλόμενης διεθνούς και ευρωπαϊκής πραγματικότητας (ΚΑΠ, GATT), μειώνει την ανταγωνιστικότητα και τις εξαγωγικές δυνατότητες των προϊόντων.

Η περιορισμένη συμμετοχή των κτηνοτροφικών φυτών στις

γεωργικές καλλιέργειες οξύνει το πρόβλημα της ελλειμματικής παραγωγής των αναγκαίων ζωικών Προϊόντων και αυξάνει το κόστος τους.

II. ΣΤΟΧΟΙ - ΕΠΙΔΙΩΣΕΙΣ

Επιδιώξεις της Πολιτικής μας είναι:

Η αναδιάρθρωση των καλλιέργειών με γνώμονα το σχετικό συγκριτικό μας Πλεονέκτημα και τις οικολογικές μας συνθήκες, το ισχύον κοινοτικό πλαίσιο, καθώς και τις σύγχρονες ανάγκες των αγορών.

'Ετοι Θα αντικατασταθούν σταδιακά οι καλλιέργειες Που τα Προϊόντα τους παρουσιάζουν Πλεονάσματα.

Η σύνδεση ζωικής Παραγωγής με τη φυτική.

Η Προστασία των εδαφικών και των φυσικών Πόρων της χώρας με Προώθηση της καλλιέργειας εδαφοΠροστατευτικών και εδαφοβελτιωτικών φυτών.

Η διεκδίκηση στα όργανα της Ε.Ε. της αύξησης των Ποσοστώσεων κατά Προτεραιότητα για τα Προϊόντα ιδιαίτερου ελληνικού ενδιαφέροντος.

III. ΜΕΣΑ - ΜΕΤΡΑ

Εκτός των γενικότερων μέτρων Που Προβλέπονται στα κεφάλαια της Ανταγωνιστικότητας, της Υποδομής, της Μεταποίησης και Εμπορίας, καθώς και της Ποιότητας και Ύγιεινής Προϊόντων ειδικότερα μέτρα για τη φυτική παραγωγή είναι:

1. Η Πλήρης αξιοποίηση Προγραμμάτων αναδιάρθρωσης και γενετικής βελτίωσης Ποικιλιών δενδροκομικών και άλλων φυτών με Προωθούμενες Ποικιλίες στα πλαίσια της Κ.Α.Π. Αναδιάρθρωση επιδιώκεται και στις περιπτώσεις αποκατάστασης φυτικού κεφαλαίου λόγω φυσικών καταστροφών.

2. Η ενθάρρυνση και προώθηση της παραγωγής κηπευτικών και ανθοκομικών ειδών και ποικιλών, με έμφαση στις Θερμοκηπιακές

καλλιέργειες, κυρίως στις Θερμότερες Περιοχές της χώρας, Προκειμένου να εκμεταλλευτούμε το συγκριτικό πλεονέκτημα της χώρας μας. Εξάλλου σι βιώσιμες θερμοκηπιακές μονάδες απαιτούν μικρή έκταση και επομένως εντάσσονται στα πλαίσια της ελληνικής ιδιαιτερότητας της μικρής αγροτικής εκμετάλλευσης.

3. Η ανάπτυξη μικτών μονάδων φυτικής και ζωικής παραγωγής.
4. Η δημιουργία σποροπαραγωγικών εκμεταλλεύσεων σε ανταγωνιστική βάση, για παραγωγή Προϊόντων με υψηλή προστιθέμενη αξία σε συνδυασμό με τη μικρή αγροτική εκμετάλλευση. Η Ελλάδα μπορεί, χάρη στις ευνοϊκές οικολογικές συνθήκες, να καλύψει τις εγχώριες ανάγκες, αλλά και να εξάγει μεγάλες ποσότητες σπόρων πολλών φυτικών ειδών, όπως ψυχανθών.
5. Η παραγωγή Προϊόντων βιολογικής - οργανικής γεωργίας και παραδοσιακών ειδών και ποικιλιών (χωρίς χρήση χημικών ουσιών), των οποίων η ζήτηση τείνει να αυξηθεί, παράλληλα και με την ενημέρωση και την ευαισθητοποίηση των καταναλωτών στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Το μέτρο αυτό έχει ιδιαίτερη σημασία στις ορεινές και προβληματικές περιοχές με οριακά περιθώρια βελτίωσης της απόδοσης.
6. Η τραραγωγή και καλύτερη προώθηση στην αγορά επώνυμων προϊόντων με κατοχύρωση της ονομασίας προέλευσης (π.χ. μαστίχα Χίου, φιστίκια Λιγίνης, κάστανα Βόλου κ.λπ.).
7. Η παραγωγή αρωματικών και φαρμακευτικών φυτών ιδιαίτερα σε ξηροθερμικές περιοχές με χαμηλή γονιμότητα εδάφονς.
8. Η προώθηση ποικιλών ανθεκτικών, σε προσβολές από φυτοπαράσιτα και ζημιές από οικολογικούς παράγοντες, προκειμένου να μειωθεί το κόστος ταραγωγής τους και να προστατευθεί το περιβάλλον και σι φυσικοί Πόροι.
9. Η προώθηση καλλιέργειών για προϊόντα που δεν χρησιμοποιούνται για διατροφή (βιοενέργεια κ..π.). Η χρήση βιομάζας δημιουργεί ανεξάντλητα αποθέματα ενεργειακής ύλης και δεν δημιουργεί

προβλήματα στο περιβάλλον. Παρέχεται δε η ευχέρεια στις νησιωτικές περιοχές να καλλιεργηθούν φυτά για παραγωγή βιομάζας και να δημιουργηθούν νέες Θέσεις εργασίας.

10. Η πληρέστερη αξιοποίηση κοινοτικών προγραμμάτων για την προστασία των εδαφικών πόρων.

B. ΖΩΙΚΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ

I. ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ - ΑΔΥΝΑΜΙΕΣ

Οι σημαντικότερες αδυναμίες της ελληνικής κτηνοτροφίας καθώς και της κτηνιατρικής υποστήριξης μπορούν να συνοψισθούν ως εξής:

Ημειώμένη παραγωγικότητα των κτηνοτροφικών μονάδων και το υψηλό κόστος παραγωγής (εισροές, δανεισμός κ.λπ.), συγκριτικά με τις αντίστοιχες ευρωπαϊκές.

Η υπερχρέωση των κλάδου, χωρίς ευθύνη των κτηνοτρόφων εξαιτίας, κυρίως, της λανθασμένης πολιτικής που ασκήθηκε στη 10ετία των 1980, μέσω των ΝΕΠ και των αγορανομικών ελέγχων που κατέργησε οριστικά η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Έτσι επιδοτούντο τα κοινοτικά προϊόντα που εκτέπιζαν τα εγχώρια προϊόντα.

Η υποβαθμισμένη οικονομική και κοινωνική Θέση των Ελλήνων κτηνοτρόφων με αποτέλεσμα το επάγγελμα αυτό να μην είναι ελκυστικό ειδικότερα για νέους ανθρώπους.

Η ελλιπής υποδομή καθώς και η ανεπαρκής χρήση σύγχρονης τεχνολογίας. Η περιορισμένη αξιοποίηση εφαρμοσμένης έρευνας, η ατελής ενημέρωση των κτηνοτρόφων πάνω στην κτηνοτροφική ανάπτυξη, καθώς και η ελλιπής κτηνιατρική υποστήριξη, παρά τα εντεινόμενα φαινόμενα επιζωτιών.

Η ποσοστιαία χαμηλή συμμετοχή της ζωικής παραγωγής στη διαμόρφωση των αγροτικών εισοδήματος - 28% έναντι 70% στην Ε.Ε. - με αποτέλεσμα την τεράστια συναλλαγματική αιμορραγία απ' την εισαγωγή κτηνοτροφικών προϊόντων.

Η αδυναμία να απασχοληθούν με τον κλάδο νέοι άνθρωποι λόγω των περιορισμών παραγωγής ή ενισχύσεων που έχει επι-βάλει η Ε.Ε.

Τα εκκρεμή Θέματα σχετικά με εμπράγματα δικαιώματα των κτηνοτρόφων που αναφέρονται στη χρήση γης.

II. ΣΤΟΧΟΙ - ΕΠΙΔΙΩΣΕΙΣ

Η αναβάθμιση των βιοτικού επιπέδου των κτηνοτρόφου (εισοδηματικού και κοινωνικού), ώστε να φτάσει σε ανάλογο με αυτό τον Ευρωπαίου συναδέλφου του.

Η επιδιώξη - κατά προτεραιότητα - της αύξησης της ποσότητας των αγελαδινού γάλακτος στα κοινοτικά δργανα καθώς και της αύξησης των αριθμού των αιγοπροβάτων, που Θα μπορούν να δικαιούνται κοινοτικών επιδοτήσεων (προιμιοεπιλέξιμων).

Η αξιοποίηση των δυνατοτήτων που παρέχει η Ε.Ε. για την κτηνοτροφική ανάπτυξη, κυρίως μέσω των επενδύσεων, καθώς και η έγκαιρη καταβολή κάθε μορφής κοινοτικών επιδοτήσεων.

Η επανεξέταση και εφαρμογή των προγραμμάτων καταπολέμησης των ζωοανθρωπονόσων αλλά και των κνοιωτέρων λοιμωδών και παρασιτικών νοσημάτων.

Η προώθηση νέων κλάδων ζωικής παραγωγής, όπως η κονικλοτροφία, ο κλάδος των γοννοφόρων ζώων κ.λπ.

Η προώθηση της επίλυσης ιδιοκτησιακών Θεμάτων και γενικότερα χρονίζοντων αμφισβήτησεων.

Η επιδιώξη αύξησης των αγροτικού εισοδήματος που προέρχεται απ' τη ζωική παραγωγή, με μείωση των κόστους παραγωγής και παράλληλη αύξηση της παραγωγικότητας, ώστε ο κλάδος να καταστεί περισσότερο ανταγωνιστικός και να μειωθούν οι συναλλαγματικές εκροές.

Η περαιτέρω ανάπτυξη των τομέα της εμπορίας και μεταποίησης των προϊόντων της ζωικής παραγωγής.

III. ΜΕΣΑ - ΜΕΤΡΑ

Εκτός των γενικότερων μέτρων που προβλέπονται στα κεφάλαια της Ανταγωνιστικότητας, της Υποδομής, της Μεταποίησης και Εμπορίας, καθώς και της Ποιότητας και Υγειεινής Προϊόντων ειδικότερα μέτρα για τη ζωική παραγωγή και τα Θέματα κτηνιατρικής υποστήριξης είναι:

1. Η εφαρμογή της κνημερητικής απόφασης του Σεπτεμβρίου 1993 για ρύθμιση των τόκων των κτηνοτροφικών χρεών, που διογκώθηκαν χωρίς ευθύνη των κτηνοτρόφων.
2. Η προώθηση προγράμματος που αφορά τη σφραγειοτεχνική υποδομή της χώρας και λοιπών εγκαταστάσεων στον τομέα της παραγωγής και επεξεργασίας των τροφίμων και λοιπών προϊόντων ζωικής προελεύσεως με οικονομοτεχνικά κριτήρια.
3. Η ρύθμιση του ιδιοκτησιακού καθεστώτος των βιοσκοτόττων με διαχωρισμό τους απ' τα δάση και τις αγροτικές καλλιέργειες. Βελτίωσή τους με κατασκευή των αναγκαίων έργων υποδομής.
4. Η επέκταση σταδιακά της ασφαλιστικής κάλν~ης και στο ζωικό κεφάλαιο.
5. Η αξιοποίηση των φυσικών πόρων κατά προτεραιότητα στις περιοχές (ζώνες) που παρουσιάζουν συγκριτικά τελεονεκτήματα για την ανάπτυξη της κτηνοτροφίας, με παράλληλη επιδότηση επιτοκίου για σχετικές επενδύσεις εντός των κοινοτικών πλαισίων.
6. Η προώθηση της ανάπτυξης και η ολοκλήρωση εφαρμογής προγραμμάτων αναπαραγωγής και γενετικής βελτίωσης των αγελάδων, αιγονοριβάτων και χοίρων για τη βελτίωση του ζωικού πληθυσμού και αύξηση της παραγωγικότητας. Αναβάθμιση των υπηρεσιών τεχνητής σπερματέγχυσης.
7. Η έμφαση στην ανάπτυξη του κλάδου της αιγοτροβατοτροφίας, τόσο της εντατικής μορφής σε περιοχές αρδευόμενες και παραγωγικές, όσο και της εκτατικής μορφής σε ημιορεινές, ορεινές και προβληματικές περιοχές, με παράλληλη προ-
- σπάθεια αύξησης των σχετικών περιοριστικών ορίων.
8. Εκσυγχρονισμός και βελτίωση της λειτουργίας των περιφερειακών κτηνιατρικών εργαστηρίων.
9. Η προώθηση του εκσυγχρονισμού των κτηνοτροφικών μονάδων με οικονομικά κίνητρα για εισαγωγή σύγχρονης τεχνολογίας στα μέσα παραγωγής (μηχανική άμελξη, ηλεκτρονική διατροφή, εισαγωγή ηλεκτρονικών υπολογιστών στη διαχείριση των εκμεταλλεύσεων κ.λπ.) στα πλαίσια των κοινοτικών δννατοτήτων.
10. Η διευκόλυνση της εισαγωγής σύγχρονης βιοτεχνολογίας στα μέσα παραγωγής και στη μεταποίηση του γάλακτος.
11. Η διευκόλυνση της εισαγωγής τεχνολογίας για την παραγωγή παραδοσιακών γαλακτοκομικών προϊόντων και η προώθηση τυποποίησης, συσκευασίας και εμπορίας τους.
12. Η ενθάρρυνση κατασκευής εγκαταστάσεων παραγωγής ζωστροφών από υποπροϊόντα και υπολείμματα της γεωργίας.
13. Ο εκσυγχρονισμός των βιοτεχνών και βιομηχανιών με οικονομικά κίνητρα.
14. Η ενθάρρυνση της χρηματοδότησης των νέων κτηνοτρόφων και παλινοστούντων, καθώς και εξασφάλιση ικανοποιητικών συνθηκών διαβίωσής τους.
15. Η δημιουργία ιπποφορβείων. Διάσωση ιππαρίων Σκύρου και Κεφαλλονιάς.
16. Η θέσπιση κινήτρων για τη μετεγκατάσταση κτηνοτροφικών μονάδων.
17. Η προώθηση εφαρμοσμένης έρευνας για επίλυση προβλημάτων που προέρχονται από τις ιδιόμορφες συνθήκες παραγωγής της ελληνικής κτηνοτροφίας.
18. Η στελέχωση, ορθολογική κατανομή του προσωπικού και αναβάθμιση της λειτουργίας των φορέων στήριξης του 'Ελληνα

κτηνοτρόφου (κτηνιατρικές υπηρεσίες, Ελληνικός Οργανισμός Γάλακτος [ΕΛΟΓ] κ.λπ.).

19. Η εντατικοποίηση των κτηνιατρικών νγειονομικών ελέγχων, ακόμη και με αυτοέλεγχο των επιχειρήσεων για λόγους προστασίας της Δημόσιας Υγείας.

20. Λήψη μέτρων προστασίας των ζώων σε ό,τι αφορά τον τρόπο μεταχείρισή τους. Σεβασμός των δικαιωμάτων των ζώων.

Γ. ΑΛΙΕΙΑ - ΥΔΑΤΟΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΕΣ

I. ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ - ΑΔΥΝΑΜΙΕΣ

Η εγχώρια αλιεία (Θαλάσσια, υδατοκαλλιέργειες και κλειστών νερών), παρά το συγκριτικό πλεονέκτημά μας, μετέχει με ποσοστό μόνο 0,8% στη διαμόρφωση τον ΑΕΠ. Παρά δε το μεγάλο μήκος των ακτών μας καλύπτει το 75% μόνο της εσωτερικής κατανάλωσης με συνέπεια τις μεγάλες συναλλαγματικές εκροές.

Το Θεσμικό πλαίσιο προστασίας των αλιευτικών πόρων και της αλιευτικής ανάπτυξης είναι ελλιπές.

Η αλιευτική έρευνα και εκπαίδευση είναι ανεπαρκής.

Η χώρα μας δεν διαθέτει κατάλληλο εξειδικευμένο προσωπικό στους φορείς που είναι αρμόδιοι για την εφαρμογή της αλιευτικής πολιτικής μας.

Οι διαδικασίες που απαιτούνται για την έγκριση και καταβολή των κάθε μορφής επιχορηγήσεων είναι χρονοβόρες.

Τα επιτόκια δανεισμού είναι υψηλά, το κόστος παραγωγής μεγάλο, ενώ οι τιμές πώλησης παραμένουν χαμηλές. Η υπερχρέωση των κλάδου τα τελευταία χρόνια είναι μεγάλη επίσης λόγω των ΝΕΠ και των αγορανομικού ελέγχου των τιμών, χωρίς να ευθύνονται οι αλιείς.

Ειδικότερα στον κλάδο της Θαλάσσιας αλιείας παρατηρούνται:

- παλαιότητα των αλιευτικού στόλου.

- ανεπάρκεια πόρων και υψηλό κόστος ανανέωσης και εκσυγχρονισμού των στόλου μέσα στα πλαίσια των κοινοτικών κανονισμών.

- σύγχιση, λόγω ελλείψεως σαφών κριτηρίων, μεταξύ επαγγελματικής και ερασιτεχνικής αλιείας, καθώς και ανεπαρκής αστυνόμευση της παρανομης αλιείας.

- παλαιότητα και ανεπάρκεια έργων υποδομής για τη διευκόλυνση της δραστηρότητας (καταφύγια), καθώς και την εμπορία και μεταποίηση των προϊόντων (ιχθυόσκαλες, μεταποιητικές μονάδες).

- έλλειψη διακρατικών αλιευτικών συμφωνιών για εξασφάλιση αλιευτικών πεδίων για την υπερόντια αλιεία.

Στην υδατοκαλλιέργεια οι αδυναμίες επικεντρώνονται:

- στην ανεπάρκεια των έργων υποδομής και στις περιορισμένες κατάλληλες θέσεις εγκατάστασης των μονάδων, σε συνδυασμό με τις αντιδράσεις των τοπικών παραγόντων, που οφείλονται και σε ανεπαρκή ενημέρωση.

- στην αδυναμία εξεύρεσης νέων αγορών.

- στην έλλειψη μελετών για την αλιευτική αξιοποίηση και προστασία των υδάτων μας.

- τη μείωση των βροχοπτώσεων τα τελευταία χρόνια.

Στην αλιεία κλειστών νερών και λιμνοθαλασσών παρατηρείται μείωση της παραγωγής, λόγω των χαμηλών βροχοπτώσεων και των περιορισμού της στάθμης των υδάτων, σε συνδυασμό με τον μη εμπλουτισμό τους με οργανικές ουσίες.

II. ΣΤΟΧΟΙ - ΕΠΙΔΙΩΞΕΙΣ

Επιδιώξεις των προγράμματός μας είναι:

- η αύξηση της παραγωγής προϊόντων αλιείας, ώστε να καλυφθεί η εγχώρια ζήτηση και να αυξηθούν οι εξαγωγές μας, μέσω της εξεύρεσης και νέων αγορών.

- η εξασφάλιση νέων Θέσεων εργασίας σε παράκτιες και νησιωτικές περιοχές.
- η βελτίωση του εισοδήματος και των συνθηκών εργασίας των απασχολουμένων στον κλάδο.
- η προστασία του ενάλιου πλούτου και γενικότερα του περιβάλλοντος απ' τις δραστηριότητες της αλιείας και τις υδατοκαλλιέργειες.

III. ΜΕΣΑ - ΜΕΤΡΑ

Πέρα απ' τα γενικότερα μέτρα που αναφέρονται κυρίως στα κεφάλαια της Ανταγωνιστικότητας, της Υποδομής, της Εμπορίας, καθώς και τον Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης (Α.Α.) και Τροφίμων, ειδικότερα μέτρα για τον τομέα της Αλιείας είναι:

1. Ο εκσυγχρονισμός και η κωδικοποίηση της αλιευτικής νομοθεσίας για την προστασία του ενάλιου πλούτου της χώρας και την ανάπτυξη των διαφόρων κλάδων της αλιευτικής δραστηριότητας, όπως η λειτουργία των μονάδων αλιείας, των υδατοκαλλιέργειών και των κρατικών ιχνογεννητικών σταθμών.
2. Η δημιουργία ερευνητικών κέντρων και η σύνδεση της εφαρμοσμένης έρευνας με την παραγωγή. Η αξιοποίηση της σύγχρονης τεχνολογίας.
3. Η ισόρροπη ανάπτυξη του κλάδου για αποφυγή οποιασδήποτε οικολογικής διαταραχής.
4. Η εισαγωγή βελτιωμένων μεθόδων αλιείας, αναπαραγωγής και τεχνητής εκτροφής, ειδικότερα δε νέων ειδών νδρόβιων ζώων.
5. Η οργάνωση της αλιευτικής εκπαίδευσης και κατάρτισης σ' όλα τα επίπεδα.
6. Η ενθάρρυνση της συλλογικής δραστηριότητας.
7. Η αναβάθμιση των υπηρεσιών Αλιείας ώστε να επιτευχθεί η καλύτερη δυνατή διοικητική και επιστημονική υποστήριξη της αλιευτικής δραστηριότητας. Έμφαση δίνεται στην ταχεία καταβολή των πάσης μορφής επιχορηγήσεων, καθώς και στην

έρευνα της εσωτερικής, κοινοτικής και εξωτερικής αγοράς για την καλύτερη προώθηση και διάθεση των αλιευτικών προϊόντων.

8. Η βελτίωση της υποδομής τόσο για τον ασφαλή ελιμενισμό των σκαφών, όσο και του τομέα της εμπορίας και μεταποίησης των αλιευμάτων, με εκσυγχρονισμό των ιχθνοσκαλών και ίδρυση νέων, η ενθάρρυνση λειτουργίας βιώσιμων μονάδων μεταποίησης, η βελτίωση του συστήματος διακίνησης και συντήρησης αλιευμάτων.

9. Η έρευνα και αξιοποίηση δυνατοτήτων προώθησης της διάθεσης στην εγχώρια, λοιπή ευρωπαϊκή και εξωτερική αγορά. Η αναζήτηση και νέων αγορών.

10. Η ρύθμιση των τόκων των χρεών των αλιέων με εφαρμογή της κυβερνητικής απόφασης του Σεπτεμβρίου 1993.

11. Η τουριστική αξιοποίηση της αλιευτικής δραστηριότητας.

12. Η πλήρης και ορθολογική αξιοποίηση των πάσης φύσεως δυνατοτήτων της Ε.Ε. Ειδικότερα για τη Θαλάσσια αλιεία:

13. Ο εκσυγχρονισμός και η ανανέωση του αλιευτικού στόλου μέσα στα κοινοτικά πλαίσια.

14. Η θέσπιση σαφών κριτηρίων για τη διάκριση μεταξύ επαγγελματικής και ερασιτεχνικής αλιείας.

15. Η εξασφάλιση αλιευτικών πεδίων μέσω διακρατικών συμφωνιών και συμφωνιών της Ε.Ε. με τρίτες χώρες για τα σκάφη της υπερπόντιας αλιείας.

Για τις υδατοκαλλιέργειες και την αλιεία κλειστών νερών:

16. Η μελέτη και ο καθορισμός χωροταξικής κατανομής και μεγέθους για τις υδατοκαλλιέργητικές μονάδες, καθώς και έλεγχος περιβαλλοντικών επιπτώσεων από τη λειτουργία των μονάδων.

17. Η ενημέρωση του πληθυσμού για τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις από τις υδατοκαλλιέργειες.

18. Η εκπόνηση μελετών για την αξιοποίηση και προστασία των εσωτερικών υδάτων και λιμνοθαλασσών, καθώς και η αξιοποίηση παθογενών εδαφών ακατάληλων για τη γεωργία, όπου προσφέρονται.

Δ. ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΗ ΓΕΩΡΓΙΑ

ΛΥΦΙΣΤΑΜΕΝΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ - ΑΔΥΝΑΜΙΕΣ

Κυριότερη μορφή της φιλικής προς το τρεοβάλλον γεωργίας αποτελεί η οικολογική (օργανική ή βιολογική) γεωργία που ταράγει προϊόντα χωρίς χρήση αγροχημικών και με χρήση μόνο οργανικών ουσιών, γενικώς δε με ελάχιστη ή καθόλου χρήση επικουρικής ενέργειας.

Οι δυσμενείς επιπτώσεις από την υπολειμματική δράση των χημικών σκευασμάτων, στον άνθρωπο και το περιβάλλον, είναι πλέον αισθητές. Σημειώνεται ότι η εντατική γεωργία των νήσων αποδόσεων οδήγησε στην ανάγκη αύξησης της τοξικότητας των φυτοφαρμάκων, γιατί η υπερβολική και αλόγιστη χρήση τους συνέβαλε στην αύξηση της ανθεκτικότητας των εχθρών, μικροοργανισμών και ζιζανίων.

Εξάλλου η ευαισθητοποίηση μιας μερίδας τουλάχιστον του καταναλωτικού κοινού πάνω σε Θέματα προστασίας του περιβάλλοντος και υγιεινής των τροφίμων ανοίγει οριζόντες για παραγωγή "օργανικών" προϊόντων, χωρίς χρήση αγροχημικών (λιπάσματα, φάρμακα κ.α.). Τα προϊόντα αυτά, ύστερα από ειδικό έλεγχο και επισήμανση, απολαμβάνουν συνήθως και υψηλότερη τιμή.

II. ΣΤΟΧΟΙ - ΕΠΙΔΙΩΞΕΙΣ

Βασικός στόχος μας είναι η σταδιακή μεθοδική και με σύνεση στροφή Τρος οργανικές καλλιέργειες, σε έκταση ανάλογη Τρος τη ζήτηση των οικολογικών προϊόντων. Στα πλαίσια της εφαρμογής της αγροπεριβαλλοντικής πολιτικής της Ενωμένης Ευρώπης, η Ελλάδα μπορεί και πρέπει να παίξει σημαντικό ρόλο στην κάλυψη αναγκών τέτοιων προϊόντων στην ελλη-

νική και ευρωπαϊκή αγορά. Εξάλλου η οργανική γεωργία αναγνωρίζεται πλέον ευρύτατα ως μια μέθοδος παραγωγής που προσφέρει διεξόδους σε σύγχρονα κοινωνικά προβλήματα, όπως είναι η προστασία του φυσικού περιβάλλοντος, η διατήρηση του αγροτικού πληθυσμού στην ύπαιθρο και η βελτίωση της ποιότητας και της υγιεινής των αγροτικών προϊόντων.

III. ΜΕΣΑ - ΜΕΤΡΑ

Τα κύρια μέτρα για την επίτευξη των στόχων μας, σε συνδυασμό και με εκείνα που αναφέρονται στο κεφάλαιο Αγροτικό Περιβάλλον, είναι:

1. Η παραγωγή οικολογικών προϊόντων (օργανικής γεωργίας), χωρίς χρήση αγροχημικών για την ικανοποίηση των προτιμήσεων μερίδας των καταναλωτών για οικολογικά προϊόντα. Η ζήτηση των προϊόντων διευθύνεται συνεχώς και αναμένεται να αυξηθεί παραλληλα με την ενημέρωση και εναισθητοποίηση των καταναλωτών. Προς το παρόν διαφαίνεται η δννατότητα για κάλυψη ενός ποσοστού 10% περίπου της συνολικής αγοράς, τόσο στο εσωτερικό, όσο και στο εξωτερικό. Η Ελλάδα έχει συγκριτικό πλεονέκτημα και μπορεί να εισέλθει δυναμικά στις αγορές του εξωτερικού με προϊόντα ειδών διατροφής, αλλά και άλλα όπως π.χ. βαμβακερά προϊόντα που έχουν παραχθεί με οικολογικές μεθόδους. Για την παραγωγή των προϊόντων αυτών, που είναι έξω από τα πλαίσια της εντατικής γεωργίας, υπάρχει ο συγκριτικό πλεονέκτημα στις ορεινές και ημιορεινές περιοχές, όπου κατά κανόνα χρησιμοποιούνται μειωμένα λιπάσματα και φυτοφάρμακα. Η προστιθέμενη αξία των προϊόντων αυτών, εκτός της υψηλότερης τιμής διάθεσής τους, μπορεί να αυξηθεί με κατάλληλη μεταποίηση (π.χ. παραγωγή μαρμελάδων, αρτοσκενασμάτων κ.α.).
2. Η διερεύνηση της οικονομικότητας οργανικών συστημάτων καλλιέργειας σε σύγκριση με τα συμβατικά, καθώς και εξέταση της αποτελεσματικότητας μεθόδων για επίλυση τροβλημάτων που αντιμετωπίζει το νέο σύστημα της οργανικής καλλιέργειας.

3. Η ενημέρωση τον καταναλωτικού κοινού και κατάλληλη διαφήμιση για την προώθηση τέτοιων προϊόντων.
4. Η στήριξη φορέων και οργανώσεων που είναι αρμόδιοι για την προώθηση οικολογικών καλλιεργητικών συστημάτων.
5. Η εκπαίδευση παραγωγών στα νέα καλλιεργητικά συστήματα της οργανικής γεωργίας.
6. Η τροποποίηση των ποιοτικών κριτηρίων, για τα οικολογικά προϊόντα, ώστε να μειωθεί η σημασία των κριτηρίων που συνδέονται με την εμφάνιση και να ενισχυθούν τα κριτήρια που συνδέονται με τη Θρεπτική αξία και την υγιεινή των τροφιμών.
7. Προώθηση των μηχανισμών ελέγχου και πιστοποίησης βιολογικών προϊόντων.

Ε. ΑΓΡΟΤΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

I. ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ - ΑΔΥΝΑΜΙΕΣ

Οι εξελίξεις που πραγματοποιήθηκαν μετά το 1950 και είχαν ως αποτέλεσμα τη μετατροπή της Ελλάδας από ελλειμματική σε πλεονασματική χώρα, ως προς τα περισσότερα φυτικά προϊόντα, είχαν και δυσμενείς επιπτώσεις. Η γεωργία αναπτύχθηκε την περίοδο αυτή με μοναδικό στόχο την αύξηση των αποδόσεων και με υιοθέτηση των "δόγματος" που προϋποθέτει χρησιμοποίηση πολλών εισροών (λιπάσματα, φάρμακα κ.λπ.), αγνοώντας τις επιπτώσεις που έχουν αυτές στη ρύπανση των περιβάλλοντος, στην υγεία των αγρότη και των καταναλωτή, αλλά και στην αύξηση των κόστους παραγωγής και μείωση των αγροτικού εισοδήματος. Ο αγρότης στην προσπάθειά του για βελτίωση των αποδόσεων με αύξηση της χημικής λίπανσης, της καταπολέμησης των φυτοπαρασίτων με φυτοφάρμακα, της άρδευσης, της μηχανικής καλλιέργειας, αλλά και της μονοκαλλιέργειας ανταγωνιστικών καλλιεργειών, βοηθούμενος και από την Αγροτική Πολιτική που στήριζε τις τιμές των

εισροών, έφθασε σε σημείο κατάχρησης με δυσμενείς επιπτώσεις στους φυσικούς πόρους της γεωργίας, αλλά και στο εισόδημα του. Σημειώνεται ότι η ελληνική γεωργία χαρακτηρίζεται από το σχετικά υψηλό κόστος εισροών σε σχέση με τα υπόλοιπα κράτη - μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Εξάλλου η γεωργία, εξ αιτίας της χρήσης των λιπασμάτων και φυτοφαρμάκων, θεωρείται από τους πιο ρυπογόνους παράγοντες των υπόγειων και επιφανειακών υδάτων, αλλά και σοβαρός παράγοντας εξάντλησης των υδατικών πόρων. Ειδικότερα, τα αζωτούχα λιπάσματα και τα λοιπά αγροχημικά αποτελούν το μεγαλύτερο κίνδυνο για τη ρύπανση των περιβάλλοντος.

II. ΣΤΟΧΟΙ - ΕΠΙΔΙΩΞΕΙΣ

Στα πλαίσια της νέας ΚΑΠ και της GATT, που έχουν στόχο τον περιορισμό των πλεονασματικών προϊόντων, καθώς και τον περιορισμό της στήριξης των τιμών των προϊόντων, είναι αναγκαία η μείωση των κόστους παραγωγής και επομένως των κόστους των εισροών. Υψηλή προτεραιότητα δίνεται επίσης στην άσκηση της αγροτικής δραστηριότητας με τρόπο που Θα σέβεται και Θα προστατεύει το περιβάλλον και το αγροοικοσύστημα, δεν Θα κάνει ληστρική εκμετάλλευση των φυσικών πόρων και Θα στηρίζεται σε ένα αειφορικό σύστημα καλλιέργειας, ώστε να διασφαλίζεται η μακροχρόνια διατήρηση των παραγωγικού δυναμικού των εκμετάλλευσεων, από άποψη γονιμότητας των εδάφους, νερού, ενέργειας και βιολογικών πόρων. Προϋπόθεση γι' αυτό αποτελεί η περιορισμένη χρήση χημικών, φυτοφαρμάκων και λιπασμάτων, ώστε να παράγονται προϊόντα που ικανοποιούν τον άνθρωπο, χωρίς να επηρεάζουν δυσμενώς την υγεία του.

III. ΜΕΣΑ - ΜΕΤΡΑ

Τα κύρια μέτρα για την επίτευξη των στόχων μας είναι:

1. Η αξιοποίηση των δυνατοτήτων και πόρων που διαθέτει η Ε.Ε. για έρευνα στην παραγωγή αγροτικών προϊόντων με καλλιεργητικά συστήματα φιλικά προς το περιβάλλον και τον άνθρωπο. Εμφαση δίνεται σε εναλλακτικά συστήματα καλλιέργειας

που αποσκοπούν στη μείωση των εισροών, στο βαθμό που αυτές συμβάλλουν στη μείωση τον κόστους παραγωγής, και στην προστασία των φυσικών πόρων και της υγείας τον καταναλωτή. Τα συστήματα αυτά Θα συμβάλλουν στη διατήρηση της Ποικιλομορφίας στη μικροχλωρίδα και τη μικροπανίδα των εδάφους.

2. Η ενίσχυση και Προώθηση των κατάλληλων συστημάτων αμει4)ισΠοράς, στα οποία βασική Θέση Θα έχουν τα ψυχανθή, η Προώθηση συστημάτων διαχείρισης των εδάφους με μειωμένη κατεργασία και προστασία από διαβρώσεις, η χρήση ποικιλιών που είναι λιτοδίαιτες και ανθεκτικές σε φυτοπαράσιτα, η περιορισμένη χρήση αρδευτικού νερού (π.χ. άρδεύση με σταγόνες) και η Προώθηση συστημάτων ολοκληρωμένης αντιμετώπισης φυτοπαρασίτων.
3. Η μείωση της εΠικονρικής ενέργειας (Πετρελαίου κ.λπ.), μέσω της παραγωγής και χρήσης βιοενέργειας από κατάλληλα φυτά ή και από φυτικά υπολείμματα, καθώς και με χρήση αιολικής και ηλιακής ενέργειας και γεωθερμίας.
4. Η αξιοποίηση ορισμένων βιομηχανιών αποβλήτων (π.χ. βισάνα) που είναι ρυπογόνα για το περιβάλλον, ύστερα από ειδική επεξεργασία γίνονται ακίνδυνα και μπορούν να χρησιμοποιηθούν για άρδευση και λίπανση καλλιεργειών.
5. Η βιοαποκατάσταση του υποβαθμισμένου από αγροτικές δραστηριότητες περιβάλλοντος.
6. Η Νέα Δημοκρατία δίνει έμφαση στην ενημέρωση και στην εκπαίδευση των αγρότη, για τον περιορισμό και την ορθή χρήση των αγροχημικών στην παραγωγική διαδικασία, στο βαθμό Που αυτό είναι εφικτό.

3. ΥΠΟΔΟΜΗ

I. ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ

I. ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ - ΑΔΥΝΑΜΙΕΣ

Οι επενδύσεις παγίου κεφαλαίου τον αγροτικού τομέα κατά τη διάρκεια της δεκαετίας τον '80 μειώθηκαν δραστικά.

Από 7,62 δις δρχ. το 1979 (σε σταθερές τιμές τον '70) έπεσαν σε 4,66 δις δρχ. το 1989. Είχαμε δηλαδή μια δραματική μείωση τον επιπέδου των επενδύσεων πΡαγίον κεφαλαίου τον αγροτικού τομέα της τάξης περίπου τον 40%. Αξίζει μάλιστα να σημειωθεί ότι η μείωση αυτή προήλθε από τη συρρίκνωση κατά 45% των ιδιωτικών επενδύσεων και κατά 30% των δημοσίων. Μεγαλύτερη υπήρξε δηλαδή η συρρίκνωση των ιδιωτικών επενδύσεων, οι οποίες είναι άμεσα αποδοτικές και παραγωγικές.

Οι μειώσεις αυτές οφείλονται στη διαμόρφωση, κυρίως από την πλευρά της πολιτείας, ενός κλίματος χαλάρωσης της επενδυτικής προσπάθειας, καθώς και στη γενικότερη έλλειψη επενδυτικής στρατηγικής, ως προς την απαραίτητη υποδομή. Εξάλλου ως πΡρος το ΑΕΠ οι επενδύσεις μειώθηκαν απPό 10,85% την περίοδο '81 - '85 σε 7,2% για την περίοδο '86 -

'89.

Κατά την περίοδο που ακολούθησε ('89 - '93) έγινε μια μεγάλη προσπάθεια ανακοπής αυτής της πορείας, κυρίως μέσα από τη δημιουργία ευνοϊκού επενδυτικού κλίματος και ενός πλαισίου κανόνων, κριτηρίων και κινήτρων που αποσκοπούσαν όχι μόνον στην αύξηση των επενδύσεων, αλλά και στην ποιοτική αναβάθμισή τους.

Αποτέλεσμα της πολιτικής αυτής ήταν η σταδιακή άνοδος των μέσον επιπέδου των επενδυσεων, οι οποίες απPό 4,5 δις δρχ. κατά την περίοδο '86 - '89 (σε σταθερές τιμές τον '70) αυξήθηκαν σε 5,1 δις δρχ. το διάστημα '90 - '92. Ανάλογη ήταν και η αύξηση των ποσοστού τους σε σχέση με το ΑΕΠ το οποίο απPό 7,4% κατά το

διάστημα '86 - '89 διαμορφώθηκε σε 8,4%ο κατά την περίοδο '90 - '92. Επιπλέον οι ιδιωτικές επενδύσεις, που κατά την περίοδο '86 - '89 μειώθηκαν με μέσο ετήσιο ρυθμό 8,8%ο περίπου, κατά την περίοδο '90 - '92 αυξάνονταν με μέσο ετήσιο ρυθμό 2,6%ο.

Τη Θετική αυτή πορεία ανέκοψε για άλλη μια φορά η κυβέρνηση τον ΠΑΣΟΚ, όπως προκύπτει από την πρόβλεψη των στοιχείων για το 1994, κατά το οποίο Θα σημειωθεί αρνητικό ποσοστό μεταβολής (-1,6%) για το σύνολο των επενδύσεων.

Τα κύρια προβλήματα για τις επενδύσεις είναι, πέρα από τη συνεχή μείωση, η διάρκεια της προσανατολισμός και η ποιότητά τους. 'Ενα μεγάλο μέρος των ιδιωτικών επενδύσεων είναι πλημμελώς και πρόχειρα σχεδιασμένο, χωρίς σοβαρή Θεώρηση της οικονομικής βιωσιμότητας και στηρίζεται περισσότερο στην είσπραξη της επιχορήγησης και λιγότερο στα πραγματικά οικονομικά δεδομένα.

Η κατάσταση αυτή έχει δημιουργηθεί αφ' ενός μεν από το χαμηλό επίπεδο οργάνωσης των επιχειρήσεων τον αγροτικό χώρου και την έλλειψη ενημέρωσης και αφ' ετέρου από τη νοοτροπία με την οποία αντιμετωπίζονται οι επενδύσεις στον αγροτικό χώρο, που οδηγεί στην "επιβίωση" αντιοικονομιών μονάδων. 'Ετσι κατασπαταλήθηκαν πόροι και δημιουργήθηκαν νέες προβληματικές αγροτικές μονάδες.

Τα αίτια, στα οποία οφείλεται η απροθυμία για επενδύσεις, είναι κυρίως η γενικότερη οικονομική κατάσταση στη χώρα μας και τα υψηλά επιτόκια δανεισμού, αλλά και οι πολύπλοκες διαδικασίες ένταξης στα διάφορα αναπτυξιακά προγράμματα και οι καθυστερήσεις που αυτές οι διαδικασίες συνεπάγονται. 'Ολα αυτά αυξάνουν το κόστος και περιορίζουν την ανάπτυξη επενδυτικών πρωτοβουλιών.

II. ΣΤΟΧΟΙ - ΕΠΙΔΙΩΣΕΙΣ

Στόχος του προγράμματος της Νέας Δημοκρατίας για τις επενδύσεις στον αγροτικό χώρο είναι η ανάκαμψη των ιδιωτικών και δημοσίων επενδύσεων καθώς και η αναδιάρθρωση και ποιοτική βελτίωσή τους. Μόνο έτσι θα επιτευχθούν οι κύ-

ριοι στόχοι του προγράμματός μας, που είναι η αύξηση του αγροτικού εισοδήματος και η βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης στην ελληνική ύπαιθρο.

Πρέπει να γίνει κατανοητό ότι η αντιμετώπιση του ανταγωνισμού, ο οποίος γίνεται όλο και πιο έντονος, δεν μπορεί να επιτευχθεί παρά μόνο με την αύξηση και την αναδιάρθρωση των επενδύσεων σε βάθος, δίνοντας ιδιαίτερη έμφαση στο τε χρονογιακό επίπεδό τους και στην οικονομική αποδοτικότητά τους.

Η διεθνής πρακτική και η εμπειρία του παρελθόντος στη χώρα μας αποδεικνύει ότι η απλή στήριξη του εισοδήματος του αγρότη (και μάλιστα μέσω μηχανισμού συσσώρευσης χρεών), που δεν συνδυάζεται με ενεργή και αποτελεσματική επενδυτική πολιτική, μόνο σε ασταθή και βραχυπρόθεσμα οφέλη μπορεί να οδηγήσει. Σήμερα, περισσότερο από κάθε άλλη φορά, η επενδυτική δραστηριότητα αποτελεί τον "παράγοντα κλειδί" για την επίτευξη της αναδιάρθρωσης των παραγωγικών δομών, την αύξηση της παραγωγικότητας, τη βελτίωση της ποιότητας, την καλύτερη αξιοποίηση της αγροτικής παραγωγής και τη μόνιμη και σταθερή αύξηση του αγροτικού εισοδήματος.

Οι τελικές επιδιώξεις της επενδυτικής πολιτικής μας είναι, παράλληλα με τη γενικότερη πολιτική επενδύσεων, η σταθερή αύξηση τόσο των δημοσίων, όσο και των ιδιωτικών επενδύσεων στον αγροτικό τομέα. 'Ετσι ο αγροτικός τομέας προσανατολισμένος στις σύγχρονες διεθνείς και εσωτερικές εξελίξεις Θα καταστεί ανταγωνιστικός και αποτελεσματικός.

III. ΜΕΣΑ - ΜΕΤΡΑ

Τα μέτρα μας αφορούν τόσο τις δημόσιες, όσο και τις ιδιωτικές επενδύσεις:

Α. ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ

1. Στον τομέα των Δημόσιων Επενδύσεων επιδιώκεται η αύξηση των πόρων, τόσο από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύ-

σεων, όσο και από το Δεύτερο Ευρωπαϊκό Πλαίσιο Στήριξης (Ε.Π.Σ.). Η Νέα Δημοκρατία δεσμεύεται ότι Θα επιδιώξει την αύξηση του κονδυλίου τον Δεύτερον Ε.Π.Σ. για τη γεωργία σε ποσοστό 15%ο από 11,5% περίπου που εξήγγειλε η Κυβέρνηση τον ΠΑΣΟΚ.

2. Ακόμη η Νέα Δημοκρατία δεσμεύεται ότι Θα διαθέσει ανξημένονς εθνικούς πόρους για τον αγροτικό τομέα από το Πρόγραμμα Δη μοσίων Επενδύσεων σε μια προσπάθεια δη μισοργίας της απαραίτητης υποδομής, όπως αναφέρεται πιο αναλυτικά στα ειδικότερα κεφάλαια. Το ενδιαφέρον Θα επικεντρωθεί κυρίως στην εκτέλεση εγγειοβελτιωτικών και αρδευτικών έργων, στην έρευνα, στην καλύτερη αξιοποίηση των υδατικών πόρων, στην αγροτική οδοποιία, στον τεχνολογικό εκσυγχρονισμό των γεωργικών εκμεταλλεύσεων, στη μεταποίηση κ.λπ.

B. ΙΔΙΩΤΙΚΕΣ ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ

1. Η γενικότερη οικονομική κατάσταση που Θα διαμορφωθεί καθώς και η Θεσμοθέτηση ενός σταθερού πλαισίου Θα συμβάλλουν στην ανάκαμψη των ιδιωτικών επενδύσεων. Παράλληλα κρίνεται αναγκαία η Θεσμοθέτηση ενός νέου πλαισίου ένταξης στα επενδυτικά προγράμματα και δανειοδότησης των επενδύσεων του αγροτικού χώρου, ώστε να αποφευχθούν η ταλαιπωρία και σι καθυστερήσεις και να διευκολυνθεί η εκδήλωση επενδυτικών πρωτοβουλιών.

2. Η κατά κλάδο διάρθρωση και η ποιοτική βελτίωση των επενδύσεων στηρίζεται σε πληρότερη και συνεχή ενημέρωση από τις Υπηρεσίες του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και των άλλων φορέων καθώς και στη διαμόρφωση ενός νέου πλαισίου επιλογής των προς επιχορήγηση και δανειοδότηση επενδύσεων, το οποίο Θα βασίζεται κυρίως στην οικονομική βιωσιμότητα.

II. ΕΓΓΕΙΕΣ ΔΙΑΡΟΡΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΛΟΙΠΕΣ ΥΠΟΔΟΜΕΣ Α. ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΓΗΣ

I. ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ - ΑΔΥΝΑΜΙΕΣ

Παρά τις απαλλοτριώσεις των τοιφλικών και τις προσπάθειες για ανακατανομή της καλλιεργήσιμης γης με αναδασμούς και παραχωρήσεις στους ακτήμονες κατά το παρελθόν, το πρόβλημα της αγροτικής ιδιοκτησίας υφίσταται.

Σημαντικές αδυναμίες συνιστούν η μικρή και κατακερματισμένη αγροτική ιδιοκτησία (40 στρέμματα κατά μέσο όρο κατανεμημένα σε 6 διάσπαρτα αγροτεμάχια, έναντι 133 στρέμματων στην Ε.Ε.) οι αδιανέμητες δημόσιες αγροτικές εκτάσεις, η έλλειψη τίτλων ιδιοκτησίας, οι αμφισβήτησεις ως προς την ιδιοκτησία, ακόμα και αν υπάρχουν μη δικαστικά αμφισβητούμενοι τίτλοι εκατό και πλέον ετών, αλλά και τα ακριβή όριά της, η βραδύτατη διαδικασία επίλυσης των αμφισβήτησεων αυτών, τα χρονίζοντα προβλήματα ως προς τις διακατεχόμενες εκτάσεις, τους δασωθέντες αγρούς, τους βιοσκοτόπους και τα εποικιστικά, η σύγχιση που επικρατεί σε σχέση με τις δεσμεύσεις της δασικής νομοθεσίας, η περιορισμένη διενέργεια αναδασμών, η έλλειψη κτηματολογίου και η προστασία της παραγωγικής γεωργικής γης από αντίπαλες χρήσεις.

Με τις συνθήκες αυτές παρεμποδίζεται η δημιουργία συγχρόνων και βιώσιμων ανταγωνιστικών αγροτικών εκμεταλλεύσεων, που θα λειτουργούν αποτελεσματικά μέσα στα ευρωπαϊκά και διεθνή πλαίσια.

II. ΣΤΟΧΟΙ - ΕΠΙΔΙΩΞΕΙΣ

Η επίλυση των προβλημάτων αυτών με την έγκριση ενός νέου Θεσμικού πλαισίου που Θα αίρει τις αμφισβήτησεις, Θα επιταχύνει τις διαδικασίες και Θα διευκολύνει το σχηματισμό βιώσιμων και ανταγωνιστικών γεωργικών εκμεταλλεύσεων μέσα στα πλαίσια μιας σύγχρονης ολοκληρωμένης πολιτικής, προσαρμοσμένης στα νέα διεθνή δεδομένα (Κ.Α.Π. GATT,

άνοιγμα αγορών Ανατολικής Ευρώπης κ.λπ).

III. ΜΕΣΑ - ΜΕΤΡΑ

Τα σημαντικότερα μέτρα για την επίτευξη των στόχων μας είναι:

1. Η επίσπευση της σύνταξης Εθνικού Κτηματολογίου, όπως αναφέρεται σε άλλο τομεακό πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας, που θα έχει αποδεικτικό χαρακτήρα, ως προς την ιδιοκτησία και το μέγεθος, με σαφή οριοθέτηση και των εκτός γεωργικής γης εκτάσεων. Συνδυασμός με αποπεράτωση της σύνταξης Δασολογίον και Δασικού Κτηματολογίου. Χρήση σύγχρονης τεχνολογίας (με διορυφορική λήψη και ψηφιακή απεικόνιση).
 2. Η επίσπευση σύνταξης Ειδικών Μητρώων.
 3. Η κατάθεση στη Βουλή πρότασης νόμου που αντιμετωπίζει συνολικά τα σοβαρά δασικά και ιδιοκτησιακά προβλήματα που εκκρεμούν, όπως εξειδικεύονται εν συνεχείᾳ.
 4. Η θεσμοθέτηση ειδικής ταχείας διαδικασίας ενώπιον των αρμοδίων δικαστηρίων και επιτροπών για την επίλυση των διαφορών και αμφισβήτησεων που αφορούν την αγροτική ιδιοκτησία, ώστε να επιταχυνθεί και η διαδικασία συντάξεως του Εθνικού Κτηματολογίου.
 5. Η ταχεία επίλυση των αμφισβήτησεων από το Δημόσιο του δικαιώματος ιδιοκτησίας με πνεύμα ισότητας στις σχέσεις κράτους - πολίτη καθώς και κοινωνικής δικαιοσύνης και ζεαλισμού. Η σχετική νομοθετική ρύθμιση Θα προβλέπει τη συγκρότηση επιτροπών κατά νομό που θα εξετάζει τις υποθέσεις και θα χορηγεί οριστικούς τίτλους στους δικαιούχους.
 6. Ανάλογες ρυθμίσεις Θα αφορούν στα προβλήματα που σχετίζονται με τα εποικιστικά και τα πρωτόκολλα διοικητικής αποβολής.
 7. Η άμεση διανομή στους αγρότες (ακτήμονες, μικρούς ιδιοκτήτες, νέους αγρότες, παλιννοστούντες) της νφιστάμενης καλλιεργήσιμης γης που ανήκει στο Δημόσιο, μετά από ακριβή
- καταγραφή της. Με το μέτρο αυτό θα αξιοποιηθεί καλύτερα η γεωργική γη προς όφελος και της εθνικής οικονομίας μας.
8. Η θέσπιση οικονομικών κινήτρων για αγορά από νέους αγρότες, παλιννοστούντες και κατά κύριο επάγγελμα αγρότες γης. Ανάλογα κίνητρα παρέχονται και στους μη κατά κύριο επάγγελμα αγρότες για να πωλήσουν ή εκμισθώσουν μακροχρόνια τη γη τους.
 9. Η επέκταση φορολογικών απαλλαγών και κινήτρων για σχηματισμό βιώσιμης εκμετάλλευσης (κληρονομιά, δωρεά, γονική παροχή) και διατήρηση της ενότητας των κληρονομούμενων αγροτικών εκμεταλλεύσεων.
 10. Η ρύθμιση των θεμάτων της εκμετάλλευσης των δημοσίων και κοινοτικών βιοσκοτότεων από τους κτηνοτρόφους, καθώς και της κληρονομικής διαδοχής σε κτήματα, όπου έγινε αποκατάσταση κτηνοτρόφων. Εκτέλεση έργων βελτίωσης βιοσκοτόπων.
 11. Ο Εθνικός Χωροταξικός Σχεδιασμός χρήσεων γης για την προστασία της παραγωγικής γεωργικής γης από άλλες χρήσεις και σύνταξη τοπικών και τεριφερειακών προγραμμάτων ανάπτυξης.
 12. Η κατασκευή έργων αντιδιαβρωτικής προστασίας, καθώς και εγγειοβελτιωτικών έργων.
 13. Η επίσπευση των αναγκαίων αναδασμών με αξιοποίηση και κοινοτικών πόρων.
 14. Η παροχή κινήτρων για ομαδικές καλλιέργειες και για την αποτροπή του πολυτεμαχισμού της γεωργικής γης.

B. ΑΡΔΕΥΣΕΙΣ - ΕΓΓΕΙΟΒΕΛΤΙΩΤΙΚΑ ΕΡΓΑ

I. ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ - ΑΔΥΝΑΜΙΕΣ

Ιδιαίτερη είναι η σημασία, η χρησιμότητα και η συμβολή του νερού στην ανάπτυξη της ελληνικής γεωργίας.

Το νερό αποτελεί καθοριστικό παράγοντα για την αύξηση

της παραγωγικότητας και τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας, ενώ παράλληλα διευκολύνει την αναδιάρθρωση των καλλιεργειών, αυξάνοντας τις δυνατότητες για την επιλογή νέων καλλιεργειών.

Η μεταβολή ξηρικών εκτάσεων σε αρδευόμενες δεν αυξάνει μόνο ποσοτικά την παραγωγή, αλλά συμβάλλει Θετικά και στην ποιοτική βελτίωσή της, αφού μέσω της αναδιάρθρωσης, οδηγεί στην προσαρμογή της αγροτικής παραγωγής στις απαιτήσεις της αγοράς.

Με βάση τα σημερινά στοιχεία εκτιμάται ότι οι αρδευόμενες εκτάσεις της χώρας μπορούν να φτάσουν από 13,1 εκατ. στρέμματα σήμερα σε 16 εκατ. στρέμματα, δηλαδή από ποσοστό 33,4% σε 40% περίπου της γεωργικής γης. Πρέπει να σημειωθεί ότι η ζήτηση για νερό αρδευσης από τους αγρότες αυξάνεται συνεχώς, ενώ η ξηρασία που επικράτησε τα τελευταία χρόνια έχει περιορίσει τις διαθέσιμες ποσότητες. Κάτω απ' αυτές τις συνθήκες η ορθολογική χρήση και η οικονομική διαχείριση των υδατικών Πόρων της χώρας μας είναι ένα Θέμα επίκαιο και πρωταρχικής σημασίας.

Τα κύρια προβλήματα στον τομέα των αρδεύσεων είναι η ανεπαρκής αξιοποίηση των υδατικών πόρων της χώρας, η ανορθολογική διαχείριση των διαθέσιμου νερού και η εφαρμογή συστημάτων αρδευσης, που οδηγούν σε υπερβολική κατανάλωση, καθώς και σε αυξημένες απώλειες νερού.

Το υδατικό δυναμικό της χώρας μπορεί να καλύψει πέραν των άλλων αναγκών και τις αρδευτικές ανάγκες επιπλέον εκτάσεων, αν αξιοποιηθεί καλύτερα με τα αναγκαία εγγειοβελτιωτικά έργα και αν εξασφαλισθεί η ταμίευση των πλεονασματικών νερού των βροχερών περιόδων και η ορθολογική χρήση των κατά τη Θερινή περίοδο.

Τέλος, η εφαρμογή παραδοσιακών συστημάτων αρδευσης προκαλεί όχι μόνο απώλεια νερού μέχρι και 30%, αλλά και αυξημένο κόστος απασχόλησης.

II. ΣΤΟΧΟΙ - ΕΠΙΔΙΩΞΕΙΣ

Στόχος της πολιτικής μας είναι η αύξηση των αρδευομένων εκτάσεων με ταχύτερους ρυθμούς, η καλύτερη και αποτελεσματικότερη λειτουργία των υπαρχόντων εγγειοβελτιωτικών έργων για τη μείωση των απωλειών και ιδιαίτερα για τη μείωση του κόστους παραγωγής και βελτίωση της ποιότητας των προϊόντων και η ενθάρρυνση για την εφαρμογή συστημάτων αρδευσης, που επιτυγχάνουν καλύτερη αξιοποίηση των διαθέσιμου νερού.

Το πρόγραμμα στοχεύει στην πλήρη και ορθολογική αξιοποίηση των υδατικού δυναμικού της χώρας καθώς και στην προστασία της γεωργικής γης.

III. ΜΕΣΑ - ΜΕΤΡΑ

Τα κύρια μέτρα πολιτικής μας είναι:

1. Η εφαρμογή ενός ευρύτατου προγράμματος εγγειοβελτιωτικών έργων (αρδευτικά, στραγγιστικά, προστασίας των επικινών εδαφών, εδαφοβελτιωτικά κ.α.). που Θα περιλαμβάνει αφ' ενός μεν τη γρήγορη ολοκλήρωση όλων των έργων, τα οποία έχουν ενταχθεί στο υφιστάμενο Ευρωπαϊκό Πλαίσιο Στήριξης, αφ' ετέρου δε την εκτέλεση νέων έργων. Η ειδικότερη αναφορά στα συγκεκριμένα έργα γίνεται στα τοπικά νομαρχιακά και περιφερειακά κυβερνητικά προγράμματα της Νέας Δημοκρατίας.
2. Θα εντατικοποιηθεί η προσπάθεια για τον περιορισμό των απωλειών νερού με τη βελτίωση και καλύτερη συντήρηση των αρδευτικών δικτύων καθώς και με τον εκσυγχρονισμό και τη βελτίωση λειτουργίας των Οργανισμών Εγγείων Βελτιώσεων.
3. Καλύτερη διαχείριση των διαθέσιμων υδατικών πόρων με έργα ορεινής νδρονομίας, για την εξασφάλιση νέων τιοστήτων διαθέσιμου νερού με την επέκταση του προγράμματος κατασκευής λιμνοδεξαμενών στις περιοχές που υπάρχουν κατάλληλες μορφολογικές και εδαφολογικές συνθήκες, καθώς και με την εφαρμογή προγραμμάτων εκμετάλλευσης χιονιού.

4. Η εξουκονόμηση νερού με την ενθάρρυνση της εφαρμογής συγχρόνων συστημάτων άρδευσης, τα οποία εξασφαλίζουν αποτελεσματικότερη χρήση των διαθέσιμων υδατικών πόρων και την ενημέρωση των αγροτών, ώστε να αποφεύγεται η σπατάλη νερού.

5. Τέλος, Θα ενεργοποιηθεί και Θα βελτιωθεί το πλαίσιο της διαχείρισης των υδατικών πόρων, όπως προβλέπεται στο τομεακό κυβερνητικό πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας για τη διαχείριση των υδατικού δυναμικού της χώρας.

Γ. ΕΡΕΥΝΑ - ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ

I. ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ - ΛΔΥΝΑΜΙΕΣ

Η ανάπτυξη της αγροτικής έρευνας και της τεχνολογίας είναι για τον ελληνικό αγροτικό τομέα καθοριστικής σημασίας, αφού με τον τεχνολογικό εκσυγχρονισμό επιτυγχάνεται η εξουδετέρωση, κατά μεγάλο μέρος, των εγγενών μειονεκτημάτων τον τομέα. Τα Θέματα τόσο τον τεχνολογικού εκσυγχρονισμού κατά κλάδο, όσο και των γεωργικών εφαρμογών αναφέρονται στα επί μέρους κεφάλαια τον προγράμματος. Επίσης τα γενικότερα Θέματα έρευνας και τεχνολογικού εκσυγχρονισμού παρουσιάζονται στο ειδικότερο Πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας για τον τομέα "Βιομηχανία - Έρευνα - Τεχνολογία".

Η Αγροτική Έρευνα ασκείται από τα Ινστιτούτα Γεωργικής Έρευνας (Ι.Γ.Ε.) τα οποία είναι σήμερα ενταγμένα στο Εθνικό Ίδρυμα Αγροτικής Έρευνας (ΕΟΙΑΓΕ) και από τα Πανεπιστημιακά Ίδρυματα. Η δημιουργία των ΕΟΙΑΓΕ ήταν μια σημαντική θεσμική καινοτομία προς τη σωστή κατεύθυνση.

Πριν από την ένταξη των Ι.Γ.Ε. στο ΕΟ.Ι.Α.Γ.Ε το Υπουργείο Γεωργίας (Υ.Γ.) ήταν υπεύθυνο για τη λειτουργία τους, ενώ ήταν και ο κύριος χρηματοδότης της περιορισμένης ερευνητικής δραστηριότητάς τους που αφορούσε, κυρίως, Θέματα εφαρμοσμένης έρευνας. Το Υ.Γ. χρηματοδοτούσε επίσης ερευνητικές προτάσεις των Γεωτεχνικών Ίδρυμάτων της χώρας με θεωρητικό ή και εφαρμοσμένο προσανατολισμό.

Η Αγροτική Έρευνα χρηματοδοτείται επίσης από τη Γενική Γραμματεία Έρευνας και Τεχνολογίας, μέσω προτάσεων που υποβάλλονται κυρίως από ερευνητές των Γεωτεχνικών Ίδρυμάτων. Σήμερα όμως η κύρια πηγή χρηματοδότησης της Αγροτικής Έρευνας προέρχεται από την Ε.Ε. κυρίως μέσω ανταγωνιστικών προγραμμάτων.

Από τη σύσταση του ΕΟ.Ι.Α.Γ.Ε. τα Ι.Γ.Ε. διέρχονται μεγάλη κρίση ενώ είναι ακόμη αισθητός ο απόγχος των κλυδωνισμού που δημιούργησε η ένταξη των επιστημονικού προσωπικού τους σε διάφορες βαθμίδες.

Πρέπει εδώ να σημειώσουμε ότι η χρηματοδότηση της Αγροτικής Έρευνας από ελληνικούς φορείς γίνεται εντελώς ευκαιριακά, χωρίς να εντάσσεται σε ένα προκαθορισμένο πλαίσιο με προγραμματισμένους στόχους. Επισημαίνεται ακόμη ότι είναι πολύ μικρή η συμμετοχή των ιδιωτικού τομέα στην αγροτική έρευνα.

Είναι προφανές, επομένως, ότι το όλο σύστημα αγροτικής έρευνας χρειάζεται συντονισμό με την ευρύτερη αγροτική στρατηγική της χώρας, ώστε να βελτιωνεται η ανταγωνιστικότητα της ελληνικής οικονομίας.

Ενώ λοιπόν υπάρχει Θεσμική και οργανωτική δομή για την αγροτική έρευνα στη χώρα μας, δεν υπάρχει κατάλληλο όργανο συντονισμού για την ιεράρχηση και επιλογή των προβλημάτων εκείνων της ελληνικής γεωργίας, των οποίων η μελέτη για επίλυση παραπέμπεται στα Ι.Γ.Ε., ώστε τα πορίσματα της σχετικής έρευνας να διατίθενται για εφαρμογή στον Ελληνικό αγρότη. Αποτέλεσμα αυτών των αδυναμιών είναι να μένουν απομονωμένοι ο μεν ερευνητής στο Εργαστήριο, ο δε αγρότης στην αγροτική εκμετάλλευση.

Προβλήματα χρηματοδότησης της αγροτικής έρευνας, τόσο από εθνικά κονδύλια, αλλά κυρίως από ευρωπαϊκά προγράμματα και από τον ιδιωτικό τομέα, υπάρχουν πολλά, χωρίς να γίνεται σωστή αξιοποίηση όλων των δυνατοτήτων με αποτέλεσμα να παρατηρείται επικάλυψη και έντονη έλλειψη χρηματο-

δότησης της έρευνας σε ορισμένους τομείς.

Η έλλειψη εξειδικευμένων ερευνητών στους διάφορους φορείς της έρευνας δημιουργεί πρόσθιτο πρόβλημα στελέχωσης των ερευνητικών Ιδρυμάτων, γεγονός που τα καθιστά αναποτελεσματικά.

II. ΣΤΟΧΟΙ - ΕΠΙΔΙΩΣΕΙΣ

Κύριος στόχος είναι η ανάπτυξη και δραστηριοποίηση ενός συντονιστικού οργάνου της αγροτικής έρευνας, που Θα γεφυρώνει την επικοινωνία ερευνητού - αγρότη και Θα ενεργοποιεί μια αμφιδρομη σχέση με μεταφορά τεχνολογίας αφ'ενός και πληροφόρησης για τις ανάγκες των αγροτών αφ'ετέρου.

Σημαντικός επίσης στόχος είναι η αύξηση της συμμετοχής των ιδιωτικού τομέα στην αγροτική έρευνα και ο συντονισμός με την έρευνα που γίνεται στα ερευνητικά κέντρα άλλων φορέων.

Προσπάθεια αύξησης της χρηματοδότησης της αγροτικής έρευνας για την παραγωγή νέας τεχνολογίας και διάδοση της τεχνολογίας στους παραγωγούς με την αξιοποίηση όλων των δυνατοτήτων από εθνικούς, ευρωπαϊκούς και ιδιωτικούς πόρους.

Στελέχωση με εξειδικευμένους ερευνητές όλων των φορέων της αγροτικής έρευνας, όπως ΕΟ.Ι.Α.Γ.Ε. (Ινστιτούτων και Σταθμών), Δημόκριτος, Ινστιτούτο Βιολογίας, Ι.Τ.Ε. κ.λπ.

Ιδιαίτερη δραστηριοποίηση στην παραγωγή και διάδοση τεχνογνωσίας και καινοτομιών για τον εκσυγχρονισμό ολόκληρου τον συστήματος παραγωγής, εμπορίας και μεταποίησης των αγροτικών προϊόντων με έμφαση στη γενετική βελτίωση, την ν ψηλή τεχνολογία (βιοτεχνολογία κ.λπ.), τα νέα προϊόντα και νέα υλικά καθώς επίσης και την οικολογική - οργανική γεωργία.

III. ΜΕΣΑ - ΜΕΤΡΑ

Κύρια μέτρα για την επίλυση των στόχων μας είναι:

1. Η ουσιαστική δραστηριοποίηση, μετά από κατάλληλη στελέχωση,

Συντονιστικού Συμβουλίου Αγροτικής Έρευνας τον

ΕΟΙΑΣΕ και της Κεντρικής Υπηρεσίας Έρευνας τον Υπουργείου Γεωργίας, προκειμένου να συντονίσουν τις ερευνητικές προσπάθειες στον αγροτικό τομέα, να συνδέσουν τους ενδιαφερομένους φορείς (ερευνητές - παραγωγούς) και να εξαντλήσουν τις πηγές χρηματοδότησης της έρευνας σε εθνικό και ευρωπαϊκό επίπεδο.

2. Η νομοθετική ρύθμιση της διασύνδεσης της έρευνας με την εκπαίδευση, δηλαδή των Ι.Γ.Ε. με εργαστήρια των Α.Ε.Ι. και Τ.Ε.Ι. για μεταπτυχιακή εξειδικευση νέων ερευνητών, που Θα στελεχώσουν τα Ερευνητικά Ιδρύματα, τα οποία ασχολούνται με την αγροτική έρευνα

3. Η νομοθετική ρύθμιση της διασύνδεσης των Ι.Γ.Ε. με αντίστοιχους ιδιωτικούς ερευνητικούς φορείς και επιχειρήσεις της Ελλάδας και τον εξωτερικό.

4. Η χρηματοδότηση των Ι.Γ.Ε. για απόκτηση εργαστηριακού εξοπλισμού, κατάλληλου για σύγχρονη και αποτελεσματική έρευνα.

5. Η διασύνδεση της έρευνας με τη διάδοση της νέας τεχνολογίας και τους χρήστες μέσω της στήριξης και διευκόλυνσης όλων των Ι.Γ.Ε., για δημιουργία τομέα εφαρμογών σε συνεργασία με ιδιώτες παραγωγούς και συνεταιριστικές οργανώσεις.

6. Η εθνική χρηματοδότηση των ερευνητικών προγραμμάτων που στοχεύουν στην επίλυση άμεσων και επειγόντων προβλημάτων της ελληνικής γεωργίας με ανοικτή προκήρυξη για όλους τους ερευνητικούς φορείς (χρατικούς, πανεπιστημιακούς, ιδιωτικούς) της χώρας μας.

7. Η σύνδεση των μηχανισμού επιλογής των ερευνητικών προγραμμάτων με τους φορείς διαμόρφωσης αγροτικής πολιτικής ώστε τα επιλεγόμενα ερευνητικά προγράμματα να συμβάλουν στη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας της ελληνικής οικονομίας.

Δ. ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΠΙΣΤΗ - ΑΤΕ

I. ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ - ΑΔΥΝΑΜΙΕΣ

Στη χώρα μας η αγροτική πίστη ασκείται κυρίως από την ΑΤΕ. Η εν γένει δυσμενής οικονομική κατάσταση των Ελλήνων αγροτών, μαζί με τις Θεσμικές και διοικητικές αδυναμίες της ΑΤΕ, δημιουργούν πρόσθετα προβλήματα στον τομέα της αγροτικής πίστης. Τα προβλήματα αυτά επιδεινώθηκαν με την ανορθολογική πολιτική της δεκαετίας του '80 και την επακόλουθη υπερχρέωση των Συνεταιριστικού κινήματος, που επιβάρυνε, κατά κύριο λόγο, την ΑΤΕ.

II. ΣΤΟΧΟΙ - ΕΠΙΔΙΩΞΕΙΣ

Η απελευθέρωση της τραπεζικής αγοράς ισχύει βεβαίως και για τον αγροτικό τομέα, όπου λαμβάνονται όμως υπόψη οι ιδιαιτερότητες που προκύπτουν από τη φύση την αγροτικής παραγωγής.

Ο εκσυγχρονισμός της αγροτικής πίστης περνά κυρίως μέσα από τον εκσυγχρονισμό της ΑΤΕ, αφού εκ των πραγμάτων η ΑΤΕ, με το πυκνό δίκτυο καταστημάτων που διαθέτει σήμερα στην ελληνική ύπαιθρο Θα αποτελεί τον κύριο φορέα παροχής τραπεζικών υπηρεσιών προς τον Έλληνα αγρότη και προς τις επιχειρήσεις που δρούν στον αγροτικό τομέα και για τα χρόνια που έρχονται.

Για το λόγο αυτόν το παρόν κεφάλαιο περιορίζεται στα Θέματα εκσυγχρονισμού της ΑΤΕ. Επισημαίνεται ότι τα Θέματα της γενικότερης λειτουργίας και εκσυγχρονισμού των τραπεζικού συστήματός μας, συμπεριλαμβανομένης και της αγροτικής πίστης, αναφέρονται στο τομεακό πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας για τις ΤΡΑΠΕΖΕΣ.

Για την Α.Τ.Ε., που περνάει μια φάση μεταβολών του πλαισίου και των συνθηκών λειτουργίας της, σε συνδυασμό με τις εξελίξεις που σημειώνονται στο τραπεζικό σύστημα της χώρας, τα κρίσιμα προβλήματα της φυσιογνωμίας της επιβάλλουν τη συνέχιση των προσπαθειών αναδιοργάνωσης και προσαρμογών ευρείας έκτασης και βάθους. Η ολοκλήρωση της μετεξέλιξης αυτής γίνεται ενκολότερη με

την αποδέσμευσή της από τον Δημόσιο Τομέα, που Θα της επιτρέψει μεγαλύτερη αυτονομία και ενελίξια δράσης. Μόνο έτσι είναι δυνατόν, με το έμπειρο επιστημονικό δυναμικό που διαθέτει, να λειτουργήσει εκσυγχρονιστικά και να ανταποκριθεί στις συγχρονες απαιτήσεις παροχής ικανοποιητικών τραπεζικών υπηρεσιών στον αγροτικό χώρο.

Ο εκσυγχρονισμός της Α.Τ.Ε. δεν μπορεί να αναβληθεί ή vii καθυστερήσει, ιδιαίτερα σε μια φάση μεγάλων μεταβολών στο τραπεζικό σύστημα της χώρας, χωρίς τον κίνδυνο υποβάθμισης - ή κατάρρευσης - της οικονομικής αυτοδυναμίας της και του αναπτυξιακον ρόλου της με δυσμενείς συνέπειες στον τομέα της αγροτικής πίστης στη χώρα μας.

III. ΜΕΣΑ - ΜΕΤΡΑ

Η μετεξέλιξη και ο εκσυγχρονισμός της Α.Τ.Ε. μπορεί να προωθηθεί στην πράξη με μια σειρά μέτρων σε συνδυασμό και με εκείνα που περιλαμβάνονται στο ειδικό κυβερνητικό πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας για τις Τράπεζες, όπως:

1. Η εξυγίανση του χαρτοφυλακίου της σε τρόπο ώστε να διασφαλίζονται τα απαραίτητα κεφάλαια για την απρόσκοπη εφαρμογή του χορηματοδοτικού της προγράμματος. Σημαντικό ρόλο για την εξυγίανση αυτή Θα επιτελέσει η εφαρμογή των μέτρων μας για τη ρύθμιση των συνεταιριστικών χρεών και την εξυγίανση του συνεταιριστικού κινήματος, όπως περιγράφονται στο κεφάλαιο ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΙ.
2. Ο οργανωτικός και τεχνολογικός εκσυγχρονισμός της με την έμφαση στη χρήση των τεχνολογιών και σύγχρονων οργανωτικών δομών.
3. Η καθιέρωση σύγχρονων και ευέλικτων διαδικασιών άσκησης της αγροτικής πίστης με την υιοθέτηση ανώτατου πιστωτικού ορίου (ανοικτός λογαριασμός). Επισημαίνεται ότι η εξασφάλιση των απαιτήσεων Θα επιδιωχθεί με το σταδιακό περιορισμό των νηοθηκών και των ενεχύρων και την εισαγωγή νέων μορφών διασφαλίσεων.
4. Η ενίσχυση του αναπτυξιακού ρόλου της με αξιοποίηση μεταξύ άλλων μέσων και των δυνατοτήτων που παρέχει το Χορηματιστήριο για την αύξηση του μετοχικού της κεφαλαίου, προκειμένου

να διευκολυνθεί ο εκσυγχρονισμός της και να ενισχυθεί η κεφαλαιακή της βάση. Η διάθεση των μετοχών στους αγρότες, τις συνεταιριστικές οργανώσεις και τους εργαζόμενους σ' αυτή Θα γίνει σε χαμηλότερες τιμές και με ευνοϊκούς όρους. Κατά την αύξηση των μετοχικού κεφαλαίου λαμβάνεται μέριμνα, ώστε να επιτευχθεί η μέγιστη δυνατή διασπορά των μετοχών.

5. Η πώληση των εταιρειών μετοχικού ενδιαφέροντος της Α.Τ.Ε., κατά προτεραιότητα και με ευνοϊκούς όρους σε συνεταιριστικές οργανώσεις και ο βαθμιαίος περιορισμός της, κυρίως στις χρηματοπιστωτικές και ασφαλιστικές εταιρείες.

Ε. ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΗ

I. ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ - ΑΔΥΝΑΜΙΕΣ

Είναι προφανής η ανάγκη για σύντμηση τον απαράδεκτα μεγάλου χρόνου που απαιτείται για την καταβολή των αποζημιώσεων στους δικαιούχους αγρότες, καθώς και για τη βαθμιαία επέκταση της ασφαλιστικής κάλυψης και από άλλους κινδύνους.

Οι αδυναμίες αυτές οφείλονται στο γενονός ότι οι "Ελληνικές Γεωργικές Ασφαλίσεις" (ΕΛΓΑ) λειτουργούν κατά τρόπο ανεπαρκή και αναποτελεσματικό, λόγω ανεπαρκούς στελέχωσης, οργάνωσής τους και πόρων, καθώς και της μερικής κάλυψης ορισμένων μόνο κινδύνων.

Επιπροσθέτως μέχρι δεν έχει δημιουργηθεί ο μηχανισμός εκείνος που Θα επιτρέψει τη μετάθεση μεγάλου μέρους των κινδύνων μέσω της αντασφάλισης (underwriting), στην ασφαλιστική αγορά των εσωτερικού και τον εξωτερικού.

II. ΣΤΟΧΟΙ - ΕΠΙΔΙΩΣΕΙΣ

Πρωταρχική επιδίωξη είναι να αποκτήσουν οι ΕΛΓΑ καθαρά ασφαλιστικό αναπτυξιακό χαρακτήρα, ώστε να ενισχυθεί ο κοινωνικοοικονομικός τους ρόλος και να ανταποκριθούν στις σύγχρονες απαιτήσεις. Είναι ανάγκη η αγροτική ασφαλίση μέσω των ΕΛΓΑ:

- να επεκταθεί σταδιακά στους κινδύνους από ξηρασία, χιονοπτώσεις και

κινδύνους Θαλάσσης

- να εξασφαλισθεί, χωρίς καθυστερήσεις, την καταβολή των αποζημιώσεων στους δικαιούχους αγρότες,
- να λειτουργεί μέσα από ένα σύγχρονο κανονισμό ασφάλισης,
- να παρέχεται μέσω ενός ορθολογικού συστήματος καθορισμού της αποζημίωσης.

III. ΜΕΣΑ - ΜΕΤΡΑ

Τα σπουδαιότερα μέτρα για την επίτευξη των παραπάνω στόχων είναι:

1. Η εφαρμογή μιας σύγχρονης ασφαλιστικής και αντασφαλιστικής πολιτικής με τροποποίηση τον κανονισμού ασφάλισης. Η επιτυχής άσκηση αυτής της πολιτικής Θα έχει ως αποτέλεσμα την εξουκονόμηση πόρων που Θα αξιοποιηθούν για την επέκταση των ασφαλιστικών κινδύνων.
2. Η επέκταση σταδιακά της ασφαλιστικής κάλυψης και σε κινδύνους από ξηρασία, χιονοπτώσεις και κινδύνους Θαλάσσης. Η επέκταση Θα αφορά και το ζωικό κεφάλαιο. Η σταδιακή κάλυψη αναφέρεται τόσο στην ένταξη νέων κινδύνων, όσο και στο ποσοστό της παρεχόμενης κάλυψης.
3. Παράλληλα προβλέπεται η δυνατότητα κάλυψης πρόσθιτων κινδύνων (πυρκαγιές), με συγκεκριμένες κατά περίπτωση ρυθμίσεις, όταν το μέγεθος της καταστροφής διαταράσσει σημαντικά την οικονομική και κοινωνική ζωή των πρληγεισών περιοχών και αφού εξαντληθούν όλες οι δυνατότητες που παρέχονται μέσω της Ε.Ε. και άλλων διεθνών οργανισμών.
4. Προς την κατεύθυνση της ορθολογικότερης και χωρίς χρονοτριβή λειτουργίας των συστήματος Θα βοηθήσει ο ριζικός διοικητικός - οργανωτικός εκσυγχρονισμός των ΕΛΓΑ και η πλήρης μηχανογραφική υποστήριξη όλων των εργασιών τουν. Για το σκοπό αυτό, Θα απαιτηθεί και η πρόσληψη μικρού σε αριθμό, αλλά εξειδικευμένου, προσωπικού και παράλληλα εντατική εκπαίδευση των υπάρχοντος προσωπικού, καθώς και η προσφυγή, όπου απαιτείται, στον ιδιωτικό τομέα.

5. Σημαντικός Θα είναι ο ρόλος τον νέον τμήματος αντασφάλισης το οποίο Θα έχει την ευθύνη τοποθέτησης των ασφαλιστικών κινδύνων στις ασφαλιστικές αγορές τον εσωτερικού και τον εξωτερικού.
6. Πέραν των ανωτέρω, για την κάλυψη των νέων ασφαλιστικών κινδύνων Θα υπάρξει. κάλυψη και από τον Κρατικό Προνηολογισμό.

4. ΜΕΤΑΠΟΙΗΣΗ - ΕΜΠΟΡΙΑ - ΕΞΑΓΩΓΕΣ

I. ΜΕΤΑΠΟΙΗΣΗ

I. ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ - ΑΔΥΝΑΜΙΕΣ

Η μεταποίηση των αγροτικών προϊόντων αποτελεί σημαντικό παράγοντα για επέκταση της πρωτογενούς παραγωγής, αφού τροσθέτει ιδιαίτερη αξία στα πρωτογενή προϊόντα και διασφαλίζει τη διακίνησή τους, σε μορφές που ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις των καταναλωτών, στον κατάλληλο χρόνο και χώρο.

Η ελληνική βιομηχανία επεξεργασίας αγροτικών προϊόντων έχει αναπτυχθεί ιδιαίτερα τα τελευταία χρόνια και βρίσκεται σήμερα σε μια ιστορική καμπή για την περαιτέρω πορεία της και την παρονσία της στον υπόλοιπο ευρωπαϊκό και στο διεθνή χώρο.

Τα κύρια προβλήματα που αντιμετωπίζει είναι κυρίως αυτά που συνδέονται με τις αδυναμίες της γεωργίας, και αναφέρονται στην ποιότητα της πρώτης ύλης (προϊόντων) και τη χρονική κατανομή τους.

Η διάρθρωση και η ποιότητα της αγροτικής παραγωγής περιορίζει πολλές φορές τις δυνατότητες των βιομηχανιών για την τεαραγωγή υψηλής ποιότητας τελικών προϊόντων και δυσκολεύει έτσι τη διείσδυση και καθίσδωσή τους στις αγορές των αναπτυγμένων χωρών. Παράλληλα, σε ορισμένες περιπτώσεις περιορίζεται ο χρόνος λειτουργίας των βιομηχανιών, με συνέπεια να διαμορφώνεται νηφλός κατά μονάδα κόστος.

Η οργάνωση και η διοίκηση των αγροτικών βιομηχανιών σε πολλές περιπτώσεις δεν ανταποκρίνεται στις συνθήκες που διαμορφώνονται στο διεθνή χώρο, ιδιαίτερα μετά την αναθεώρηση της Κ.Α.Π. και τη

Συμφωνία της GATT, που οδηγούν σε απελευθέρωση των αγορών.

Αποτέλεσμα όλων αυτών των προβλημάτων είναι πολλές φορές η παραγωγή προϊόντων υψηλού κόστους, και όχι πάντα της απαραίτητης ποιότητας, τα οποία δύσκολα μπορούν να αντιμετωπίσουν τον ανταγωνισμό των ομοειδών προϊόντων άλλων χωρών.

II. ΣΤΟΧΟΙ - ΕΠΙΔΙΩΣΕΙΣ

Στόχος της Νέας Δημοκρατίας στον τομέα των αγροτικών βιομηχανιών είναι η ίδρυση και λειτουργία υγιών και ανταγωνιστικών μονάδων στην ελληνική, λοιπή ευρωπαϊκή και διεθνή αγορά, ιδιωτικών και συνεταιριστικών, οι οποίες Θα αξιοποιούν κατά κύριο λόγο και κατά τον καλύτερο δυνατό τρόπο τα αγροτικά προϊόντα της χώρας μας. Για το σκοπό αυτόν επιδιώκεται η πλήρης και ορθολογική αξιοποίηση όλων των δυνατοτήτων που προσφέρει η Ε.Ε., μέσω των Ευρωπαϊκού Πλαισίου Στήριξης ή άλλων ειδικών πρωτοβουλιών.

III. ΜΕΣΑ - ΜΕΤΡΑ

Η επενδυτική δραστηριότητα στον τομέα της μετα οίησης των αγροτικών προϊόντων εντάσσεται στο γενικότερο πλαίσιο της ανάπτυξης της βιομηχανίας στη χώρα μας, και ακολουθεί το γενικότερο επενδυτικό κλίμα και προσπάθειες.

Ειδικότερα μέτρα για την αγροτική βιομηχανία στα πλαίσια και-τον κυβερνητικού προγράμματός μας για τη βιομηχανία είναι:

1. Η δημιουργία ενός αντικειμενικού και αποτελεσματικού πλαισίου για την εκπόνηση τομεακών προγραμμάτων και για την επιλογή των ιδιωτικών ή συνεταιριστικών πρωτοβουλιών, στη βάση αποκλειστικά οικονομικών κριτηρίων.
2. Η ειδική ενίσχυση για την ίδρυση, λειτουργία και μετεγκατάσταση αγροτικών βιομηχανιών σε μειονεκτικές και εθνικά ευαίσθητες περιοχές.
3. Η ειδική ενίσχυση για την ίδρυση και λειτουργία αγροτικών

βιομηχανιών, πον Θα διασφαλίζουν, μέσω συμβολαιών, την απορρόφηση των αγροτικών προϊόντων της τιεριοχής εγκατάστασής τους (contract farming). 'Εμφαση δίνεται και στις περιπτώσεις αντές στη λειτουργία μονάδων σε μειονεκτικές και εθνικά εναίσθητες τιεριοχές.

4. Η ενίσχυση για την ίδρυση και λειτουργία αγροτικών βιομηχανιών πον Θα διασφαλίζουν την παραγωγή ειδικών τεαραδοσιακών Προϊόντων.

5. Η ενίσχυση για μετεγκατάσταση (ή) και εκσυγχρονισμό των εν λειτουργία μονάδων, με έμφαση σε αυτές πον επιδιώκουν, αφ' ενός την Προσαρμογή τους στις νέες νικηλές Προδιαγραφές ποιότητας και υγιεινής και αφ' ετέρου στην Προστασία του περιβάλλοντος.

II. ΕΜΠΟΡΙΑ - ΕΞΑΓΩΓΕΣ

I. ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ - ΕΠΙΔΙΩΣΕΙΣ

Κάτω από τις σημερινές συνθήκες τον έντονου ανταγωνισμού και της μείωσης ή κατάργησης των εμπορικών φραγμών, τόσο στην κοινοτική όσο και στη διεθνή αγορά, ο σχεδιασμός της Παραγωγής Πρέπει να βασίζεται και να ανταποκρίνεται στις εξελίξεις της ζήτησης, τόσο από ποσοτικής όσο και από Ποιοτικής Πλευράς.

Σήμερα οι Προσπάθειες διάθεσης των ελληνικών αγροτικών Προϊόντων, τόσο στην εσωτερική όσο και στην εξωτερική αγορά, είναι συνήθως αναποτελεσματικές, διότι αφ' ενός μεν αρχίζουν μετά τη συγκομιδή, ενώ σύμφωνα με τη σύγχρονη αντίληψη των μάρκετινγκ είναι αναγκαίο να Προηγούνται τον σχεδιασμό της Παραγωγής, και αφ' ετέρου λείπει μια σειρά από κίνητρα - μέτρα που Θα καθιστούσαν τα προϊόντα μας ανταγωνιστικά.

Εάν στην έλλειψη κινήτρων - μέτρων προστεθεί η αυτόνομη και ασυντόνιστη δραστηριοποίηση πολυαριθμών και μικρού μεγέθους φορέων, η εφαρμοζόμενη συναλλαγματική πολιτική, με συνεχιζόμενους μάλιστα συναλλαγματικούς ελέγχους και Περιορισμούς, το υψηλό κόστος των χρήματος, οι ποικίλες καθυστερήσεις που προ-

καλούνται από τις υπηρεσίες, αλλά και η έλλειψη, πολλές φορές, της απαραίτητης συνέπειας και συνέχειας των εξαγωγικών φορέων στον εφοδιασμό των αγορών και στην ποιότητα των προϊόντων, γίνεται εύκολα κατανοητό το φαινόμενο της συσσώρευσης μεγάλων ποσοτήτων που αποσύρονται, καθώς και τον αρνητικού εμπορικού ισοζυγίου αγροτικών προϊόντων που έχει μία κατ' εξοχήν αγροτική χώρα, με ιδιαίτερο μάλιστα συγκριτικό πλεονέκτημα, όπως η Ελλάδα.

II. ΣΤΟΧΟΙ - ΕΠΙΔΙΩΣΕΙΣ

Στόχος των προσγράμματός μας είναι η Θέσπιση και υλοποίηση μίας εθνικής στρατηγικής για την προώθηση των αγροτικών προϊόντων μας. Η πολιτική αυτή στηρίζεται, αφ' ενός μεν στον προγραμματισμό της παραγωγής στη βάση της εξέλιξης της ζήτησης, και αφ' ετέρου στη δημιουργία ανταγωνιστικών δυναμικών επιχειρήσεων, που Θα λειτουργούν στα πλαίσια ενός σταθερού Θεσμικού πλαισίου, που Θα παρέχει τα απαραίτητα κίνητρα και καταργεί τα σημερινά αντικίνητρα.

Η Νέα Δημοκρατία Πιστεύει ότι ο επαναπροσδιορισμός των ρόλου των Υπουργείου Γεωργίας, όπως προτείνεται στο σχετικό κεφάλαιο, με εποπτεία σε Θέματα μεταποίησης και εμπορίας αγροτικών προϊόντων Θα βοηθήσει σημαντικά στην προώθησή τους, με την ενιαία και συντονισμένη αντιμετώπιση των προβλημάτων σε όλα τα στάδια.

Η ελληνική γεωργία πρέπει να μάθει να αφουγκράζεται την αγορά, την εγκώδια, τη λοιπή ευρωπαϊκή και τη διεθνή. Πρέπει να επισημανθεί ότι ο προσανατολισμός στην αγορά της Ε.Ε. δεν αποτελεί τη μόνη επιλογή μας. Απεναντίας, η σταδιακή ένταξη των Βαλκανικών χωρών και των χωρών της Ανατολικής Ευρώπης στην ελεύθερη οικονομία παρέχει στην Ελλάδα το πλεονέκτημα της άμεσης πρόσβασης σε μια αγορά 300 εκατομμυρίων καταναλωτών. Το μελλοντικό δυναμικό της αγοράς αυτής σε κατανάλωση μ,εσογείακών αγροτικών Προϊόντων είναι σημαντικό σε σχέση με το παραγωγικό δυναμικό της ελληνικής γεωργίας. Η σύγκλιση της ελληνικής προς την κοινοτική γεωργία είναι σχεδόν αδύνατη, εάν βασικός προσανατολισμός της χώρας για τα αγροτικά προϊόντα

μας παραμείνει αποκλειστικά η κοινοτική αγορά. Αντίθετα, η σύγκλιση μπορεί να επιτευχθεί ευκολότερα εάν αξιοποιηθούν κατάλληλα και οι δυνατότητες που Παρέχουν οι Βαλκανικές αγορές και εκείνες των χωρών της Ανατολικής Ευρώπης, οι οποίες μπορούν να απορροφήσουν προϊόντα, στην αρχή τουλάχιστον, όπως αυτά που Θα συνεχίσει να παράγει για κάποιο ακόμη διάστημα η ελληνική γεωργία, μέχρις ότου αποδώσουν οι προσπάθειες τεχνολογικού εκσυγχρονισμού και οργανωτικής προσαρμογής της προς τα ευρωπαϊκά δεδομένα. Με τον τρόπο αυτόν επιτυγχάνεται και η ελληνική επιχειρηματική παρουσία στις εξελισσόμενες αγορές των χωρών αυτών.

III. ΜΕΣΑ - ΜΕΤΡΑ

1. Μια πολιτική που Θα λαμβάνει υπόψη της και Θα αξιοποιεί όλα τα παραπάνω στοιχεία απαιτεί ολοκληρωμένο, μακροχρόνιας εμβέλειας, σχεδιασμό και άμεση δραστηριοποίηση τον Κράτους και των ιδιωτών, μέσω ενός ευέλικτου και σύγχρονου φορέα. Ο φορέας αυτός με τίτλο **"ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΠΡΟΩΘΗΣΗΣ ΑΓΡΟΤΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ - ΕΛΟΠΑΠ"** ιδρύεται, όπως εξαγγέλθηκε ήδη από τη Νέα Δημοκρατία, με έδρα τη Οεσσαλονίκη. Στις αρμοδιότητες του φορέα, ο οποίος δεν Θα επικαλύπτει, αλλά Θα υποστηρίζει και Θα συμπληρώνει τις δραστηριότητες άλλων σχετικών με τις εξαγωγές κρατικών, συνεταιριστικών και ιδιωτικών φορέων, περιλαμβάνονται:

- Η συνεχής έρευνα της εσωτερικής και εξωτερικής αγοράς σε ό,τι αφορά ποιοτικές προδιαγραφές, προτιμήσεις των καταναλωτών, συσκευασία, συνθήκες ανταγωνισμού και κανάλια προβολής και διανομής,
- Η εκτίμηση των μελλοντικών εξελίξεων, η εκπόνηση των αναγκαίων μελετών και η δημιουργία τράπεζας στοιχείων,
- Η ενημέρωση και η τεχνική υποστήριξη κάθε ενδιαφερόμενου φορέα,
- Η χάραξη ολοκληρωμένης εθνικής στρατηγικής εμπορίας κατά προϊόν,
- Ο συντονισμός, αφ' ενός μεν ανάλογων δραστηριοτήτων τον δημοσίον και ιδιωτικό τομέα, αφ' ετέρου δε δραστηριοτήτων ποιοτικών ελέγχων, για την έκδοση των απαραίτητων πιστοποιητικών,

- Η στενή συνεργασία με τα ερευνητικά και εκπαιδευτικά ίδρυματα της χώρας και η αξιοποίηση των πορισμάτων της σχετικής έρευνας,

- Η υποβοήθηση τον έργου των αρμοδίων υπηρεσιών στην επιλογή των στόχων και στη διαμόρφωση αγροτικής πολιτικής και πλαισίων ανάπτυξης,

- Η ενημέρωση των καταναλωτικού κοινού και η διαμόρφωση πολιτικής στον τομέα της διατροφής.

Τα ειδικότερα μέτρα πολιτικής αφορούν αφ' ενός μεν την άρση των αντικυνήτρων, που υπάρχουν σήμερα, αφ' ετέρου δε τη Θέσηση ειδικών εξαγωγικών κινήτρων, συνδέονται δε και με τα μέτρα που αναφέρονται στο κεφάλαιο Ποιότητα και Υγιεινή Προϊόντων.

Σχετικά με την πρώτη κατηγορία η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, σε συνεργασία με τους αρμοδίους φορείς, Θα προχωρήσει στην άμεση εξομάλυνση και απλούστευση όλων των γραφειοκρατικών, φορολογικών και συναλλαγματικών διαδικασιών, που δημιουργούν εμπόδια και καθυστερήσεις στην εξαγωγική διαδικασία.

Σχετικά με τα κίνητρα, πέρα από την ίδρυση του ΕΛΟΠΑΠ, και στα πλαίσια της γενικότερης εθνικής εξαγωγικής πολιτικής, μέτρα άμεσου ενδιαφέροντος για τα αγροτικά προϊόντα είναι:

1. Η αναδιοργάνωση και στελέχωση όλων των υπηρεσιών τον εξωτερικού, οι οποίες εκτός των άλλων καθηκόντων τους πρέπει να παρέχουν κάθε είδους διευκόλυνση στους Έλληνες εξαγωγείς. Για το σκοπό αυτόν επαναπροσδιορίζεται και αναβαθμίζεται ο ρόλος των Γεωργικών Ακολούθων.

2. Η αξιοποίηση όλων των κοινοτικών προγραμμάτων και η Θέσηση και χρηματοδότηση εθνικών προγραμμάτων προβολής και διείσδυσης ελληνικών αγροτικών προϊόντων στο εξωτερικό και ειδικότερα σε αγορές ειδικού ενδιαφέροντος, όπως αυτές της Βορ. Αμερικής, της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης.

3. Η χρηματοδότηση συμμετοχής σε Διεθνείς Εκθέσεις.
4. Η βελτίωση της ασφαλιστικής στήριξης των εξαγωγών αγροτικών προϊόντων.
5. Η βελτίωση των φορολογικών και πιστωτικών κινήτρων και η προσαρμογή του θεσμικού πλαισίου για την ενεργοποίηση του Θεσμού των εξαγωγικών εμπορικών εταιριών (EXPORT TRADING COMPANIES).
6. Η εφαρμογή των νέων θεσμών χρηματοδότησης factoring / forfaiting για εξαγωγικές δραστηριότητες.
7. Η καθιέρωση πιστοποιητικών τυποποίησης και ποιοτικού ελέγχου για τα εξαγόμενα νωπά προϊόντα.
8. Η άμεση προώθηση των αναγκαίων εναλλακτικών τρόπων προσπέλασης στις αγορές εκτός Ελλάδος για τη διασφάλιση των μεταφορών των ελληνικών αγροτικών προϊόντων.
9. Η διεκδίκηση από την Ε.Ε. της θεσμοθέτησης της συμμετοχής του κοινοτικού προϋπολογισμού στη δαπάνη μεταφοράς για το συνολο των αγροτικών προϊόντων, για όσο διάστημα συνεχίζεται η αναταραχή στην πρώην Γιουγκοσλαβία.
10. Η ενίσχυση των υπερποντίων μεταφορών και η δημιουργία πλαισίου για την ίδρυση κοινών Ναυτιλιακών Εταιρειών με χώρες προώθησης των εξαγωγών ελληνικών προϊόντων (π.χ. χώρες Μέσης Ανατολής).

Είναι ευνόητο ότι τα παραπάνω μέτρα αναφέρονται μόνο ενδεικτικά και θεσπίζονται κατά τέτοιο τρόπο, ώστε να μην έρχονται σε αντίθεση με τους κανόνες και τις διατάξεις της Ε.Ε. και άλλων διεθνών οργανισμών.

5. Ο ΑΓΡΟΤΗΣ

I. ΕΠΑΓΓΕΑΜΑΤΙΚΗ ΘΕΣΗ

I. ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ - ΑΔΥΝΑΜΙΕΣ

Η κατάσταση που χαρακτηρίζει την ελληνική γεωργία, με όλες τις

εγγενείς και διαρθρωτικές αδυναμίες της είχε ως αποτέλεσμα να παραμείνει το βιοτικό επίπεδο του 'Ελληνα αγρότη υποβαθμισμένο. Η υποβάθμιση αυτή, πέρα από αποτέλεσμα της νψιστάμενης κατάστασης είναι και βασικό αίτιο για την αδυναμία προσαρμογής του αγροτικού πληθυσμού στα νέα δεδομένα, για την ανέξηση του εισοδήματός του και για την ολοκληρωμένη ανάπτυξη της υπαίθρου.

Ειναι, επίσης, γνωστή η έλλειψη σήμερα κάθε επιστημονικής υποστήριξης των παραγωγών, αφού σι υπηρεσίες Γεωργικών Εφαρμογών χρησιμοποιούνται σχεδόν αποκλειστικά για την εξν- πηρέτηση διαχειριστικών θεμάτων της ΚΑΠ. Ο προσανατολισμός της γεωργικής έρευνας προς την αντιμετώπιση υπαρκτών προβλημάτων και η διασύνδεση της έρευνας με τη διάδοση των πληροφοριών συνιστούν αναγκαία προϋπόθεση για τη στήριξη της ελληνικής γεωργίας στα χρόνια που ακολουθούν.

'Ενα από τα κυριότερα μειονεκτήματα σήμερα είναι η έλλειψη συντονισμένης εκπαίδευτικής διαδικασίας για την επιμόρφωση του 'Ελληνα αγρότη, η οποία α) θα τον ενθαρρύνει να δεχθεί τις τε χνολογικές εξελίξεις και αλλαγές που θα τον βοηθήσουν στη διαδικασία της παραγωγής, β) θα τον πληροφορεί για τα αποτελέσματα της εφαρμοσμένης έρευνας, που είναι χρήσιμα για τις μεταβολές των συνθηκών παραγωγής και γ) θα τον βοηθά στην οργάνωση και διαχείριση της αγροτικής εκμετάλλευσης, για να μπορέσει να λειτουργήσει σε συνθήκες ανοικτής στο διεθνή ανταγωνισμό οικονομίας.

Ακόμη, λόγω έλλειψης μακροποιητικής εκπαίδευσης και κατάρτισης ο αγρότης σήμερα καθυστερεί να προσεγγίσει και να ενστερνισθεί τα ευρωπαϊκά και διεθνή δεδομένα καθώς και τις κοινωνικές επιπτώσεις από τις εξελίξεις, στο αγροτικό περιβάλλον και στις μεταβαλλόμενες συνθήκες ανάπτυξης της αγροτικής κοινωνίας.

II. ΣΤΟΧΟΙ - ΕΠΙΔΙΩΒΕΙΣ

Με δεδομένο το ανθρωποκεντρικό χαρακτήρα του προγράμματος της Νέας Δημοκρατίας, το κέντρο του ενδιαφέροντος του αγροτικού

προγράμματός της είναι ο αγρότης. Η βελτίωση του εισοδήματος τον αγρότη, της κοινωνικής Θέσης του, αλλά και των συνθηκών ζωής και εργασίας του, όπως αναφέρεται και ειδικότερα στο κεφάλαιο για την ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΥΠΑΙΘΡΟ, είναι βασικές συνιστώσες της πολιτικής μας.

Ο Έλληνας αγρότης δεν πρέπει να υστερεί σε τίποτα, τόσο σε σύγκριση με τις άλλες κοινωνικές και επαγγελματικές κατηγορίες τον πληθυσμού, όσο και σε σύγκριση με τους αγρότες στις ανεπτυγμένες χώρες της Ευρώπης. Με τον τρόπο αυτόν και ο αγρότης μπορεί να παραμείνει στην ύπαιθρο αλλά και ο τομέας να προσελκύσει νέους ανθρώπους. Στο γενικότερο ζήτημα της ανάπτυξης της υπαίθρου είναι παραδεκτό ότι καμία αναπτυξιακή προσπάθεια δεν μπορεί να πετύχει χωρίς να υπάρχει η σταθερή βάση των εκπαιδευμένων ανθρώπων δυναμικού. Είναι μύθος η άποψη ότι το φθηνό εργατικό δυναμικό μπορεί να αποτελέσει πηγή ανάπτυξης, αν δεν είναι εκπαιδευμένο και καταρτισμένο σωστά και αν δεν γνωρίζει τις τρέχουσες τεχνολογίες.

Επιβάλλεται επομένως η βελτίωση της αποτελεσματικότητας τον ανθρώπων δυναμικού, τόσο σχετικά με τους παραγωγούς, όσο και με τους εργαζόμενους στις υπηρεσίες υποστήριξης του αγροτικού τομαχα.

Έτσι, με βάση τα παραπάνω, ιρίνεται επιτακτική η ανάγκη για επαναπροσδιορισμό των έργου της αγροτικής ενημέρωσης και των αγροτικών εφαρμογών. Το πρόγραμμά μας για εκπαίδευση τον αγρότη τάνω στην τεχνική και οικονομική πλευρά των πλεονεκτημάτων της σύγχρονης γεωργικής τεχνολογίας και τον εκσυγχρονισμού των αγροτικών εκμεταλλεύσεων εστιάζεται στους χρήστες (αγρότες), καθώς και σ' εκείνους που παρεμβαίνουν και παρέχουν οδηγίες, συμβουλές και διευκολύνσεις (γεωτεχνικοί, τεχνικοί κ.λπ.).

III. ΜΕΣΑ - ΜΕΤΡΑ

Πέρα ιχύ πά τα μέτρα τα οποία αφορούν την εισοδηματική στήριξη του αγρότη, τα οποία περιγράφονται σε άλλα σημεία τον Προγράμματος, σημαντικά μέτρα για την αναβάθμιση, εκπαίδευση και επιμόρφωση τον αγρότη είναι:

1. Η ανάπτυξη τον προγράμματος Αγροτικών Εφαρμογών τον Υπουργείου Γεωργίας και ο επαναπροσδιορισμός των ρόλου τους, ώστε να αποτελέσουν το συνδετικό κρίκο μεταξύ των τεχνολογικών, οικονομικών και διεθνών εξελίξεων και της αγροτικής πρακτικής.
2. Η ενεργοποίηση κατά προτεραιότητα, των ωθητικών που περιλαμβάνονται στο πρόγραμμα για την παιδεία και αφορούν μεταρρυθμίσεις στο πρόγραμμα σπουδών και την εν γένει λειτουργία της δευτεροβάθμιας και τριτοβάθμιας εκπαίδευσης που σχετίζεται με τον αγροτικό τομέα. Δίνεται προτεραιότητα στην τακτική ενημέρωση, με ταχύρρυθμα σεμινάρια, των γεωτεχνικών, τεχνικών και λοιπών στελεχών των αγροτικών εφαρμογών πάνω στις εξελίξεις της αγροτικής τεχνολογίας, των μεθόδων παραγωγής και της αγροτικής πολιτικής.
3. Η ενδυνάμωση και ενθάρρυνση της βραχυπρόθεσμης επαγγελματικής κατάρτισης των αγροτών και των εν γένει απασχολούμενων επαγγελματικά στον αγροτικό τομέα, ιδίως με δραστηριοποίηση των ΚΕΙΓΕ σε θέματα άμεσου ενδιαφέροντός τους, όπως νέες τεχνολογίες, μηχανολογικός εξοπλισμός, νέες τεχνικές παραγωγής, νέοι κλάδοι παραγωγής, γενικά οικονομικά Θέματα, διαχείριση αγροτικών εκμεταλλεύσεων, Θέματα αγροτικής πίστης, εξελίξεις στις διεθνείς αγορές, Θέματα ποιότητος και υγιεινής, τυποποίησης και εμπορίας αγροτικών προϊόντων, προστασίας αγροτικού περιβάλλοντος, ορθολογικής χρήσης εφοδίων (αγροχημικά, φάρμακα, μηχανήματα κ.λπ.).
4. Η βελτίωση τον γενικότερου εκπαιδευτικού επιπέδου τον αγρότη σε θέματα τα οποία αυξάνουν τις ικανότητές του, ώστε να είναι δυνατή και η συμπληρωματική απασχόλησή του σε εξωαγροτικές δραστηριότητες. Η δυνατότητα συμπληρωματικής (ή μερικής) απασχόλησης σε μη αγροτικές δραστηριότητες βελτιώνει το εισόδημα τον αγρότη και δημιουργεί τις βάσεις για την ταχύτερη ανάπτυξη της υπαίθρου, καθώς και για την προσέλκυση των αγροτικών δραστηριοτήτων στην ύπαιθρο.
5. Θεσμικές καινοτομίες για την επιδίωξη της συμμετοχής τον τοπικού πληθυσμού στο σχεδιασμό και στην υλοποίηση των τοπι-

κών αναπτυξιακών προγραμμάτων για την επίτευξη μιάς βιώσιμης ενδογενούς ανάπτυξης.

6. Η γενικότερη πολιτιστική αναβάθμιση των αγροτών με στήριξη πολιτιστικών και επιμορφωτικών εκδηλώσεων που κάνουν την ύπαιθρο ένα ζωντανό πολιτιστικό οργανισμό και ενισχύουν τη δημιουργία νέων δραστηριοτήτων στην ύπαιθρο (π.χ. αγροτονορισμός).

II. ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΗ

I. ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ - ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Παρά την άθλια οικονομική κατάσταση που δημιουργήθηκε επί κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ στη χώρα μας κατά τη δεκαετία του '80, η Νέα Δημοκρατία ως κυβέρνηση κατέβαλε σημαντική προσπάθεια για να αναπροσαρμόσει το ύψος των αγροτικών συντάξεων, στα πλαίσια βεβαίως των δυνατοτήτων της οικονομίας. Η αγροτική σύνταξη κατά την τριετία διακυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας υπερδιπλασιάσθηκε, φθάνοντας τις 21.000 δρχ. το μήνα. Παράλληλα, μαζί με το σύστημα συμπληρωματικής ασφάλισης, δόθηκε στους αγρότες η δυνατότητα για υψηλότερη σύνταξη. Τέλος παρασχέθηκαν δυνατότητες στα πλαίσια του διαρθρωτικού μέτρου της πρόωρης συντάξιοδότησης.

Παρά τις προσπάθειες που καταβλήθηκαν, η Νέα Δημοκρατία εκτιμά ότι σι αγροτικές συντάξεις δεν ανταποκρίνονται σήμερα έστω και στις στοιχειώδεις ανάγκες του απόμαχου πληθυσμού της ελληνικής υπαίθρου.

II. ΣΤΟΧΟΙ - ΕΠΙΔΙΩΞΕΙΣ

Στα πλαίσια των ειδικότερού κυβερνητικού προγράμματος της Νέας Δημοκρατίας για την κοινωνική πρόνοια, και εξαντλώντας όλες τις δυνατότητες που Θα υπάρχουν μόλις αναλάβει τη διακυβέρνηση της χώρας, Θα αντιμετωπίσει, κατά προτεραιότητα, το Θέμα της συντάξιοδοτικής κάλυψης τον Έλληνα αγρότη. Για τη Νέα Δημοκρατία η προσπάθεια που Θα καταβληθεί στον τομέα αυτόν είναι χρέος της κοινωνίας μας έναντι της αγροτικής τάξης. Στόχος είναι η διασύνδεση της εξέλιξης διαμόρφωσης τον ύψους

72

της αγροτικής σύνταξης με τις συντάξεις των άλλων ασφαλιστικών φορέων, στα πλαίσια του γενικότερου συστήματος κοινωνικής ασφάλισης στη χώρα.

Πέραν της αγροτικής σύνταξης, η Νέα Δημοκρατία θα καταβάλει κάθε προσπάθεια για την ορθολογική εκτέλεση των προγραμμάτων της πρόωρης συντάξιοδότησης, τόσο του παλαιού (Καν. 1096/88) όσο και του νέου (Κανονισμού 2079/92), κατά τρόπο αντικειμενικό, που να ανταποκρίνεται στη φιλοσοφία και στους στόχους των προγραμμάτων αυτών.

6. ΝΕΟΙ ΑΓΡΟΤΕΣ - ΠΑΑΙΝΝΟΣΤΟΥΝΤΕΣ

I. ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ - ΑΔΥΝΑΜΙΕΣ

'Ενα από τα σημαντικότερα προβλήματα που αντιμετωπίζει σήμερα η ελληνική γεωργία είναι η γήρανση του αγροτικού πληθυσμού. Το 50% των αρχηγών των αγροτικών εκμεταλλεύσεων είναι άνω των 55 ετών. Η κατάσταση αυτή οφείλεται στην απροθυμία πολλών νέων να ακολουθήσουν το επάγγελμα του αγρότη. Συγχρόνως το καθεστώς των ποσοστώσεων και των γενικότερων περιορισμών, που επιβάλλονται από την αναθεώρηση της ΚΑΠ, επιτείνουν τα προβλήματα για τη διαδοχή και την εγκατάσταση νέων στη γεωργία. Αντίστοιχα προβλήματα απασχόλησης αντιμετωπίζει και ένας μεγάλος αριθμός παλιννοστούντων.

II. ΣΤΟΧΟΙ - ΕΠΙΔΙΩΞΕΙΣ

Η Νέα Δημοκρατία με την πολιτική της υπέρ των νέων αγροτών θέλει να ανακόψει μία δυσμενή εξέλιξη για την ελληνική γεωργία και να καταστήσει το επάγγελμα του αγρότη ελκυστικό για τους νέους.

Στόχος μας είναι η δημιουργία από τους νέους αγρότες και τους παλιννοστούντες οικονομικά βιώσιμων αγροτικών εκμεταλλεύσεων και το ξαναζωντάνεμα της υπαίθρου, και ειδικά των εναίσθητων εθνικά περιοχών, με την παραμονή τους εκεί.

III. ΜΕΣΑ - ΜΕΤΡΑ

Για την επίτευξη των στόχων τον προγράμματός μας τα σπουδαιότερα μέτρα είναι:

1. Μέτρα ανακατανομής της αγροτικής γης με ειδικά κίνητρα για την απόκτηση γης από τους νέους αγρότες στα πλαίσια και της γενικότερης πολιτικής γης. Η κοινοτική συγχρηματοδότηση για τη δημιουργία οργανισμών διαχείρισης αγροτικής γης, καθώς και η αξιοποίηση κάθε άλλης δυνατότητας εθνικής χρηματοδότησης για την απόκτηση γης από νέους αγρότες αποτελούν τον πρώτο άξονα της πολιτικής γης.
2. Στις περιπτώσεις προϊόντων με ποσοστώσεις παραγωγής προβλέπεται, η εφαρμογή ενός ισχυρού εθνικού αποθέματος, η δημιουργία του οποίου συνδυάζεται με την εκούσια αποχώρηση των παλαιών αγροτών και αποζημίωσή τους καθώς και με την εφαρμογή των προγράμματος της πρόωρης συνταξιοδότησης.
- Στη διαχείριση των αποθέματος αυτού περιλαμβάνεται η δυνατότητα δωρεάν ή ευνοϊκής παροχής δικαιωμάτων παραγωγής στους νέους αγρότες, που δεν διαθέτουν ποσοστώσεις από τους γονείς τους ή δεν μπορούν να αποκτήσουν ποσοστώσεις με άλλο τρόπο.
3. Η ενίσχυση της εφαρμογής υπέρ των νέων αγροτών των προγράμματος ανάπτυξης των αγροτικών εκμεταλλεύσεών τους. Οι αγροτικές παραγωγικές επενδύσεις ενισχύονται δωρεάν από 35% έως 70% της δαπάνης, ανάλογα με το είδος της επένδυσης και την περιοχή.
4. Η επαρκής χρηματοδότηση μέχρι 100% και με ευνοϊκούς όρους για την αγορά γης και για την απόκτηση και τον εξοπλισμό σύγχρονης κατοικίας.
5. Η ενίσχυση των προγραμμάτων επαγγελματικής κατάρτισης και εκπαίδευσης νέων αγροτών, των προγραμμάτων για τη μεταποίηση αγροτικών προϊόντων, καθώς και ενθάρρυνση προγραμμάτων αγροτοτουρισμού.
6. Η ενίσχυση των επαγγελματικών αγροτικών οργανώσεων ή άλλων

συλλογικών πρωτοβουλιών νέων αγροτών, καθώς και πρωτοβούλιών τους σχετικά με την προστασία του περιβάλλοντος και την παραγωγή βιολογικών προϊόντων.

7. Ειδικότερα για τους παλιννοστούντες 'Ελληνες η Νέα Δημοκρατία Θεωρεί ότι είναι εθνική επιταργή η εγκατάσταση και η ενίσχυση της δραστηριότητάς τους και σε αγροτικές ακριτικές περιοχές της χώρας, με στόχο την ενσωμάτωσή τους στην οικονομική και κοινωνική δραστηριότητα του τόπου.

8. Τέλος, η Νέα Δημοκρατία Θεωρεί ότι για την Ελληνίδα αγρότισσα, η οποία δεν είχε τις ευκαιρίες για βελτίωση του βιοτικού επιπέδου της, όπως ο υπόλοιπος αγροτικός πληθυσμός, χρειάζονται ειδικές δράσεις που θα εξασφαλίζουν την εξάλειψη των κάθε μορφής διακρίσεων με τον αγρότη όπως:

a) Βελτίωση των δυνατοτήτων απασχόλησης και αντοαπασχόλησης, δημιουργία μικρών επιχειρήσεων, καθώς και βελτίωση της νομικής και κοινωνικής Θέσης του γυναικείου πληθυσμού.

b) Βελτίωση της πρόσβασης στην επαγγελματική εκπαίδευση και κατάρτιση.

γ) Βελτίωση των βιοηθητικών υπηρεσιών (βρεφονηπιακοί σταθμοί, μεταφορά παιδιών στο σχολείο, παροχή υπηρεσιών, όπως σιγειονομικές υπηρεσίες, εγκατάσταση βιβλιοθηκών κ.λπ.).

7. Η ΕΑΑΗΝΙΚΗ ΥΠΑΙΟΡΟΣ

I. ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ - ΑΔΥΝΑΜΙΕΣ

Οι μεγάλες πληθυσμιακές απώλειες της υπαίθρου, ειδικότερα στις δεκαετίες του 1960 και 1970, αν και ανακόπηκαν σχετικά στη δεκαετία του 1980, έχουν δημιουργήσει μεγάλα προβλήματα στην οικονομική και κοινωνική λειτουργία του αγροτικού τομέα. Η ελληνική ύπαθλος εργημάθηκε. Τα έργα υποδομής ήταν περιορισμένα σε σχέση με τις αστικές περιοχές. Η παροχή ικανοποιητικών υπηρεσιών στην υγεία, στην πρόνοια, στην εκπαίδευση και στις πολιτιστικές δραστηριότητες υπήρξε

ελλιπής. Αποτέλεσμα των παραπάνω είναι η σημαντική απόκλιση των βιοτικού επιπέδου της ελληνικής υπαίθρου, τόσο σε σχέση με το επίπεδο των αστικών περιοχών της χώρας μας, όσο και με εκείνο των αντίστοιχων Περιοχών των χωρών της Ε. Ε.

II. ΣΤΟΧΟΙ - ΕΠΙΔΙΩΣΕΙΣ

Η μεγαλύτερη πρόκληση για την αγροτική πολιτική σήμερα είναι η στήριξη των οικονομικού και κοινωνικού ιστού στις αγροτικές περιοχές. Ιδιαίτερα μάλιστα εκείνων οι οποίες είναι ορεινές και μειονεκτικές. Η Νέα Δημοκρατία, ως το ριζοσπαστικά φιλελεύθερο κόμμα με κοινωνική ευαισθησία, επιδιώκει τη βελτίωση της υποδομής της υπαίθρου, στα πλαίσια μιας ευρύτερης εθνικής στρατηγικής διατήρησης της πληθυσμιακής ισορροπίας των περιφερειών, μέσω της αναβάθμισης της οικονομικής και κοινωνικής ζωής των κατοίκων των περιοχών αυτών.

Η αναζωογόνηση της νηταίθρου και η ενδυνάμωση των οικονομικού και κοινωνικού επιπέδου της αποτελεί πρωταρχική προτεραιότητα της εθνικής οικονομικής πολιτικής, ειδικά για ευαίσθητες εθνικά περιοχές, όπως οι παραμεθόριες και νησιώτικες περιοχές. Η συγκράτηση των πληθυσμού και η πληθυσμιακή ισορροπία στις περιοχές αυτές αποτελεί απαράβατο όρο διατήρησης των ορίων και των παραδοσιακού ελληνικού χαρακτήρα των περιοχών αυτών.

Στόχος, επομένως, είναι η ενδυνάμωση των ενδιγενούς αναπτυξιακού δυναμικού των αγροτικών περιοχών και η συμβολή των περιοχών αυτών στην ευρύτερη οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη της χώρας. Η επίτευξη του στόχου αυτού προϋποθέτει τη Θέσπιση μιας ολοκληρωμένης αναπτυξιακής παρέμβασης για την αναζωογόνηση της υπαίθρου και τη μετατροπή της σε κέντρο οικονομικής, κοινωνικής και πολιτιστικής ζωής.

III. ΜΕΣΑ - ΜΕΤΡΑ

Μοχλός και προϋπόθεση της επιτυχίας οιονδήποτε αναπτυξιακού προγράμματος στην ελληνική ύπαιθρο, ειδικά για τις μειονεκτικές περιοχές, είναι η κινητοποίηση των τοπικού πληθυσμού και η συμβολή

των Ο.Τ.Α. Η συμβολή των τοπικού πληθυσμού και των ΟΤΑ είναι σημαντική για τον εντοπισμό και την κατανόηση των βασικών αναπτυξιακών προβλημάτων, αλλά και των αναπτυξιακών δυνατοτήτων και των διαθέσιμων πόρων. Επίσης, ο τοπικός πληθυσμός, αν δραστηριοποιηθεί σωστά, μπορεί να συμβάλει στη διαμόρφωση ενός σχεδίου δράσης, που περιλαμβάνει τους σχετικούς ιδιωτικούς και δημόσιους φορείς, αλλά ακόμη και στην καλύτερη υλοποίηση ενός σχεδίου δράσης ή ενός αναπτυξιακού έργου.

Κύρια μέτρα προς την κατεύθυνση αυτή είναι:

1. Η υλοποίηση τοπικών αναπτυξιακών προγραμμάτων, στα πλαίσια των περιφερειακών προγραμμάτων ανάπτυξης, που θα αφορούν κυρίως τη βελτίωση της υποδομής (συγκοινωνίες, επικοινωνία, υγεία, παιδεία κ.λπ.).
2. Η ασφαλτόστρωση, μέσα στην πρώτη διετία της διακυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας, όλων των δρόμων που συνδέουν κοινότητες ή οικισμούς με την πρωτεύουσα των νομού ή το πλησιέ- στερο ημιαστικό κέντρο.
3. Η αναβάθμιση των παρεχομένων υπηρεσιών στην ιατροφαρμακευτική περιθαλψή (ανάπτυξη ΕΚΑΒ, απαλλαγή των αγροτών με χαμηλά εισοδήματα από το κόστος περιθαλψής). Η στελέχωση όλων των αγροτικών ιατρείων.
4. Η ενίσχυση των οικονομικών κλάδων, οι οποίοι μπορούν να αναπτυχθούν στις ορεινές περιοχές, όπως η ητηνοτροφία, η οικοτεχνία, η μεταποίηση δασικών προϊόντων, η οικιακή μεταποίηση, οι δενδρώδεις καλλιέργειες και ο αγροτικός τουρισμός.
5. Η επιδότηση επιτοκίου για την απόκτηση στέγης στην ύπαιθρο σε νέους, καθώς και σε συνταξιούχους αστικών κέντρων που θέλουν να παραμείνουν ή να εγκατασταθούν σε ορεινές και προβληματικές περιοχές, με ευνοϊκή χρηματοδότηση για την κατασκευή και μειωμένο κόστος, καθώς και διευκόλυνση των διαδικασιών έκδοσης αδειών κατοικίας ή αγροτικού κτίσματος. Με τον τρόπο αυτό θα επιτευχθεί η διάθεση των εισοδήματος απ' τις συντάξεις τους στο χωριό, για την

τόνωση της εμπορικής κίνησης.

6. Η επέκταση των κοινωνικού τουρισμού στους αγρότες, ως κάλυψη των στοιχειωδών αναγκώνψυχαγγίας και ανθρώπινης επικοινωνίας.

7. Η ενίσχυση των πολιτιστικών δραστηριοτήτων και η επαρκής χορηματοδότηση για τη δημιουργία κέντρων πολιτισμού με χωροταξικά ικριήρια, καθώς και η ενεργοποίηση των τοπικών συλλόγων, για εκδηλώσεις ή προτάσεις για γενικά και ειδικά θέματα των χώρου τους.

8. Η κάλυψη αναγκών σε σχολικές αίθουσες και εκπαιδευτικό προσωπικό, με παράλληλη επίλυση προβλημάτων μεταφοράς των μαθητών στα σχολεία της ευρύτερης περιοχής με ευθύνη και δα- πάνη της πολιτείας.

9. Η διευκόλυνση και εξασφάλιση της εγκατάστασης πομπών για τη λήψη τηλεοπτικών προγραμμάτων καθώς και της τηλεφωνικής σύνδεσης.

8. ΔΑΣΗ - ΦΥΣΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

ΓΕΝΙΚΑ

Το δάσος ως εθνικά αγαθά παρέχει ωφέλειες (αγαθά και υπηρεσίες) και αποτελεί κοινή κληρονομιά όλων των Ελλήνων. Γι' αυτό και δεν αντιμετωπίζεται μόνο ως οικονομικό αγαθό, αλλά κυρίως ως περιβαλλοντικό αγαθό.

Η Νέα Δημοκρατία δίνει ιδιαίτερη σημασία και προτάσσει στη δασική πολιτική της τους τιεριβαλλοντικούς, κοινωνικούς και οικονομικούς σκοπούς του δάσους.

Πιστεύουμε και νιοθετούμε με συνέπεια τις ακόλουθες Θεμελιώδεις αρχές σύγχρονης Δασικής Πολιτικής, όπως αυτές εφαρμόζονται σε όλες τις ανεπτυγμένες δασοπονίες της Ενρώ- πης και της Αμερικής, δηλαδή:

α. την αρχή της αειφορίας των καρπώσεων.

β. την αρχή της πολλαπλής χρήσης των δασών.

γ. την αρχή της οικονομικότητας, με την ευρεία κοινωνικοοικονομική έννοια και ευαισθησία, και

δ. την αρχή της ολικής ποιότητας, σε μια διαρκή αναπτυξιακή προσπάθεια.

I. ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ - ΑΔΥΝΑΜΙΕΣ

Τα δάση της χώρας μας είναι έντονα υποβαθμισμένα λόγω της μακροχρόνιας κακομεταχείρισής τους, κυρίως μέχρι το 1950, για διάφορους λόγους. Οι βασικές αδυναμίες εντοπίζονται σήμερα στο ότι τα δάση και οι δασικές εκτάσεις της χώρας μας καταλαμβάνουν μεν μεγάλη επιφάνεια, αλλά είναι υποβαθμισμένα, και δεν είναι σε Θέση να καλύψουν τις ανάγκες σε ξύλο (πάγιο έλλειμμα ξυλείας). Αδυνατούν ακόμη να ανταποκριθούν στις λοιπές λειτουργίες τους (αναψυχή, παραγωγή νερού, Θηραματοπονία, ιχθυοπονία, μελισσοκομία, παραγωγή ζητίνης, συλλογή καρπών κ.λπ.).

Η αλματώδης αύξηση τα τελευταία χρόνια των αριθμού των δασικών πυρκαγιών και η αποτέλερη εκατοντάδων χιλιάδων στρεμμάτων που δασοκαλύπτονται, χωρίς την άμεση αποκατάσταση της δασικής τους μορφής με φυσική αναγέννηση ή αναδασώσεις, καθώς και τα εντεινόμενα φαινόμενα παραδόνων ώλοτομιών για τη διευκόλυνση των καταπατήσεων, ιδιαίτερα σε περιοχές οικιστικού ενδιαφέροντος, οξύνουν το, πρόβλημα και οδηγούν σε περαιτέρω υποβάθμιση των φυσικού περιβάλλοντός μας. Τα καταστρεπτικά αποτελέσματα αυτών των φαινομένων τα ζούμε και με τις πλημμύρες.

II. ΣΤΟΧΟΙ - ΕΠΙΔΙΩΣΕΙΣ

Η εξάλειψη των παραπάνω αδυναμιών έχει ως σκοπό τη δημιουργία οικολογικά νγειών δασών, που Θα είναι απαλλαγμένα από τα χρόνια προβλήματά τους και Θα είναι σε Θέση να ανταποκριθούν στις σύγχρονες απαιτήσεις της ελληνικής και ευρωπαϊκής κοινωνίας. Προς την κατεύθυνση αυτή επιβάλλεται να εφαρμοσθεί μια σύγχρονη δυναμική δασική πολιτική που Θα στραφεί γύρω από τους εξής άξονες - στόχους:

- τη συνολική μελέτη της πανίδας και της χλωρίδας, την προστασία της "βιοποικιλότητας", καθώς και των δασικών τοπίων ιδιαίτερου κάλους, ως προϋπόθεση συστηματικής προστασίας τους.

- την προστασία, από κάθε μιօρφής κινδύνους (πυρκαγιές, καταπατήσεις, αλλαγή χρήσης, ασθένειες), τη βελτίωση, επέκταση και ανάπτυξη των δασικών οικοσυστημάτων.

- τον εκσυγχρονισμό και αναβάθμιση της Ελληνικής Δασικής

Υπηρεσίας, ιδιαίτερα δε με την ενίσχυση του δασονοροσβεστικού προσωπικού και μέσων.

- την καλλιέργεια και την αποτελεσματική διαχείριση και την οργάνωση της εκμετάλλευσης των δασών, ώστε να αυξήθει η παραγωγή του ξύλου και να βελτιωθούν σι προστατευτικές, αισθητικές, υδρονομικές και σι μη νλογενείς λειτουργίες των δασών μας.

- τον εκσυγχρονισμό των δασικών συνεταιρισμών, με παράλληλη βελτίωση του εισοδήματος και της κοινωνικοοικονομικής Θέσης τους.

- τον εκσυγχρονισμό και την ανάπτυξη των δασικών βιομηχανιών.

- τη χωροταξική και ιδιοκτησιακή οριοθέτηση των δασών

και δασικών εκτάσεων και τη ρύθμιση της σχέσης δάσους και οικιστικής ανάπτυξης.

- την ανάπτυξη και αξιοποίηση του αστικού και περιαστικον πρασίνου.

- την τουριστική αξιοποίηση των αισθητικών δασών, των εθνικών δρυμών, των βιοτόπων και νγροβιοτόπων.

- την αύξηση της απασχόλησης του παραδασόβιον πληθυσμού και τη βελτίωση της ποιότητας ζωής τους με τη δημιουργία νέων Θέσεων εργασίας στη δασοπονία και ξελονονία.

- την ανάπτυξη περιβαλλοντικής και οικολογικής συνείδησης.

- την ανάπτυξη της δασικής έρευνας και την αξιοποίηση των πορισμάτων της.

- την απάλειψη των αιτίων που προκαλούν εμπρησμούς και κατατεατήσεις.

III. ΜΕΣΑ - ΜΕΤΡΑ

Κάτω από αυτές τις συνθήκες η Νέα Δημοκρατία Θεωρεί αναγκαία και Θα λάβει τα εξής, κατά τομέα, μέρα, εκτός των γενικότερων μέτρων μας, που αναφέρονται στο κεφάλαιο Υποδομή, και πάντοτε σε απόλυτη συμφωνία με το ομόφωνο πόρισμα της Διακομματικής Επιτροπής της Βουλής του Μαΐου 1993 για την προστασία των δασών.

I. ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ

A. ΝΟΜΙΚΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ

1. Κωδικοποίηση και εναρμόνιση της δασικής νομοθεσίας στις σύγχρονες απαιτήσεις, ώστε να αντιμετωπισθούν τα δασικά προβλήματα του τόπου μας.

2. Νομοθετικές παρεμβάσεις για την επίλυση των χρόνιων δασικών προβλημάτων (π.χ. διακατεχόμενα δάση, δασωθέντες αγροί κ.λπ.) με γνώμονα πάντα την εξυπηρέτηση του δημόσιου συμφέροντος και των δικαιωμάτων των πολιτών.

3. Θεσμοθέτηση ειδικής διαδικασίας για τη γρήγορη εκδίκαση και εκκαθάριση των χρόνιων δασικών διαφορών που αναφέρονται στο δασικό χαρακτήρα και το ιδιοκτησιακό καθεστώς των δασών και των δασικών εκτάσεων.

Μεσομαροπόδιθεσμα δε τα εξής:

4. Εξειδίκευση και αποσαφήνιση των σχετικών συνταγματικών δεσμεύσεων (ακόμη και στα πλαίσια της διαδικασίας αναθεώρησης των Συντάγματος).

5. Χρήση σύγχρονης τεχνολογίας (πληροφορική, γεωγραφικά συστήματα πληροφοριών, διορυφούκες λήψεις, τηλεανίχνευση κ.λπ.).

6. Βελτίωση των οργανισμού αυτόνομης Δασικής Υπηρεσίας, ώστε να υπάρξει η κατάλληλη ενελίξια, ικανότητα και αποτελε-σματικότητα που θα συμβάλει στην όσο το δυνατόν ταχύτερη σύνταξη των δασολογίων και των δασικού κτηματολογίου.

7. Θεσμική ρύθμιση χρήσεων γης και συγκρούσεων με τη δασοπονία.

Β. ΔΛΣΙΚΕΣ ΠΥΡΚΑΓΙΕΣ

ΠΡΟΛΗΨΗ

1. Οργάνωση των Δασικού Σώματος (ΔΡΑΣΩ) σε σύγχρονη ορθολογική βάση, ώστε να καταστεί ειδικό σώμα δασικής προστασίας, κατάλληλα εξοπλισμένο και εκπαιδευμένο.
2. Πρόσληρη των αναγκαίου μόνιμου προσωπικού (δασολόγων, τεχνολόγων δασοπονίας, δασοφυλάκων, δασοπνροσβεστών, δασεργατών κ.λπ.).
3. Σύγχρονη ολοκληρωμένη οργάνωση αντιπυρικής προστασίας στα πλαίσια των συνόλου των δασικών εργασιών.
4. Σύνταξη ειδικών νομαρχιακών σχεδίων αντιπυρικής προστασίας.
5. Επανακαθορισμός δασαρχείων ιδιαίτερης επικινδυνότητας και ίδρυση νέων δασαρχείων και δασονομίων, όπου απαιτείται, με παρόληλη στελέχωσή τους.
6. Φύλαξη σε 24ωρη βάση στις περιοχές των δασαρχείων πρώτης επικινδυνότητας.
7. Εκπαίδευση και διαρκής επιμόρφωση όλον των προσωπικού, μέσω της λειτουργίας ειδικής Δασικής Σχολής.
8. Κατασκευή έργων υποδομής (υδατοδεξαμενές, ελικοιδρόμια κ.λπ.) και διαμόρφωση περισσοτέρων ζωνών πνρασφαλείας πολλαπλής χρήσης.
9. Βελτίωση και επέκταση των δασικού οδικού δικτύου.
10. Κατάρτιση ειδικών προγραμμάτων, ώστε να απορροφώνται κοινοτικά κονδύλια για την προστασία, δεδομένου ότι η Ελλάδα έχει ηρυχθεί, ολόκληρη, χώρα πρώτης επικινδυνότητας σε σχέση με τα υπόλοιπα κράτη - μέλη της Ε.Ε..

I. Εφαρμογή της σύγχρονης αντίληψης προστασίας που στηρίζεται στην ενίσχυση όλων των δυνάμεων και στο συνδυασμό μέτρων και μέσων κυρίως από εδάφους, αλλά και από αέρος.

2. Ενίσχυση με "δασοκομάντος" με Θεσμική οργανωτική αναβάθμισή τους σε σύγχρονη βάση.
3. Τηλεανίχνευση και ανίχνευση από αέρος των πυρκαγιών.
4. Χρήση των αναγκαίων φορητών ασύρματων με κοινή συχνότητα για καλύτερη επικοινωνία και αποτελεσματικότερο συντονισμό των εμπλεκομένων φορέων.
5. Αποτελεσματική κινητοποίηση κρατικών υπηρεσιών, Ο.Τ.Α., πολιτών, στρατού, οργανώσεων κ.λπ. με βελτίωση των σχετικού Θεσμικού πλαισίου για λειτουργικότερη και συντονισμένη συνεργασία τους.

6. Ενημέρωση των πολιτών και καθορισμός συγκεκριμένων καθηκόντων τους κατά τη διάρκεια της δασοπυρόσβεσης, σε εφαρμογή των ισχυοντών διατάξεων.

Μεσομαρτυρόθεσμα δε τα εξής:

7. Ίδρυση και λειτουργία σώματος εκτάκτων αναγκών με ημιστρατιωτική δομή για αντιμετώπιση των πυρκαγιών, πλημμυρών, σε ισμών κ.λπ.
8. Συνεχής ανανέωση και συμπλήρωση, όπου χρειάζεται, των μέσων δασοπυρόσβεσης (οχημάτων, ασυρμάτων, ελικοπτέρων, αεροπλάνων κ.λπ.) με παρόληλη εισαγωγή σύγχρονης τεχνολογίας.

Γ. ΒΟΣΚΗ - ΔΛΣΗ

1. Ρύθμιση της βοσκής κατά τρόπο ώστε να μη διαταράσσεται η οικολογική ισορροπία.
2. Συνδυασμός κινήτρων για την αποτροπή αλόγιστης βόσκητης σε ευαίσθητες και υποβαθμισμένες από δασικής απόψεως περιοχές, όπως η Αττική και ενθύρουνση της ενσταυλισμένης κτηνοτροφίας με αξιοποίηση των κοινοτικών δυνατοτήτων.

3. Κατασκευή των αναγκαίων έργων υποδομής. Μεσομακροπρόθεσμα δε τα εξής:
4. Κατάρτιση ολοκληρωμένου σχεδίου διαχείρισης και βελτίωσης ορεινών βιοσκοτόπων.
5. Ανάπτυξη σύγχρονου κτηνοτροφικού προτύπου που να ανταποκρίνεται στις διεθνείς και ελληνικές συνθήκες.
6. Διαχωρισμός των δασών από τους βιοσκοτόπτοντος, τις γεωργικές εκτάσεις και τις οικοστικές τεραιοχές.

**Δ. ΣΥΓΚΟΜΙΔΗ ΤΟΥ ΞΥΛΟΥ — ΔΑΣΙΚΟΙ
ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΙ**

1. Ορθολογική διαχείριση, με σεβασμό στις οικολογικές αρχές που διέπουν το δάσος, κατά βάση με τους δασικούς συνεταιρισμούς και σύμφωνα με τα σύγχρονα ευρωπαϊκά πρότυπα πολλαπλής αξιοποίησης και ορθολογισμού των δασικών πόρων.
2. Εκμηχάνηση των δασικών εργασιών, όπου αυτή επιβάλλεται με ανάλογες ενισχύσεις για την εξασφάλιση του ζωικού κεφαλαίου και την προμήθεια μηχανημάτων των δασικών συνεταιρισμών.
3. Απασχόληση, κατά προτίμηση των δασικών συνεταιρισμών, ολόκληρο το χρόνο σε διάφορες δασικές εργασίες, ώστε να βελτιωθεί η κοινωνική και οικονομική τους Θέση.
4. Ενίσχυση του εισοδήματος των ορεινών και ημιορεινών κοινοτήτων στα πλαίσια των δυνατοτήτων μιας αποτελεσματικότερης διαχείρισης των δασών, ώστε η εκμετάλλευση των δασών να έχει ως σκοπό την εξυπηρέτηση του κοινωνικού συνόλου.

Μεσομακροπρόθεσμα δε τα εξής:

5. Επεξεργασία και μελέτη ενός σύγχρονου και ευέλικτου μικτού συστήματος εκμετάλλευσης των δημοσίων δασών, όπως στην Κεντρική Ευρώπη.

II. ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑ ΚΑΙ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΔΑΣΩΝ

1. Σημαντική αύξηση της χρηματοδότησης για καλλιέργεια των υπαρχόντων δασών και μέριμνα για την πρόληψη και καταπολέμηση των ασθενειών τους (από έντομα και μύκητες) καθώς και των επιπτώσεων από τη ρύπανση του τερεβίσταλοντος.
 2. Ανόρθωση των υποβαθμισμένων δασών.
 3. Γλωποίηση προγραμμάτων αναδάσωσης, με βάση τις δυνατότητες απορρόφησης κοινοτικών πόρων, κατά προτεραιότητα στα ηεριαστικά δάση (εντός συγκεκριμένου χρονοδιαγράμματος σε δεδομένη ακτίνα γύρω από τις πόλεις) και εκεί που μπορεί να γίνει δενδροφύτευση. Φορεις: Η Τοπική Λυτοδιοίκηση, με κρατική ή δημοτική αντεηιστασία και με εργολαβίες.
 4. Δημιουργία μικτών συστάδων.
 5. Αναδάσωση οριακών και νησοοριακών εδαφών, με αξιοποίηση των δυνατοτήτων της Ε.Ε..
 6. Παροχή κινήτρων σε παραδασόβιοντας πληθυσμούς για την παραμονή στις ορεινές περιοχές, με παράλληλη απασχόλησή τους στις διάφορες δασικές εργασίες.
 7. Στήριξη των δασικών περιοχών με ανάπτυξη των αγροτοτουρισμού και εφαρμογή στις περιοχές αυτές προγραμμάτων κοινωνικού τουρισμού.
 8. Ανάπτυξη δασικών βιομηχανιών.
 9. Καλλιέργειες φυτειών ταχνανξών δασοπονικών ειδών σε ευρεία περιμετρο.
- Μεσομακροπρόθεσμα δε τα εξής:
10. Κατάρτιση χρονοδιαγράμματος πλήρους αναδάσωσης όλης της χώρας με κατάλληλη εργάρχηση και με προγραμματι- ΙΓμό αύξησης της δασοκάλνψης της χώρας μας κατά 10% (από 25% σε 35%).
 11. Αποτύπωση και καταγραφή όλων των περιοχών που μπορεί να

ευδοκιμήσει φνσική αναγέννηση, με παράλληλη εκτέλεση προγραμμάτων αναδασώσεων ευρείας κλίμακας.

12. Κατά νομό χαρακτηρισμός των δασών, συμφωνα με τις προτεραιότητες χρήσης τους.

13. Παραχώρηση εκτάσεων (αργονντων ορεινών εδαφών, οριακών και νηοοριακών εδαφών) για δασική εκμετάλλευση.

III. ΟΡΕΙΝΗ ΥΔΡΟΝΟΜΙΑ - ΧΕΙΜΑΡΡΟΙ

1. Επίσπευση κατασκευής έργων διευθέτησης χειμάρρων με έμφαση στις καμένες περιοχές.

2. Κατασκευή ορεινών αντιδιαβρωτικών έργων (αντιπλημμυρικά έργα).

3. Κατασκευή φραγμάτων και υδατοδεξαμενών για τη διαχείριση του χιονιού και την εξασφάλιση νερού.

4. Κατασκευή έργων υποδομής σε περιοχές που λαμβάνουν χώρα γεωλισθήσεις.

5. Εκπόνηση ολοκληρωμένων προγραμμάτων κατά τάξη ανάγκης για την προστασία των δασικών εδαφών και τη βελτίωση του υδατικού δυναμικού.

IV. ΕΘΝΙΚΟΙ ΔΡΥΜΟΙ - ΛΙΣΘΗΤΙΚΑ ΔΛΣΗ - ΠΕΡΙΑΣΤΙΚΑ ΔΛΣΗ - ΔΛΣΗ ΑΝΑΨΥΧΗΣ

1. Οριοθέτηση εθνικών δρυμών.

2. Ιδρυση νέων εθνικών δρυμών, όπου σι κοινωνικοοικονομικές συνθήκες το επιτρέπουν.

3. Ιδρυση νέων αισθητικών δασών και πύκνωση του δικτύου περιαστικών αλσών.

4. Δημιουργία αλυσίδας αισθητικών δασών, ώστε να αυξηθούν σι χώροι αναψυχής και να αναπτυχθεί περαιτέρω ο τουρισμός.

5. Οργάνωση και οικολογική - χωροταξική διαχείριση των εθνικών δρυμών, αισθητικών και περιαστικών δασών και δασών αναψυχής.

6. Κατάρτιση ολοκληρωμένου προγράμματος ανάπτυξης των εθνικών δρυμών και αισθητικών δασών σε συνδυασμό με τους βιοτόπους και νγροβιοτόπους.

V. ΑΓΡΙΑ ΠΑΝΙΔΑ -ΟΗΡΑ

1. Αυστηρή εφαρμογή διεθνών άγριας πανίδας.

2. Εναρμόνιση της νομοθεσίας μας στα διεθνή πρότυπα για τη λειτουργία των ζωολογικών κήπων.

3. Ενίσχυση λειτουργίας κέντρων προστασίας της άγριας πανίδας.

4. Αύξηση θηραματικού πλούτου.

5. Ορθολογικότερη οργάνωση της θήρας κατά χώρο και χρό-

6. Προστασία των υπαρχόντων ειδών και επαναπατρισμός των εξαφανισθέντων.

7. Διαχείριση και βελτίωση των θηραματικούν κεφαλαίου με κατάλληλη δασική διαχείριση.

8. Καθορισμός ελεγχόμενων κυνηγετικών περιοχών, όπου αυτό είναι εφικτό.

9. Ιδρυση και λειτουργία εκτροφείων θηραμάτων για τον εμπλουτισμό διαφόρων περιοχών.

10. Οργάνωση της δασικής έρευνας στον τομέα της θηραματοπονίας και σύνταξη ειδικών μελετών για τα θηράματα.

11. Ρύθμιση θεσμικών και οργανωτικών θεμάτων κυνηγίου.

12. Γιοχρέωση παρακολούθησης ειδικών σεμιναρίων για έκδοση άδειας κυνηγίου.

13. Καλλιέργεια πνεύματος συνεργασίας με τις σχετικές οργανώσεις.

VI. ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ - ΣΥΝΕΙΔΗΣΗ

1. Ανάπτυξη της περιβαλλοντικής συνείδησης με κατάλληλη

- παιδεία και διαφώτιση, με χρήση των μέσων μαζικής ενημέρωσης
2. Εισαγωγή μαθημάτων οικολογικού περιεχομένου στην πρωτοβάθμια και στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση με δισ ρισμό δασολόγων ως καθηγητών περιβαλλοντικής εκπαίδευσης.
3. Ανάπτυξη της συνεργασίας του κράτους με περιβαλλοντικές οργανώσεις και φορείς.

VII. ΔΛΑΣΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ

1. Κατάρτιση συντονισμένον εθνικον τερογράμματος δασικής έρευνας που θα τιροσδιορίζει τα σημαντικότερα προβλήματα και τις ανάγκες της έρευνας ώστε να ιεραρχείται η επίλυσή των και εξασφάλιση των αναγκαίων πιστώσεων.
2. Στελέχωση των ερευνητικών ιδρυμάτων με το κατάλληλο επιστημονικό προσωπικό.
3. Εξασφάλιση αμφιδρομής επικοινωνίας μεταξύ ερευνητικών ιδρυμάτων και δασικής πρακτικής και οργάνωσης άμεσης εφαρμογής των πορισμάτων της δασικής έρευνας.

9. ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΙ - ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ

ΛΥΦΙΣΤΑΜΕΝΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ - ΑΔΥΝΑΜΙΕΣ

Η συλλογική δραστηριότητα (Συνεταιρισμοί, Ομάδες Παραγωγών, Ληγοτικοί Συνλογοί) είναι αναγκαία και χρήσιμη γιατί, χάρη στην, αμβλυννονται σι δυσμενείς συνέπειες των διαρθρωτικών αδυναμιών της γεωργίας μας και δημιουργονται εννοϊκότερες προνοθέσεις για την ορθολογική αξιοποίηση των παραγωγικών δυνατοτήτων της, με συνέπεια τη βελτίωση της οικονομικής και κοινωνικής Θέσης τον αγρότη.

Το ελληνικό αγροτικό συνεταιριστικό κίνημα έχει να επιδείξει μια αξιόλογη και δημιουργική ττορεία 80 περίπου ετών με θετικά ατιοτελέσματα για τους αγρότες μας και για την αγροτική οικονομία. Η πορεία αυτή, όμως, ανακόπηκε βίαια κατά τη δεκαετία του '80, όταν επιχειρήθηκε και επιβλήθηκε η ανορθολογική λειτουργία του, με

πρακτικές που δεν είχαν καμία σχέση με τις πάγιες και δοκιμασμένες στην πράξη αρχές των συνεργατισμού των ελευθέρων οικονομιών.

Βασική αδυναμία των συνεταιριστικού κινήματος αποτελεί σήμερα ο έντονος κομματικός παρεμβατισμός, που το έχει αποπροσανατολίσει από τον κύριο σκοπό του και το έχει μετατρέψει σε πεδίο κομματικών ανταγωνισμών. Επιπλέον, η πολιτική που ακολουθήθηκε από τις κυβερνήσεις των ΠΑΣΟΚ, με τη μετάθεση των βάρους άσκησης "κοινωνικής" πολιτικής στις Συνεταιριστικές Οργανώσεις, οδήγησε στην υπερχρέωσή τους, στην αδυναμία τους να εκπληρώσουν τις υποχρεώσεις τους καθώς και στην ανορθολογική λειτουργία τους.

Η έλλειψη κεφαλαίων, σι οργανωτικές αδυναμίες, η έλλειψη εξειδικευμένων στελεχών και η αναχρονιστική νοοτροπία που επικρατεί σε ορισμένοντας είναι πρόσθετοι σοβαροί λόγοι για την αναποτελεσματικότητά των και την αδυναμία τους να λειτονοργήσουν ως υγιείς οικονομικές μονάδες αντιμετωπίζοντας επιτυχώς τον ελεύθερο ανταγωνισμό.

ΠΙ. ΣΤΟΧΟΙ - ΕΠΙΔΙΩΣΕΙΣ

Η Νέα Δημοκρατία στηρίζει την ανάπτυξη κάθε μορφής συλλογικής δραστηριότητας στον αγροτικό τομέα, με τρόπο ώστε να δημιουργούνται ευνοϊκές συνθήκες για την ορθολογική αξιοποίηση των παραγωγικών προσπαθειών των αγροτών, μέσα σε ένα περιβάλλον συνεργασίας και αλληλεγγύης.

Ειδικότερα για τις Συνεταιριστικές Οργανώσεις, στόχος μας είναι η δημιουργία ενός ακομμάτιστου και αδέσμευτου συνεταιριστικού κινήματος, με συνεταιριστικές μονάδες, που Θα λειτουργούν αυτόνομα και υπεύθυνα, ως υγιείς οικονομικές μονάδες, μέσα στα πλαίσια των νέων ευρωπαϊκών και διεπνών οικονομιών και κοινωνιών δεδομένων.

ΙΙΙ. ΜΕΣΑ - ΜΕΤΡΑ

Τα κυριότερα μέτρα για την επίτευξη των στόχων μας είναι:

- Η Θεσμοθέτηση και λειτουργία ενός σύγχρονου και σταθερού πλαισίου που Θα βασίζεται στις διεθνώς παραδεκτές αρχές των συνεργατισμού και Θα δημιουργεί τις προνποθέσεις για την αυτόνομη και υπεύθυνη δραστηριοποίηση των Σ.Ο.
- Η βελτίωση των στελεχιακού δυναμικού των Σ.Ο., με την εκπαίδευση και επιμόρφωση των προσωπικού, καθώς και με τη λειτουργία ειδικού προγράμματος απασχόλησης εξειδικευμένων στελεχών. Στα πλαίσια αυτά Θα αξιοποιηθούν τόσο η Συνεταιριστική Σχολή, της οποίας Θα ενεργοποιηθεί η λειτουργία, όσο και τα Προγράμματα της Ε.Ε. για εκπαίδευση και επιμόρφωση.
- Η στήριξη της προσπάθειας των συνεταιρισμών στο μεταβατικό στάδιο ως την εξυγίανση και την οικονομικά αντοδόνημα παρουσία τους. Ειδικότερα η Νέα Δημοκρατία ως κυβέρνηση, στα πλαίσια ενός ειδικού δεκαετούς προγράμματος εξυγίανσης Θα προχωρήσει στη ρύθμιση των χρεών των Σ.Ο., νπό την προνπόθεση της εξυγίανσης και της βιωσιμότητάς τους. Η εξέταση, με αντικειμενικά κριτήρια, της δυνατότητας για υγιή οικονομική δραστηριότητα γίνεται σε επίπεδο Περιφέρειας από Ειδικές Επιτροπές στις οποίες συμμετέχουν εκπρόσωποι συνεταιριστικών οργανώσεων, της ΑΤΕ και ειδικοί επιστήμονες. Μετά τη ρύθμιση εξασφαλίζεται η πιστή τήρηση των όρων της από ειδικό όργανο, το οποίο Θεσμοθετείται για το σκοπό αυτόν.
- Η όποια άσκηση κοινωνικής πολιτικής του κράτους μέσω των συνεταιριστικών οργανώσεων γίνεται με ενιαία και ηρωακθορισμένα από την Πολιτεία κριτήρια και το κόστος της καλύπτεται σε ετήσια βάση από τον Κρατικό Προϋπολογισμό.
- Η ενδυνάμωση των λειτουργικών δομών και η διεύρυνση του πεδίου δράσης των ηρωακθόριων και δεντροβάθμιων Συνεταιριστικών Οργανώσεων, που αποτελούν τη βάση του συνεταιριστικού κινήματος.
- Η ενθάρρυνση της λειτουργίας των ομάδων παραγωγών, στις οποίες με υπεύθυνότητα και ενελίξια μπορούν να συμβά-
- λουν στην αύξηση της αποτελεσματικότητας και παράλληλα να αξιοποιήσουν τις ευ εργ επικές διατάξεις της Ε.Ε. . Έμφαση δίνεται σε οργανώσεις νέων αγροτών, παραγωγών οικολογικής γεωργίας κ.λπ.
- Ανάλογη στήριξη παρέχεται στο αγροτικό συνδικαλιστικό κίνημα της χώρας (αγροτικοί σύλλογοι), που ως όργανο ηρωάθησης της επίλυσης των αγροτικών Θεμάτων μπορεί να συμβάλει στην εξασφάλιση της ευημερίας του αγρότη.
- Η ηρωάθηση της συνεργασίας και ανταλλαγής πληροφοριών και απόψεων μεταξύ ελληνικών και ξένων φορέων συλλογικής δραστηριότητας.

10. ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ (Α.Α.)

I. ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ - ΑΔΥΝΑΜΙΕΣ

Οι υπηρεσίες στήριξης του 'Ελληνα αγρότη και της ελληνικής γεωργίας (Υπουργείο Γεωργίας - Εποπτευόμενοι Οργανισμοί) καθώς και της ΑΤΕ παρουσιάζονται κατά κανόνα απαξιωμένες και αναποτελεσματικές Θεσμικά, οργανωτικά, λειτουργικά και τεχνολογικά. Ειδικότερα η δομή και η διάρθρωση του Υπουργείου Γεωργίας μέχρι σήμερα είναι τροσανατολισμένη προς την παραγωγή, με αποτέλεσμα την ατελή σχέση της με τη μεταποίηση και την εμπορία αγροτικών προϊόντων.

II. ΣΤΟΧΟΙ - ΕΠΙΔΙΩΣΕΙΣ

Η Νέα Δημοκρατία πιστεύει ότι κανένα πρόγραμμα και καμιά πολιτική δεν μπορεί να εφαρμοστεί εάν δεν υπάρξει ριζοσπαστική αναδιοργάνωση και εκσυγχρονισμός των φορέων στήριξης της γεωργίας και τον 'Ελληνα αγρότη.

Στόχος της παρέμβασης είναι ο Θεσμικός και οργανωτικός εκσυγχρονισμός ώστε οι υπηρεσίες αυτές να μπορέσουν να ανταποκριθούν στο σύνθετο ρόλο που απαιτεί η χάραξη και η

εφαρμογή μιας ολοκληρωμένης πολιτικής για την αγροτική ανάπτυξη, που Θα λαμβάνει υπόψη της τόσο τη συνολική οικονομική και κοινωνική πορεία της χώρας, όσο και το διαρκώς μεταβαλλόμενο ευρωπαϊκό και διεθνές πλαίσιο του αγροτικού τομέα. Με τον τρόπο αυτόν υπηρετείται καλύτερα ο Έλληνας αγρότης και ο στόχος για τη βελτίωση του βιοτικού επιπέδου του.

III. ΜΕΣΑ - ΜΕΤΡΑ

A. ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

1. Η ανάγκη για ολοκληρωμένη προσέγγιση αγροτικής ανάπτυξης επιτάσσει, αφ' ενός τον επαναπροσδιορισμό και τη διεύρυνση των αρμοδιοτήτων τον Υπουργείου και αφ' ετέρου την αποτελεσματική λειτουργία τουν. Έτσι, το Υπουργείο Γεωργίας μετεξέλισσεται και μετονομάζεται σε "ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ" (Α.Α.) και "ΤΡΟΦΙΜΩΝ". Με τον όρο αυτό Θα καλύπτονται εννοιολογικά και οι κλάδοι της κτηνοτροφίας, αλιείας και δασών, που δεν περιλαμβάνονται στον όρο Γεωργία.

2. Σε κεντρικό επίπεδο το Υπουργείο αναδιοργανώνεται σε όλη τη δομή του, ώστε να διαθέτει τις υπηρεσίες εκείνες που Θα τον επιτρέπουν να μελετά και να ερευνά ουσιαστικά όλες τις οικονομικές και κοινωνικές συνιστώσες μιας ολοκληρωμένης πολιτικής και να αντιμετωπίζει, αποτελεσματικά, Θέματα όπως η παραγωγή, η μεταποίηση, η εμπορία στην εσωτερική και εξωτερική αγορά και η ποιότητα των αγροτικών προϊόντων και των τροφίμων, η προστασία των φυσικού και αγροτικού περιβάλλοντος, η σύνδεση της έρευνας με την παραγωγή. Στα πλαίσια αυτά ο ρόλος των γεωτεχνικών επαναπροσδιορίζεται, αναβαθμίζεται επαγγελματικά και επιστημονικά και λαμβάνεται μέριμνα για την αποδέσμευσή τους από διοικητικές αρμοδιότητες, ώστε να καταστούν και πάλι οι βασικοί αρωγοί τον αγρότη στον τόπο παραγωγής και να αποτελέσουν τους βραχίονες για την επίτευξη των στόχων της αγροτικής πολιτικής μας.

3. Είναι γνωστό ότι η αγροτική πολιτική είναι η πλέον προωθημένη και ολοκληρωμένη πολιτική της Ε.Ε., μέσω της οποίας η χώρα αντλεί το 70% των συνολικών κοινοτικών εισροών. Για το λόγο αυτόν σημαντική μέριμνα λαμβάνεται για την αναδιοργάνωση, εκσυγχρονισμό και στελέχωση των υπηρεσιών, που Θα διασφαλίζουν τις βέλτιστες σχέσεις με την Ε.Ε. και άλλους διεθνείς οργανισμούς, καθώς και την ορθολογική διαχείριση των πόρων, τόσο τον τομέα εγγυήσεων τον Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου, όσο και των διαρθρωτικών ταμείων της Ε.Ε., ώστε να αποφεύγονται και οι παρατηρηθείσες τελευταία παρατυπίες στη διαχείριση κονδυλίων της Ε.Ε. που εκθέτουν τη χώρα μας και οδηγούν στην επιβολή προστίμων σε βάρος της.

4. Πέρα από την κεντρική και τη νομαρχιακή οργάνωση εισάγεται και ενεργοποιείται ένα ενδιάμεσο επίπεδο διοίκησης, με τη δημιουργία Περιφερειακής Γεν. Δ/νσης Αγροτικής Ανάπτυξης ανά έδρα Περιφέρειας.

5. Η αποτελεσματικότητα τον Υπουργείου ενισχύεται με την μηχανοργάνωση όλων των υπηρεσιών τουν και την ορθολογική κατανομή των προσωπικού τουν, τόσο σε επίπεδο κεντρικών υπηρεσιών, οσο και ανάμεσα στο κέντρο και την περιφέρεια.

B. ΕΠΟΠΤΕΥΟΜΕΝΟΙ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΙ

1. Πέρα από την αναδιοργάνωση των Οργανισμών που λειτουργούν και εποπτεύονται σήμερα από το Υπουργείο Γεωργίας, η Νέα Δημοκρατία προκρίνει, όπου είναι αναγκαίο, την ίδρυση ενός Οργανισμού ανά προϊόν ή ομοιογενή ομάδα προϊόντων, για τα βασικά προϊόντα της χώρας μας. Όλοι αντινούνται στη διοίκηση αλλά και στις δαπάνες λειτουργίας τους, τόσο τον Δημοσίου όσο και των επαγγελματικών οργανώσεων τον κάθε τομέα.

2. Η δημιουργία και λειτουργία των Οργανισμών αυτών, σύμφωνα με τα νέα δεδομένα της Ε.Ε., με την εξειδίκευση των, προσωπικού τους, πέρα από την καλύτερη παροχή υπηρε-

σιών στους αγρότες, Θα επιτρέψει στο Υπουργείο να αναπτύξει και να αποκτήσει ένα επιτελικό και συντονιστικό ρόλο για την ανάπτυξη των αγροτικού τομέα στη χώρα μας. Πρόθεση της Νέας Δημοκρατίας είναι η εγκατάσταση ή μετεγκατάσταση, κατά το δυνατόν, όλων των Οργανισμών των προϊόντων κοντά στα κέντρα παραγωγής.

3. Βασικό στοιχείο των προγραμματισμού της Νέας Δημοκρατίας είναι η ίδρυση και λειτουργία αυτών των Οργανισμών να γίνει χωρίς πρόσθετες δημοσιονομικές δαπάνες και με διάθεση του πλεονάζοντος προσωπικού από τη Δημόσια Διοίκηση.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

'Οπως συνάγεται από την πιο πάνω ανάλυση:

Ο αγροτικός τομέας της οικονομίας μας αντιμετωπίζει μεν σοβαρές αδυναμίες, αλλά παράλληλα έχει και τεράστια περιθώρια ανάπτυξης. Η πιστή τήρηση των βασικών αρχών της αγροτικής πολιτικής μας, σε συνδυασμό με τη συστηματική προσπάθειά μας για την υλοποίηση των επιδιώξεων και την εφαρμογή των μέτρων μας, με ταυτόχρονη προσαρμογή τους στις νέες εξελίξεις που διαμορφώνονται στο εξωτερικό και το εσωτερικό, Θα οδηγήσει με βεβαίότητα στα επιθυμητά αποτελέσματα.

Η ενεργοποίηση των μηχανισμών ελέγχου της εφαρμογής του Κυβερνητικού προγράμματός μας Θα εξασφαλίσει χωρίς καθυστερήσεις την υλοποίηση και την άμεση απόδοση των μέτρων μας.

Η συστράτευση των αρμοδίων φορέων κάτω από την καθοδήγηση και με ευθύνη της αυριανής Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας Θα καταστήσει τον αγροτικό τομέα έναν ανθηρό και ανεπτυγμένο τομέα της οικονομίας μας και τον 'Ελληνα αγρότη ένα σύγχρονο Ευρωπαϊκό αγρότη, η δε υλοποίηση των

στόχων της εθνικής στρατηγικής μας για την Αγροτική Ανάπτυξη της χώρας Θα γίνει πραγματικότητα.

ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΕΣ ΑΓΡΟΤΙΚΟΥ ΚΑΙ
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΝΕΑΣ
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
Δεκέμβριος 1994

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ
ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΚΣΥΓΧΡΟΝΙΣΜΟ ΜΕ ΑΞΙΟΠΙΣΤΙΑ

**Το Κυβερνητικό Πρόγραμμα
της Νέας Δημοκρατίας
Για την Αγροτική Ανάπτυξη
της Χώρας**

NEA ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

NEA ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ